

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Raad	
96/C 248/01	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 36/96 van 28 mei 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek	1
96/C 248/02	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 37/96 van 18 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van de Raad inzake uitrusting van zeeschepen	10
96/C 248/03	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 38/96 van 18 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens	49
96/C 248/04	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 39/96 van 18 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 93/16/EEG ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van kunstdiploma's, certificaten en andere titels	71
96/C 248/05	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 40/96 van 25 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten	75

Prijs: 19,50 ecu

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 36/96

door de Raad vastgesteld op 28 mei 1996

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../96 van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

(96/C 248/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 28, 100 A en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽³⁾,

(1) Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽⁴⁾, is bepaald dat het douanegebied van de Gemeenschap niet de Åland-eilanden omvat, tenzij een verklaring wordt afgelegd overeenkomstig het bepaalde in artikel 227, lid 5, van het Verdrag; dat het dienstig is de tekst te wijzigen omdat aan deze voorwaarde

is voldaan en genoemde eilanden een integrerend deel van de Republiek Finland vormen;

(2) Overwegende dat in de Interimovereenkomst inzake handel en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino ⁽⁵⁾ van 27 november 1992 de grondgebieden zijn omschreven waarop deze Overeenkomst van toepassing is; dat het derhalve uitgesloten is het grondgebied van San Marino als een deel van het douanegebied van de Gemeenschap te beschouwen;

(3) Overwegende dat in alle gevallen moet worden gewaarborgd dat goederen verkregen uit niet-communautaire goederen die onder een schorsingsregeling zijn geplaatst, eerst in de Gemeenschap in het economisch verkeer worden gebracht nadat hiervoor rechten bij invoer zijn betaald, zelfs indien deze goederen de communautaire oorsprong hebben verworven; dat de definitie van het begrip „communautaire goederen” derhalve dient te worden aangepast; dat dergelijke goederen bovendien onder dezelfde schorsingsregeling dienen te worden geplaatst als de goederen waaruit zij zijn verkregen;

(4) Overwegende dat ingevolge de overeenkomst in het kader van de Uruguay-Ronde betreffende de landbouw ⁽⁶⁾ de landbouwheffingen worden afgeschaft;

⁽¹⁾ PB nr. C 260 van 5. 10. 1995, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 174 van 17. 6. 1996, blz. 14.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 februari 1996 (PB nr. C 65 van 4. 3. 1996, blz. 69), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1. Verordening gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁵⁾ PB nr. L 359 van 9. 12. 1992, blz. 14.

⁽⁶⁾ PB nr. L 336 van 23. 12. 1994, blz. 22.

- (5) Overwegende dat in de in het kader van de Uruguay-Ronde gesloten Overeenkomst betreffende de oorsprongsregels⁽¹⁾ is bepaald dat de overeenkomstsluitende partijen aan elke persoon met een rechtmatig belang verklaringen afgeven over de oorsprong van goederen;
- (6) Overwegende dat bepaalde goederen aan in ecu uitgedrukte rechten bij invoer worden onderworpen; dat, om verleggingen van het handelsverkeer tegen te gaan, de omrekening in nationale valuta van deze in ecu luidende rechten met kortere tussenpozen dient te geschieden;
- (7) Overwegende dat ook in de andere gevallen waarin in de douanewetgeving bedragen in ecu zijn vastgesteld, bepaalde versoepelingen voor de omrekening van de genoemde bedragen in nationale valuta nodig blijken;
- (8) Overwegende dat, om zich op het vervullen van de douaneformaliteiten voor te bereiden, de deelnemers aan het economisch verkeer de goederen moeten kunnen onderzoeken, niet alleen bij rechtstreekse invoer, maar ook bij de beëindiging van een regeling extern douanevervoer;
- (9) Overwegende dat de Gemeenschap, bij Besluit 93/329/EEG van de Raad van 15 maart 1993 betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake tijdelijke invoer en de aanvaarding van de daarbij behorende bijlagen⁽²⁾, de Overeenkomst inzake tijdelijke invoer waarover in de Internationale Douaneraad is onderhandeld en die op 26 juni 1990 te Istanboel is gesloten, heeft goedgekeurd; dat het bijgevolg eveneens mogelijk is het carnet ATA op grond van deze Overeenkomst te gebruiken;
- (10) Overwegende dat de mogelijkheid van terugbetaling in het kader van de regeling actieve veredeling — terugbetalingssysteem — in bepaalde gevallen dient te worden uitgebreid tot goederen in ongewijzigde staat; dat, indien in het kader van dit systeem terugbetaling van rechten bij invoer werd toegestaan, het niettemin mogelijk moet zijn de betrokken goederen zonder bijzondere toestemming op een latere datum in het vrije verkeer te brengen, zoals bij het schorsingssysteem het geval is;
- (11) Overwegende dat het niet noodzakelijk lijkt in alle gevallen de wederuitvoer te melden van goederen die eerder in het douanegebied van de Gemeenschap werden ingevoerd;
- (12) Overwegende dat, waar de communautaire wetgeving in vrijstelling van rechten bij invoer of bij uitvoer voorziet, deze vrijstelling in alle gevallen moet kunnen worden toegepast, ongeacht de omstandigheden waarin de douaneschuld ontstaat; dat, indien onder dergelijke omstandigheden de procedurevoorschriften van de douanewetgeving niet worden nageleefd, de toepassing van het normale recht geen passende sanctie blijkt te zijn;
- (13) Overwegende dat het dienstig is nader aan te geven in welke gevallen de verplichting van de schuldenaar om de rechten te voldoen, wordt opgeschort;
- (14) Overwegende dat een douaneschuld steeds moet tenietgaan wanneer de douaneaangifte ongeldig wordt gemaakt, ook in andere dan de in artikel 66 van het communautair douanewetboek genoemde gevallen;
- (15) Overwegende dat artikel 3, lid 3, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2726/90 van de Raad van 17 september 1990 betreffende communautair douanevervoer⁽³⁾ overbodig is geworden;
- (16) Overwegende dat de Commissie zich bereid heeft verklaard jaarlijks een bijgewerkte versie van het douanewetboek en de uitvoeringsbepalingen daarvan te publiceren, zodat dit wetboek zijn karakter van praktisch werkinstrument kan behouden,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2913/92 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:
 - het vijfde streepje komt als volgt te luiden:

„— het grondgebied van de Franse Republiek, met uitzondering van de gebieden overzee, van St. Pierre en Miquelon en van Mayotte”,
 - het dertiende streepje komt te luiden:

„— het grondgebied van de Republiek Finland”,
 - b) lid 2 komt als volgt te luiden:

„2. Gelet op de Overeenkomst die daarop van toepassing is en ofschoon buiten het grondgebied van de Franse Republiek gelegen, wordt ook het grondgebied van het Vorstendom Monaco als omschreven in de te Parijs op 18 mei 1963 ondertekende Douaneovereenkomst (Journal officiel de la République française van

⁽¹⁾ PB nr. L 336 van 23. 12. 1994, blz. 144.

⁽²⁾ PB nr. L 130 van 27. 5. 1993, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 262 van 26. 9. 1990, blz. 1.

27 september 1963, blz. 8679) beschouwd als deel uitmakende van het douanegebied van de Gemeenschap.”;

2. artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in punt 5 komt de laatste zinsnede als volgt te luiden:

„...; hieronder vallen onder meer bindende inlichtingen in de zin van artikel 12;”;

- b) in punt 7 komt het eerste streepje als volgt te luiden:

„— geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap onder de in artikel 23 bedoelde voorwaarden, zonder toevoeging van goederen die zijn ingevoerd uit landen of gebieden welke geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap. Goederen die zijn verkregen uit onder een schorsingsregeling geplaatste goederen, worden niet beschouwd als communautaire goederen in gevallen van bijzonder economisch belang die volgens de procedure van het Comité worden bepaald;”;

- c) in punt 10, tweede streepje, worden de woorden „landbouweffingen en andere” geschrapt;

- d) in punt 11, tweede streepje, worden de woorden „landbouweffingen en andere” geschrapt;

3. artikel 12 komt als volgt te luiden:

„Artikel 12

1. De douaneautoriteiten verstrekken, op schriftelijk verzoek en overeenkomstig de volgens de procedure van het Comité vastgestelde nadere regels, bindende tariefinlichtingen of bindende inlichtingen betreffende de oorsprong.

2. De bindende tariefinlichting of de bindende inlichting betreffende de oorsprong binden de douaneautoriteiten tegenover de verkrijger van de inlichting slechts voor de tariefindeling, respectievelijk de vaststelling van de oorsprong van de goederen.

De bindende tariefinlichting of de bindende inlichting betreffende de oorsprong binden de douaneautoriteiten slechts ten aanzien van goederen waarvoor de douaneformaliteiten worden vervuld na de datum waarop de inlichting door die autoriteiten is verstrekt.

Wat de oorsprong betreft, zijn de bovenbedoelde formaliteiten die welke verband houden met de toepassing van de artikelen 22 en 27.

3. De verkrijger van de inlichting moet kunnen aantonen dat er in elk opzicht overeenstemming is tussen:

— wat het tarief betreft: het aangegeven en het in de inlichting omschreven goed;

— wat de oorsprong betreft: het betrokken goed en de omstandigheden die voor het verkrijgen van de oorsprong bepalend zijn, enerzijds, en de in de inlichting omschreven goederen en omstandigheden, anderzijds.

4. Een bindende inlichting is, gerekend vanaf de datum waarop zij wordt verstrekt, gedurende zes jaar geldig indien zij op het tarief, en gedurende drie jaar geldig indien zij op de oorsprong betrekking heeft. In afwijking van artikel 8 wordt zij met terugwerkende kracht ingetrokken indien zij is verstrekt op de grondslag van onjuiste of onvolledige gegevens van de aanvrager.

5. Een bindende inlichting verliest haar geldigheid wanneer zij:

- a) op tariefgebied:

i) ten gevolge van de vaststelling van een verordening niet meer met het aldus vastgestelde recht in overeenstemming is;

ii) niet langer verenigbaar is met de uitlegging van één van de nomenclaturen als bedoeld in artikel 20, lid 6:

— op communautair niveau, door een wijziging in de toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur of door een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

— op internationaal niveau, door een indelingsadvies of door een door de werelddouaneorganisatie, in 1952 in het leven geroepen onder de naam „Internationale Douaneraad” vastgestelde wijziging van de toelichtingen op de nomenclatuur van het geharmoniseerde systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen;

iii) overeenkomstig artikel 9 wordt ingetrokken of gewijzigd en mits aan de verkrijger van de inlichting daarvan kennis wordt gegeven.

De datum waarop de bindende inlichting ten aanzien van de onder i) en ii) genoemde gevallen haar geldigheid verliest, is de datum van de bekendmaking van de vorengenoemde maatregelen, of, voor internationale maatregelen, de datum van een mededeling van de Commissie in de C-reeks van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

- b) op het gebied van de oorsprong:

i) ten gevolge van de vaststelling van een verordening of een door de Gemeenschap

gesloten Overeenkomst niet meer met het aldus vastgestelde recht in overeenstemming is;

ii) niet meer verenigbaar is:

— op communautair niveau, met de voor de uitlegging van de wetgeving vastgestelde toelichtingen en adviezen of met een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

— op internationaal niveau, met de in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WHO) gesloten Overeenkomst betreffende de oorsprongsregels, of met de toelichtingen of adviezen betreffende de oorsprong die voor de uitlegging van die Overeenkomst zijn vastgesteld.

iii) overeenkomstig artikel 9 wordt ingetrokken of gewijzigd en mits aan de verkrijger van de inlichting daarvan vooraf kennis wordt gegeven.

De datum waarop de bindende inlichting ten aanzien van de onder i) en ii) genoemde gevallen haar geldigheid verliest, is de bij de bekendmaking van de vorengenoemde maatregelen vermelde datum of, voor internationale maatregelen, de datum die in de mededeling van de Commissie in de C-reeks van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is vermeld.

6. Een bindende inlichting die overeenkomstig lid 5, onder a), i) of iii), of b), ii) of iii), haar geldigheid verliest, mag door de verkrijger van de inlichting nog gedurende een periode van zes maanden na deze bekendmaking of kennisgeving worden gebruikt indien de verkrijger van de inlichting, op basis van de bindende inlichting en vóór de vaststelling van de betrokken maatregel, vaste en definitieve overeenkomsten voor de aankoop of de verkoop van de betrokken goederen heeft gesloten. Indien het echter om produkten gaat waarvoor bij het vervullen van de douaneformaliteiten een invoer-, uitvoer- of prefixatiecertificaat wordt overgelegd, komt de resterende geldigheidsduur van het betrokken certificaat in de plaats van de periode van zes maanden.

In het in lid 5, onder a), i) en b), i), bedoelde geval kan in de verordening of in de Overeenkomst een termijn worden vastgesteld gedurende welke het in de eerste alinea bepaalde van toepassing is.

7. De toepassing, onder de voorwaarden van lid 6 van de indeling of van de vaststelling van de oorsprong, die in de bindende inlichting is aangegeven, geldt slechts voor:

— de vaststelling van de rechten bij invoer of bij uitvoer;

— de berekening van de restituties bij uitvoer en van alle andere bedragen die bij invoer of uitvoer in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden toegekend;

— het gebruik van invoer-, uitvoer- of prefixatiecertificaten die worden overgelegd bij het vervullen van de formaliteiten met het oog op de aanvaarding van de douaneaangifte betreffende de betrokken goederen, voor zover deze certificaten zijn afgegeven op basis van voornoemde inlichting.

Daarenboven kan in uitzonderlijke gevallen, waarin de goede werking van de in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid vastgestelde regelingen in gevaar kan komen, volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten (*) en van de overeenkomstige artikelen van andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten, worden besloten om van lid 6 af te wijken.

(*) PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94 (PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105).”;

4. artikel 18 komt als volgt te luiden:

„Artikel 18

1. De tegenwaarde van de ecu in nationale valuta die voor de vaststelling van de tariefindeling van goederen en van de rechten bij invoer moet worden toegepast, wordt eenmaal per maand vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn die welke op de voorlaatste werkdag van de maand in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt. Deze koersen zijn gedurende de gehele daaropvolgende maand van toepassing.

Wanneer de aan het begin van de maand geldende koers evenwel meer dan 5 % afwijkt van die welke wordt bekendgemaakt op de voorlaatste werkdag vóór de 15e van diezelfde maand, is de laatstgenoemde koers van toepassing vanaf de 15e tot het einde van de betrokken maand.

2. De tegenwaarde van de ecu in nationale valuta die in het kader van de douanewetgeving in andere dan de in lid 1 bedoelde gevallen moet worden toegepast, wordt eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn die welke op de eerste werkdag van oktober in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt; zij worden van kracht op 1 januari van het volgende jaar. Indien voor een

bepaalde nationale valuta geen koers beschikbaar is, geldt voor die valuta de omrekeningskoers van de laatste dag waarvoor in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een koers is bekend-gemaakt.

3. Indien een in ecu luidend bedrag om andere redenen dan de vaststelling van de tariefindeling van goederen of van rechten bij in- of uitvoer in nationale valuta wordt omgerekend, mogen de douane-autoriteiten het bedrag dat bij deze omrekening wordt verkregen, naar boven of naar beneden afronden.

Na afronding mag het bedrag niet meer dan 5 % van het oorspronkelijke bedrag afwijken.

De douaneautoriteiten kunnen de tegenwaarde in nationale valuta van een in ecu luidend bedrag ongewijzigd handhaven indien de jaarlijkse aanpassing overeenkomstig lid 2, vóór bovenbedoelde afronding, tot een wijziging van de tegenwaarde in de nationale valuta van minder dan 5 % of tot een daling van deze tegenwaarde leidt.”;

5. in artikel 20, lid 3, onder c), tweede streepje, worden de woorden „landbouwheffingen en andere” geschrapt;

6. artikel 31, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) aan het einde van het eerste streepje worden de woorden „van 1994” toegevoegd;

b) aan het einde van het tweede streepje worden de woorden „van 1994” ingevoegd tussen het woord „Handel” en het woord „en”;

7. in artikel 55 wordt het cijfer „43” vervangen door het cijfer „42”;

8. in artikel 83, onder a), worden de woorden „overeenkomstig artikel 66, lid 2,” geschrapt;

9. het volgende artikel 87 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 87 bis

In de in artikel 4, lid 7, eerste streepje, zesde zin, bedoelde gevallen wordt elk produkt of goed dat uit een onder een schorsingsregeling geplaatst goed wordt verkregen, geacht eveneens onder deze regeling te zijn geplaatst.”;

10. in artikel 91, lid 2, onder c), worden de haakjes en de daartussen geplaatste woorden „ATA-Overeenkomst” geschrapt;

11. artikel 112, lid 3, komt als volgt te luiden:

„3. Worden de invoergoederen overeenkomstig artikel 76, lid 1, onder c), in het vrije verkeer gebracht, dan zijn de overeenkomstig artikel 214 in aanmerking te nemen soort, douanewaarde en hoeveelheid, die welke bij de plaatsing onder het stelsel van douane-entrepots op deze goederen van toepassing waren.

De eerste alinea is van toepassing mits deze heffingsgrondslagen bij de plaatsing van de goederen onder het stelsel zijn erkend of toegestaan, tenzij de belanghebbende verzoekt om toepassing van die grondslagen bij het ontstaan van de douaneschuld.

De eerste alinea is van toepassing onverminderd controle achteraf in de zin van artikel 78.”;

12. in artikel 124, lid 1, derde streepje, worden de woorden „landbouwheffing of aan een andere” geschrapt;

13. artikel 128 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 komen als volgt te luiden:

„1. De vergunninghouder kan om terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer verzoeken indien hij, ten genoegen van de douaneautoriteiten, aantoonst dat de met toepassing van het terugbetalingssysteem in het vrije verkeer gebrachte invoergoederen in de vorm van veredelingsprodukten of in die van goederen in ongewijzigde staat:

— hetzij zijn uitgevoerd,

— hetzij, met het oog op later wederuitvoer, onder de regeling douanevervoer, het stelsel van douane-entrepots, de regeling tijdelijke invoer of de regeling actieve veredeling — schorsingssysteem — dan wel in een vrije zone of in een vrij entrepot zijn geplaatst,

mits voor het overige aan alle voorwaarden voor de toepassing van de regeling is voldaan.

2. Om één van de in lid 1, tweede streepje, bedoelde douanebestemmingen te krijgen, worden de veredelingsprodukten of de goederen in ongewijzigde staat als niet-communautaire goederen beschouwd.”;

b) lid 4 komt als volgt te luiden:

„4. Indien veredelingsprodukten of goederen in ongewijzigde staat die overeenkomstig het bepaalde in lid 1 onder een douaneregeling of in een vrije zone of in een vrij entrepot zijn geplaatst, in het vrije verkeer worden gebracht, wordt, onverminderd artikel 122, onder b), het terugbetaalde of kwijtgescholden bedrag van de rechten bij invoer geacht het bedrag van de douaneschuld te vormen.”;

14. in artikel 163, lid 2, onder c), worden de haakjes en de daartussen geplaatste woorden „ATA-Overeenkomst” geschrapt;
15. in artikel 182, lid 3, komt de eerste volzin als volgt te luiden:
- „3. Behalve in de volgens de procedure van het Comité vastgestelde gevallen worden de douaneautoriteiten vooraf van de wederuitvoer of van de vernietiging van goederen in kennis gesteld.”;
16. het volgende artikel 212 bis wordt ingevoegd:
- „Artikel 212 bis
- Voorziet de douanewetgeving in vrijstelling van de rechten bij invoer of bij uitvoer krachtens de artikelen 184 tot en met 187, dan is deze vrijstelling eveneens van toepassing in de gevallen waarin uit hoofde van de artikelen 202 tot en met 205, 210 of 211 een douaneschuld ontstaat, indien het gedrag van de belanghebbende niet getuigt van frauduleus handelen of van manifeste nalatigheid en deze laatste aantoonbaar dat aan de overige voorwaarden voor de toekenning van de vrijstelling is voldaan.”;
17. artikel 217, lid 1, tweede alinea, onder b), komt als volgt te luiden:
- „b) waarin het bedrag van de wettelijk verschuldigde rechten hoger is dan het bedrag dat op grond van een bindende inlichting is vastgesteld;”;
18. artikel 222, lid 2, komt als volgt te luiden:
- „2. De gevallen waarin en de voorwaarden waaronder de verplichting van de schuldenaar om de rechten te voldoen wordt opgeschort, kunnen volgens de procedure van het Comité worden vastgesteld:
- wanneer overeenkomstig de artikelen 236, 238 of 239 een verzoek om kwijtschelding van de rechten wordt ingediend, of
- wanneer overeenkomstig artikel 233, onder c), tweede streepje, of onder d), goederen in beslag worden genomen met het oog op latere verbeurdverklaring.”;
19. in artikel 233, onder c), eerste streepje, worden de woorden „overeenkomstig artikel 66” geschrapt;
20. in artikel 251, lid 1, 26e streepje, wordt het zinsdeel „met uitzondering van artikel 3, lid 3, onder b)” geschrapt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Met een brief van 18 juli 1995 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een op de artikelen 28, 100 A en 113 van het Verdrag gebaseerde verordening tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek.

Het Europees Parlement heeft zijn advies in eerste lezing uitgebracht tijdens zijn vergaderperiode van 12 tot en met 16 februari 1996. De Commissie heeft met een brief van 10 mei 1996 een gewijzigd voorstel ingediend, waarin rekening is gehouden met dit advies.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft zijn advies uitgebracht op 27 maart 1996.

De Raad heeft, conform artikel 189 B van het Verdrag, op 28 mei 1996 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL

Met het Commissievoorstel wordt beoogd om, op basis van de sedert de inwerkingtreding van het douanewetboek op 1 januari 1994 opgedane ervaring, een meer doelmatige tenuitvoerlegging van de douane-instrumenten van de Gemeenschap te bewerkstelligen. Ook voorziet dit voorstel in omzetting van bepaalde resultaten van de Uruguay-Ronde op het gebied van de oorsprongregels, en van aanpassingen met het oog op de vereenvoudiging van een aantal formaliteiten en invulling van bepaalde lacunes die in de tussentijd in het wetboek zijn ontdekt.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Algemene opmerking

Bij de in het kader van de Raad gevoerde besprekingen is de door de Commissie voorgestelde tekst vrijwel geheel gehandhaafd; hierna volgen de wijzigingen die wel zijn aangebracht.

De overwegingen

De laatste overweging in het gemeenschappelijk standpunt, die betrekking heeft op de jaarlijkse bijwerking van het wetboek, komt overeen met amendement nr. 2 van het Parlement. Toch gaf men er de voorkeur aan om dit idee op te nemen in een overweging waarin een intentieverklaring van de Commissie over dit onderwerp is verwerkt.

De laatste overweging van het Commissievoorstel is geschrapt in verband met de schrapping van artikel 2 van het Commissievoorstel (zie laatste punt van de motivering).

Artikelen van het voorstel

Artikel 1

Punt 2, inzake artikel 4

De Raad heeft hier niet het Commissievoorstel overgenomen, dat bepaalde dat alle goederen die zijn verkregen uit goederen welke onder een opschortende douaneregeling zijn geplaatst, als niet-communautaire goederen moeten worden beschouwd. Aangezien het alleen in sommige gevallen om goederen kan gaan die van significant economisch belang zijn, heeft de Raad er de voorkeur aan gegeven om het Comité douanewetboek te belasten

met de taak om te bepalen in welke gevallen deze afgeleide producten kunnen worden geacht een niet-communautair karakter te bezitten.

Punt 3, inzake artikel 12

De wijzigingen in lid 2 van het nieuwe artikel 12 zijn van zuiver redactionele aard en zijn uitsluitend bedoeld om de tekst duidelijker te maken.

Punt 9, inzake artikel 87 bis

Het begin van dit artikel is aangepast aan de oplossing die voor artikel 4, punt 7, eerste streepje, is gekozen.

Punt 16, inzake artikel 212 bis

Dit artikel is

- enerzijds niet alleen uitgebreid tot de vrijstellingen, maar tot alle in de artikelen 184 tot en met 187 van het wetboek bedoelde begunstigde verrichtingen
- en
- anderzijds, uitgebreid met een aantal randvoorwaarden die bepalen dat de vrijstelling slechts verworven blijft indien het gedrag van de belanghebbende niet getuigt van frauduleus handelen of van manifeste nalatigheid.

De Raad is van mening dat deze formulering meer in overeenstemming is met de geest van amendement nr. 1 van het Europees Parlement.

Punt 18, inzake artikel 220, lid 1

De Raad is niet meegegaan in het voorstel van de Commissie om nog een alinea aan artikel 220, lid 1, toe te voegen. De Raad geeft zich ten volle rekenschap van de problemen die zich voordoen bij de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de voorschriften inzake de navordering van de douaneschuld, als gevolg van de bij de toepassing van bepaalde preferentiële overeenkomsten geconstateerde onregelmatigheden. Hij is niettemin van oordeel dat het Commissievoorstel nauwelijks een oplossing voor deze problemen biedt en dat derhalve, teneinde tot een algemene oplossing te komen, een uitvoerige studie zal moeten worden verricht.

De Raad heeft derhalve tegelijkertijd met de vaststelling van het gemeenschappelijk standpunt een besluit aangenomen betreffende de navordering van de douaneschuld, dat bekend is gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, waarbij de Commissie wordt verzocht een dergelijke studie te verrichten en hem vóór 31 december 1996 passende voorstellen voor te leggen.

De Raad heeft namelijk verschillende afzonderlijke of gecombineerde mogelijkheden aangegeven voor de oplossing van deze problemen; deze gaan van

- maatregelen op korte termijn zoals: de opstelling van criteria aan de hand waarvan, overeenkomstig de procedure van het Comité douanewetboek, kan worden besloten af te zien van de inning van de rechten (artikel 220 van het douanewetboek) of over te gaan tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten (artikel 239), evenals de invoering van een systeem voor vroegtijdige waarschuwing van het bedrijfsleven wanneer er wordt getwijfeld aan de geldigheid van de documenten die overgelegd zijn ter ondersteuning van verzoeken om toepassing van preferentiële tarieven
- tot maatregelen op lange termijn zoals: bestudering van de mogelijkheid om in toekomstige preferentiële overeenkomsten van de Gemeenschap bepalingen op te nemen waarmee een correcte toepassing van die overeenkomsten kan worden gewaarborgd en de oorzaken van de tekortkomingen die bij de werking van een aantal van de huidige preferentiële regelingen aan het licht zijn getreden, kunnen worden weggenomen.

De Raad heeft de Commissie verzocht om bij de opstelling van haar voorstellen in het bijzonder rekening te houden met deze punten.

Artikel 2

De Raad achtte het gewenst de inwerkingtreding van de verordening uit te stellen tot 1 januari 1997, aangezien de door de Commissie voorgestelde datum niet meer haalbaar is.

Voormalig artikel 2, voorgesteld door de Commissie

Dit artikel is geschrapt. De Raad was namelijk van oordeel dat de artikelen 2 tot en met 5 van Verordening (EEG) nr. 3925/91 van de Raad betreffende de afschaffing van de controles op de bagage van reizigers los staan van het douanewetboek. Hij achtte het derhalve, vanuit een wetgevend oogpunt, wenselijk om bepalingen die betrekking hebben op twee geheel verschillende gebieden niet in een zelfde wetgevingstekst op te nemen, en de door de Commissie voorgestelde wijzigingen in een afzonderlijke wetgevingstekst te laten opnemen.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 37/96

door de Raad vastgesteld op 18 juni 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van de Raad van ... inzake uitrusting van zeeschepen

(96/C 248/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat in het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid, nadere maatregelen moeten worden genomen om de veiligheid van het zeevervoer te waarborgen;
- (2) Overwegende dat de Gemeenschap ernstig bezorgd is over de scheepsongevallen, met name die welke gepaard gaan met het verlies van mensenlevens en met verontreiniging van de zee en de kusten van de Lid-Staten;
- (3) Overwegende dat de kans op scheepsongevallen effectief kan worden verminderd door gemeenschappelijke normen die garanderen dat de prestaties van de uitrusting aan boord van schepen op het punt van de veiligheid van een hoog niveau zijn; dat beproevingsnormen en beproevingsmethoden van grote invloed kunnen zijn op de toekomstige prestaties van de uitrusting;
- (4) Overwegende dat de internationale verdragen de vlaggestaten ertoe verplichten te zorgen voor de naleving van bepaalde veiligheidsvoorschriften met betrekking tot de aan boord aanwezige uitrusting en de betreffende certificaten uit te reiken; dat te dien einde beproevingsnormen voor bepaalde soorten uitrusting van zeeschepen ontwikkeld zijn door de internationale normalisatieorganisaties en door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO);

dat de nationale beproevingsnormen ter uitvoering van de internationale normen de certificatie instanties een zekere ruimte laten, terwijl ook de niveaus van opleiding en ervaring van deze instanties verschillen; dat dit leidt tot verschillende veiligheidsniveaus van producten waarvan de bevoegde nationale instanties hebben verklaard dat ze voldoen aan de desbetreffende internationale veiligheidsnormen, alsmede tot een sterke tegenzin van Lid-Staten om de door een andere Lid-Staat goedgekeurde uitrusting zonder verdere verificatie aan boord van de onder hun vlag varende schepen te accepteren;

- (5) Overwegende dat er gemeenschappelijke regels moeten komen om verschillen in de tenuitvoerlegging van de internationale normen weg te nemen; dat deze gemeenschappelijke normen ertoe zullen leiden dat bepaalde onnodige kosten en administratieve procedures, die aan de goedkeuring van de uitrusting zijn verbonden, verdwijnen, waardoor de bedrijfsvoorwaarden en de concurrentiepositie van de communautaire scheepvaart worden verbeterd, en, door het op de uitrusting bevestigde merk van overeenstemming, de technische handelsbelemmeringen worden opgeheven;
- (6) Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 8 juni 1993 over een gemeenschappelijk beleid inzake de veiligheid op zee ⁽⁴⁾ er bij de Commissie op heeft aangedrongen dat zij voorstellen indient om de implementatie van IMO-normen en de goedkeuringsprocedures voor uitrusting van zeeschepen te harmoniseren;
- (7) Overwegende dat maatregelen op communautair niveau de enige manier zijn om een dergelijke harmonisatie tot stand te brengen, aangezien de Lid-Staten, wanneer zij onafhankelijk of via internationale organisaties optreden, niet in staat zijn voor de uitrusting hetzelfde niveau van veiligheid tot stand te brengen;
- (8) Overwegende dat een richtlijn van de Raad het geschikte rechtsinstrument is, omdat daarmee voorzien wordt in een uniforme en verplichte toepassing van de internationale beproevingsnormen door de Lid-Staten;

⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 23. 8. 1995, blz. 9.⁽²⁾ PB nr. C 97 van 1. 4. 1996, blz. 22.⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 29 november 1995 (PB nr. C 339 van 18. 12. 1995, blz. 21), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).⁽⁴⁾ PB nr. C 271 van 7. 10. 1993, blz. 1.

- (9) Overwegende dat het dienstig is in de eerste plaats voorzieningen te treffen voor de uitrusting van zeeschepen waarvan op grond van de belangrijkste internationale verdragen de aanwezigheid aan boord en de goedkeuring door de nationale instanties overeenkomstig de in de internationale verdragen of resoluties vervatte veiligheidsnormen vereist zijn;
- (10) Overwegende dat verschillende richtlijnen voorzien in het vrij verkeer van bepaalde goederen die onder andere als uitrusting aan boord kunnen worden gebruikt; dat deze echter niet voorzien in de certificatie van uitrusting door de Lid-Staten overeenkomstig de betreffende internationale verdragen; dat er derhalve voor aan boord te plaatsen uitrusting uitsluiten nieuwe gemeenschappelijke regels moeten gelden;
- (11) Overwegende dat radiocommunicatieapparatuur gezien de bijzondere aard ervan zowel onderworpen is aan deze richtlijn als aan andere communautaire richtlijnen;
- (12) Overwegende dat het nodig is, bij voorkeur op internationaal niveau, nieuwe beproevingsnormen vast te leggen voor uitrusting waarvoor zulke normen nog niet bestaan of niet gedetailleerd genoeg zijn;
- (13) Overwegende dat de Lid-Staten moeten zorgen dat de aangemelde instanties die de overeenstemming van uitrusting met de beproevingsnormen beoordelen, onafhankelijk en efficiënt zijn, en de nodige beroepsbekwaamheid bezitten om hun taken uit te kunnen voeren;
- (14) Overwegende dat de naleving van de internationale beproevingsnormen het best kan worden aangetoond met de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures als vastgesteld in Besluit 93/465/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures en de voorschriften inzake het aanbrengen en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming ⁽¹⁾;
- (15) Overwegende dat het recht dat internationale verdragen de instantie van een vlaggestaat geven om operationele prestatieproeven uit te voeren aan boord van schepen waarvoor deze instantie veiligheidscertificaten heeft afgegeven, op generlei wijze door deze richtlijn wordt beperkt, mits dergelijke proeven geen overlapping zijn van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures;
- (16) Overwegende dat als algemene regel dient te gelden dat op de in deze richtlijn bestreken uitrusting een merk wordt aangebracht om aan te geven dat zij voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn;

- (17) Overwegende dat Lid-Staten in sommige gevallen voorlopige maatregelen mogen nemen om het gebruik van uitrusting waarop het merk van overeenstemming is aangebracht te beperken of te verbieden;
- (18) Overwegende dat het gebruik van uitrusting waarop geen merk van overeenstemming is aangebracht in uitzonderlijke omstandigheden mag worden toegestaan;
- (19) Overwegende dat een vereenvoudigde procedure met een regelgevend comité noodzakelijk is om deze richtlijn te wijzigen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel van deze richtlijn is de veiligheid op zee en de preventie van verontreiniging van de zee te verbeteren door de uniforme toepassing van de relevante internationale instrumenten met betrekking tot de in bijlage A vermelde uitrusting die bestemd is voor plaatsing aan boord van schepen waarvoor door of namens de Lid-Staten veiligheidscertificaten worden uitgereikt overeenkomstig internationale verdragen, alsmede het vrije verkeer van deze uitrusting binnen de Gemeenschap te waarborgen.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de volgende definities:

- a) „overeenstemmingsbeoordelingsprocedures”: de procedures als vermeld in artikel 10 en bijlage B van deze richtlijn;
- b) „uitrusting”: de in de bijlage A.1 en A.2 vermelde middelen en voorwerpen die voor gebruik aan boord van een schip moeten worden geplaatst om aan de internationale instrumenten te voldoen of die vrijwillig voor gebruik aan boord worden geplaatst en waarvoor de goedkeuring van de instantie van de vlaggestaat is voorgeschreven overeenkomstig de internationale instrumenten;
- c) „radiocommunicatieapparatuur”: de apparatuur die is voorgeschreven in hoofdstuk IV van het SOLAS-Verdrag van 1974, zoals in 1988 gewijzigd met betrekking tot het Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS), en VHF-radiotelefonietoestellen zoals voorgeschreven in voorschrift III/6.2.1 van hetzelfde Verdrag;
- d) „internationale verdragen”:
- het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966 (LL66),

⁽¹⁾ PB nr. C 220 van 30. 8. 1993, blz. 23.

- het Verdrag inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee van 1972 (COLREG),
 - het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973 (MARPOL) en
 - het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (SOLAS),
- alsmede de op deze verdragen betrekking hebbende protocollen en wijzigingen die op de datum van vaststelling van deze richtlijn van kracht zijn;
- e) „*internationale instrumenten*”: de relevante internationale verdragen en de relevante resoluties en circulaires van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), alsmede de relevante internationale beproevingsnormen;
- f) „*merk*”: het in artikel 11 bedoelde en in bijlage D beschreven symbool;
- g) „*aangemelde instantie*”: een organisatie die door de bevoegde nationale instantie van een Lid-Staat is aangewezen overeenkomstig artikel 9;
- h) „*aan boord geplaatst*”: aan boord van een schip geïnstalleerde of geplaatste uitrusting;
- i) „*veiligheidscertificaten*”: de certificaten die door of namens Lid-Staten zijn afgegeven overeenkomstig de internationale verdragen;
- j) „*schip*”: ieder schip dat onder de internationale verdragen valt, met uitzondering van oorlogsschepen;
- k) „*communautair schip*”: een schip waarvoor door of namens de Lid-Staten overeenkomstig de internationale verdragen veiligheidscertificaten zijn uitgereikt. De gevallen waarin de bevoegde nationale instantie van een Lid-Staat op verzoek van de bevoegde nationale instantie van een derde land een certificaat voor een schip afgeeft vallen niet onder deze definitie;
- l) „*nieuw schip*”: een schip waarvan de kiel gelegd is of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevindt op of na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn. In deze definitie wordt met een soortgelijk stadium van de bouw het stadium bedoeld waarin:
- i) de bouw van een bepaald schip begint
 - en
 - ii) de samenbouw van dat schip reeds een massa van ten minste 50 ton of van 1 % van de geschatte massa van al het bouw materiaal omvat, waarbij de kleinste massa bepalend is;
- m) „*bestaand schip*”: een schip dat geen nieuw schip is;
- n) „*beproevingsnormen*”: de normen opgesteld door
- de Internationale Maritieme Organisatie (IMO),
 - de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO),
 - de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC),
 - de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN),
 - het Europees Comité voor Elektrotechnische Normalisatie (CENELEC),
 - en
 - het Europees Normalisatie-instituut voor Telecommunicatie (ETSI),
- die gelden op de datum van aanneming van deze richtlijn en vastgesteld zijn overeenkomstig de desbetreffende internationale verdragen en de relevante resoluties en circulaires van de IMO voor de definiëring van de beproevingsmethoden en beproevingsresultaten, maar uitsluitend in de vorm als bedoeld in bijlage A;
- o) „*typegoedkeuring*”: de procedures waarbij de geproduceerde uitrusting volgens passende beproevingsnormen wordt beoordeeld, en de afgifte van het passende certificaat.

Artikel 3

1. Deze richtlijn is van toepassing op uitrusting voor gebruik aan boord van:

- a) een nieuw communautair schip ongeacht of het schip zich ten tijde van de bouw al dan niet in de Gemeenschap bevindt;
- b) een bestaand communautair schip
 - dat deze uitrusting voordien niet aan boord had;
 - waarop reeds aan boord aanwezige uitrusting wordt vervangen, behoudens wanneer de internationale verdragen anders bepalen

ongeacht of het schip zich ten tijde van de plaatsing van de uitrusting aan boord al dan niet binnen de Gemeenschap bevindt.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op uitrusting die op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn reeds aan boord van een schip geplaatst was.

3. Onverminderd het feit dat wat betreft het vrij verkeer andere richtlijnen dan de onderhavige en met name de Richtlijnen 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake elektromagnetische compatibiliteit⁽¹⁾ en 89/686/EEG van de Raad van 21 december 1989 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen

⁽¹⁾ PB nr. L 139 van 23. 5. 1989, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG (PB nr. L 220 van 31. 8. 1993, blz. 1).

gen der Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen ⁽¹⁾, van toepassing kunnen zijn op de in lid 1 bedoelde uitrusting, is bedoelde uitrusting wat het vrij verkeer betreft uitsluiten donderworpen aan de bepalingen van de onderhavige richtlijn en niet die van andere richtlijnen. De bepaling van dit lid is niet van toepassing op radiocommunicatieapparatuur.

Artikel 4

De Lid-Staten of de namens hen optredende organisaties zorgen er bij de afgifte of de vernieuwing van de relevante veiligheidscertificaten voor dat de uitrusting aan boord van de communautaire schepen waarvoor zij veiligheidscertificaten afgeven aan de voorschriften van deze richtlijn voldoet.

Artikel 5

1. De in bijlage A.1 vermelde uitrusting die op of na de in artikel 20, lid 1, tweede alinea, bedoelde datum aan boord van een communautair schip geplaatst is, dient te voldoen aan de toepasselijke voorschriften van de in genoemde bijlage bedoelde internationale instrumenten.

2. De overeenstemming van de uitrusting met toepasselijke voorschriften van de internationale verdragen en de betreffende resoluties en circulaires van de Internationale Maritieme Organisatie wordt uitsluitend aangetoond aan de hand van de in bijlage A.1 vermelde beproevingsnormen en overeenstemmingsbeoordelingsprocedures. Voor alle middelen en voorwerpen van bijlage A.1 waarvoor zowel normen van de IEC als van het ETSI zijn gegeven, vormen deze normen alternatieven en mag de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde bepalen welke norm gebruikt wordt.

3. De in bijlage A.1 vermelde uitrusting die vóór de in lid 1 vermelde datum vervaardigd is, mag gedurende een periode van twee jaar gerekend vanaf deze datum in de handel gebracht worden en aan boord van een schip geplaatst worden waarvan de certificaten door of namens een Lid-Staat overeenkomstig de internationale verdragen zijn afgegeven, mits zij vervaardigd is overeenkomstig procedures voor typegoedkeuring die reeds voor de datum van vaststelling van deze richtlijn op het grondgebied van die Lid-Staat van kracht waren.

Artikel 6

1. De Lid-Staten verbieden niet het in de handel brengen of de plaatsing aan boord van een communautair schip van uitrusting als bedoeld in bijlage A.1 waarop het merk is aangebracht, of die op andere gronden in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn en weigeren

niet de desbetreffende veiligheidscertificaten af te geven of te vernieuwen.

2. Er moet, in overeenstemming met het Internationaal Radioreglement, eerst door de bevoegde instantie een radiovergunning worden afgegeven, alvorens het betrokken veiligheidscertificaat wordt afgegeven.

Artikel 7

1. Na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn dient de Gemeenschap bij de IMO of bij de Europese normalisatie-instellingen, naar gelang van het geval, een verzoek in tot vaststelling van normen, met inbegrip van gedetailleerde beproevingsnormen, voor de in bijlage A.2 vermelde uitrusting.

2. Het in lid 1 bedoelde verzoek wordt:

— wanneer het aan de IMO wordt voorgelegd, ingediend door het Voorzitterschap van de Raad en door de Commissie;

— wanneer het aan de Europese normalisatie-instellingen wordt voorgelegd, ingediend door de Commissie overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽²⁾. De door de Commissie gegeven mandaten zijn gericht op het ontwikkelen van internationale normen via procedures voor samenwerking tussen de Europese organisaties en hun tegenhangers op internationaal niveau.

3. De Lid-Staten doen al het mogelijke om ervoor te zorgen dat de internationale organisaties, met inbegrip van de IMO, snel een begin maken met de ontwikkeling van deze normen.

4. De Commissie dient de ontwikkeling van de beproevingsnormen regelmatig te controleren.

5. Indien de internationale organisaties, met inbegrip van de IMO, na een redelijke termijn geen passende beproevingsnormen voor een bepaald soort uitrusting hebben vastgesteld of weigeren dat te doen, kunnen volgens de procedure van artikel 18 normen worden vastgesteld die gebaseerd zijn op het werk van de Europese normalisatie-instellingen.

6. Wanneer de beproevingsnormen als bedoeld in lid 1 of lid 5 voor een bepaald soort uitrusting vastgesteld worden, respectievelijk van kracht worden, mag die uitrusting worden overgeschreven van bijlage A.2 naar bijlage A.1 overeenkomstig de procedure van artikel 18 en zullen derhalve de bepalingen van artikel 5 vanaf de datum van deze overschrijving van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 399 van 30. 12. 1989, blz. 18. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/95/EEG (PB nr. L 276 van 9. 11. 1993, blz. 11).

⁽²⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

Artikel 8

1. Indien een nieuw schip, ongeacht onder welke vlag het vaart, niet in het scheepsregister van een Lid-Staat vermeld staat en daarin dient te worden opgenomen, dient dit schip door de ontvangende Lid-Staat te worden onderworpen aan een inspectie, waarbij wordt gecontroleerd of de toestand waarin de uitrusting verkeert in overeenstemming is met de veiligheidscertificaten en hetzij in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn en voorzien van het merk, hetzij ten genoegen van de bevoegde nationale instantie van de Lid-Staat gelijkwaardig is aan de uitrusting waaraan overeenkomstig deze richtlijn typegoedkeuring is verleend.

2. Tenzij het merk op die uitrusting is aangebracht of de bevoegde nationale instantie die uitrusting gelijkwaardig acht, moet die uitrusting worden vervangen.

3. Voor uitrusting die volgens dit artikel gelijkwaardig wordt geacht, verstrekt de Lid-Staat die vlaggestaat is een certificaat dat de uitrusting te allen tijde dient te vergezellen en dat behelst dat de Lid-Staat die vlaggestaat is toestemming geeft die uitrusting aan boord van het schip te plaatsen, met vermelding van eventuele beperkingen of bepalingen met betrekking tot het gebruik van de uitrusting.

4. Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

Artikel 9

1. De Lid-Staten melden de Commissie en de overige Lid-Staten welke instanties zij hebben aangewezen voor uitvoering van de in artikel 10 vermelde procedures, met vermelding van de specifieke taken waarmee deze aangemelde instanties zijn belast en de identificatienummers die de Commissie hun vooraf heeft toegewezen. De organisaties leggen aan de Lid-Staat die voornemens is hen aan te melden alle gegevens en bewijsstukken voor waaruit blijkt dat ze aan de criteria van bijlage C voldoen.

2. De Lid-Staten laten, door hun administratie of door een onpartijdig extern lichaam dat door de administratie benoemd wordt, ten minste eens in de twee jaar een audit verrichten die betrekking heeft op de taken die de aangemelde instanties namens de Lid-Staat vervullen. Door deze audit moet gewaarborgd worden dat de aangemelde instantie nog steeds aan de criteria van bijlage C voldoet.

3. Een Lid-Staat die een aangemelde instantie heeft aangewezen moet die aanwijzing intrekken indien hij constateert dat deze instantie niet meer aan de criteria van bijlage C voldoet. Hij stelt de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 10

1. De overeenstemmingsbeoordelingsprocedure, die nader beschreven staat in bijlage B, behelst het volgende:

- i) een EG-typeonderzoek (module B) alsmede, voorafgaande aan het in de handel brengen van de uitrusting en afhankelijk van de keuze die de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde maakt uit de in bijlage A.1 vermelde mogelijkheden, voor alle uitrusting:
 - a) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (module C), of
 - b) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (produktiekwaliteitsborging) (module D), of
 - c) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (produktkwaliteitsborging) (module E), of
 - d) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (produktkeuring) (module F),of
- ii) de EG-volledige kwaliteitsborging (module H).

2. De verklaring van overeenstemming met het type dient een schriftelijke verklaring te zijn en de in bijlage B aangegeven informatie te bevatten.

3. Voor uitrusting die per stuk of in kleine hoeveelheden en niet in serie- of massaproductie wordt vervaardigd mag de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure de EG-eenhedenkeuring (module G) zijn.

4. De Commissie houdt een geactualiseerde lijst bij van goedgekeurde uitrusting en ingetrokken of geweigerde aanvragen en stelt deze ter beschikking van belanghebbenden.

Artikel 11

1. Op uitrusting als bedoeld in bijlage A.1, die voldoet aan de desbetreffende internationale instrumenten en overeenkomstig de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure is vervaardigd, moet door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde het merk zijn aangebracht.

2. Het merk wordt gevolgd door het identificatienummer van de aangemelde instantie die de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure heeft uitgevoerd, indien genoemde instantie betrokken is bij de fase van de fabricagecontrole, en door de laatste twee cijfers van het jaar dat het merk is aangebracht. Het identificatienummer moet onder de verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie worden aangebracht hetzij door de instantie zelf hetzij door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

3. De grafische vorm van het merk dient te zijn als is weergegeven in bijlage D.

4. Het merk wordt op zodanige wijze op de uitrusting of op het gegevensplaatje aangebracht dat het voor de verwachte gebruiksduur van de uitrusting zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar zal zijn. Wanneer echter de aard van het uitrustingsstuk dat niet toelaat of niet rechtvaardigt, wordt het merk aangebracht op de verpakking, op een etiket of op een brochure.

5. Het is verboden merken of opschriften aan te brengen die derden kunnen misleiden omtrent de betekenis of de grafische vorm van het in deze richtlijn bedoelde merk.

6. Het merk moet aan het einde van de produktiefase worden aangebracht.

Artikel 12

1. Onverminderd artikel 6 mogen de Lid-Staten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat er steekproeven worden uitgevoerd op de van het merk voorziene uitrusting die bij hen in de handel is en nog niet aan boord van een schip is geplaatst, teneinde te controleren of deze uitrusting voldoet aan deze richtlijn. De steekproeven die niet voorzien zijn in de modules voor de overeenstemmingsbeoordeling in bijlage B, worden uitgevoerd op kosten van de Lid-Staat.

2. Onverminderd de bepalingen van artikel 6 is, na plaatsing van uitrusting die voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn aan boord van een communautair schip, beoordeling daarvan door de instantie van de vlaggestaat van dat schip toegestaan, wanneer de internationale instrumenten om redenen van veiligheid en/of verontreinigingspreventie prestatieproeven in bedrijf aan boord voorschrijven, mits dit niet leidt tot doublures met de reeds uitgevoerde overeenstemmingsbeoordelingsprocedures. De instantie van de vlaggestaat kan van de fabrikant van de uitrusting, diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde of de persoon die in de Gemeenschap verantwoordelijk is voor het op de markt brengen van de uitrusting eisen dat de inspectie-/beproeverslagen worden overgelegd.

Artikel 13

1. Indien een Lid-Staat bij een inspectie of op andere wijze vaststelt dat een uitrustingsstuk als bedoeld in bijlage A.1, waarop het merk is aangebracht en dat op de juiste wijze is geplaatst, wordt onderhouden en gebruikt voor zijn gebruiksdoel, de gezondheid en/of veiligheid van de bemanning, de passagiers of, indien van toepassing, andere personen in gevaar kan brengen, dan wel het marine milieu kan aantasten, neemt hij alle passende voorlopige maatregelen om dat uitrustingsstuk uit de handel te nemen, dan wel het in de handel brengen, het plaatsen, of het gebruiken daarvan aan boord van schepen waarvoor hij de veiligheidscertificaten afgeeft, te verbieden of te beperken. De Lid-Staat stelt onmiddellijk de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis van deze maatregel, en vermeldt de redenen van zijn besluit en

geeft met name aan of het niet voldoen aan het bepaalde in deze richtlijn is te wijten aan:

- a) de niet-naleving van artikel 5, leden 1 en 2;
- b) een onjuiste toepassing van de in artikel 5, leden 1 en 2, bedoelde beproevingsnormen;
- c) tekortkomingen in de beproevingsnormen zelf.

2. De Commissie treedt zo spoedig mogelijk met de betrokken partijen in overleg. Indien de Commissie na het overleg concludeert dat:

— de maatregelen gerechtvaardigd zijn, stelt zij onmiddellijk de Lid-Staat die het initiatief daartoe heeft genomen en de overige Lid-Staten daarvan in kennis; indien het in lid 1 genoemde besluit te wijten is aan tekortkomingen in de beproevingsnormen, legt de Commissie, indien de Lid-Staat die het besluit heeft genomen dit wenst te handhaven, na overleg met de betrokken partijen, de zaak binnen twee maanden voor aan het in artikel 18 bedoelde comité en start zij de procedure van artikel 18;

— de maatregelen niet gerechtvaardigd zijn, stelt zij onmiddellijk de Lid-Staat die het initiatief daartoe heeft genomen en de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde daarvan in kennis.

3. Indien uitrusting die niet in overeenstemming is, het merk draagt, neemt de Lid-Staat onder wiens gezag degene die het merk heeft aangebracht valt, passende maatregelen; de Lid-Staat stelt de Commissie en de overige Lid-Staten in kennis van de maatregelen die hij heeft getroffen.

4. De Commissie zorgt ervoor dat de Lid-Staten op de hoogte worden gehouden van de voortgang en het resultaat van deze procedure.

Artikel 14

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5, kan de bevoegde nationale instantie van de vlaggestaat in uitzonderlijke gevallen van technische innovatie toestaan dat uitrusting die niet aan de conformiteitsbeoordelingsprocedures voldoet aan boord van een communautair schip wordt geplaatst, indien proefondervindelijk of op andere wijze, ten genoegen van de bevoegde nationale instantie van de vlaggestaat, wordt vastgesteld dat deze uitrusting minstens even doeltreffend is als uitrusting waarvoor wel overeenstemmingsbeoordelingsprocedures zijn gevolgd.

Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

2. Deze beproevingsprocedures mogen in geen geval discriminatie inhouden tussen in de Lid-Staat die vlaggestaat is en de in andere Staten geproduceerde uitrusting.

3. Voor uitrusting die onder dit artikel valt, verstrekt de Lid-Staat die vlaggestaat is een certificaat dat de uitrusting te allen tijde dient te vergezellen en dat behelst dat de Lid-Staat die vlaggestaat is toestemming geeft de uitrusting aan boord van het schip te plaatsen, met vermelding van eventuele beperking of bepalingen met betrekking tot het gebruik van de uitrusting.

4. Indien een Lid-Staat krachtens dit artikel toestaat dat uitrusting aan boord van een communautair schip wordt geplaatst, deelt die Lid-Staat de Commissie en de overige Lid-Staten onverwijld de betreffende bijzonderheden mede en geeft de verslagen van alle relevante proeven, beoordelingen en overeenstemmingsbeoordelingsprocedures door.

5. De in lid 1 bedoelde uitrusting wordt toegevoegd aan bijlage A.2 van deze richtlijn overeenkomstig die procedure van artikel 18.

6. Bij overdracht van een schip met uitrusting aan boord die onder lid 1 van dit artikel valt, aan een andere Lid-Staat, mag de ontvangende Lid-Staat die vlaggestaat is de nodige maatregelen nemen inclusief eventueel beproevingen en praktische demonstraties, om te zorgen dat de uitrusting ten minste zo doeltreffend is als de uitrusting waarbij de conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn gevolgd.

Artikel 15

1. Onverminderd artikel 5 mag de instantie van een vlaggestaat toestaan dat uitrusting waarvoor geen overeenstemmingsbeoordelingsprocedures zijn gevolgd of die niet onder artikel 14 valt met het oog op beproeving of beoordeling aan boord van een communautair schip wordt geplaatst, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) voor de uitrusting wordt door de Lid-Staat die vlaggestaat is een certificaat verstrekt dat de uitrusting te allen tijde dient te vergezellen en dat behelst dat de Lid-Staat die vlaggestaat is toestemming geeft die uitrusting aan boord van het communautair schip te plaatsen, met vermelding van eventuele beperkingen of bepalingen met betrekking tot het gebruik van de uitrusting;
- b) de toestemming mag slechts voor een korte periode gegeven worden;
- c) er mag niet op die uitrusting vertrouwd worden als op uitrusting die voldoet aan de eisen van deze richtlijn en zij mag laatstgenoemde uitrusting, die klaar voor onmiddellijk gebruik aan boord van het communautaire schip moet blijven, niet vervangen.

2. Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

Artikel 16

1. Indien de uitrusting moet worden vervangen in een haven buiten de Gemeenschap en in uitzonderlijke omstandigheden die tegenover de instantie van de vlaggestaat naar behoren moeten worden gerechtvaardigd, mag, indien het vanuit het oogpunt van tijd, vertraging en kosten redelijkerwijs niet uitvoerbaar is om uitrusting aan boord te plaatsen waarvoor een EG-typegoedkeuring is verleend, andere uitrusting aan boord worden geplaatst. Daarbij moet de onderstaande procedure gevolgd worden:

- a) de uitrusting gaat vergezeld van documentatie afgegeven door een erkende organisatie die gelijkwaardig is aan een aangemelde instantie, indien tussen de Gemeenschap en het betrokken derde land een overeenkomst is gesloten inzake wederzijdse erkenning van deze organisaties;
- b) indien het onmogelijk blijkt om aan het bepaalde onder a), te voldoen, mag uitrusting die vergezeld gaat van documentatie afgegeven door een Staat die lid is van de IMO en partij bij de desbetreffende Verdragen, waarin naleving van de desbetreffende IMO-voorschriften gecertificeerd wordt, aan boord worden geplaatst, mits voldaan is aan het bepaalde in de leden 2 en 3.

2. De instantie van de vlaggestaat wordt onmiddellijk op de hoogte gesteld van de aard en de kenmerken van deze andere uitrusting.

3. De instantie van de vlaggestaat moet er zo spoedig mogelijk voor zorgen dat de in lid 1 bedoelde uitrusting en de beproevingsdocumenten voldoen aan de desbetreffende voorschriften van de internationale instrumenten en van deze richtlijn.

4. Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

Artikel 17

De richtlijn kan worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 18 met het oog op:

- de toepassing voor de doeleinden van deze richtlijn van de achtereenvolgende wijzigingen van de internationale instrumenten;
- de bijwerking van bijlage A door opname daarin van nieuwe uitrusting en overschrijving van uitrusting van bijlage A.2 naar bijlage A.1 en vice versa;
- de toevoeging van de mogelijkheid modules B + C en module H te gebruiken voor uitrusting van bijlage A.1;
- toevoeging van normalisatieorganisaties in de definitie van beproevingsnormen in artikel 2.

Artikel 18

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12 van Richtlijn 93/75/EG van de Raad van 13 september 1993 betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen ⁽¹⁾ opgerichte comité, volgens de procedure van de hierna volgende leden 2 en 3.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van twee maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 19

De Lid-Staten bieden elkaar wederzijdse bijstand met het oog op een doeltreffende implementatie en handhaving van deze richtlijn.

Artikel 20

1. De Lid-Staten dienen uiterlijk op 30 juni 1998 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen.

De Lid-Staten passen deze bepalingen toe met ingang van 1 januari 1999.

Wanneer de Lid-Staten de in de eerste alinea bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie onmiddellijk de bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallend gebied vaststellen. De Commissie stelt de overige Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 21

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te ...

Voor de Raad

De Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 5. 10. 1993, blz. 19.

BIJLAGE A

Bijlage A.1: Uitrusting waarvoor reeds gedetailleerde beproevingsnormen bestaan in internationale instrumenten ⁽¹⁾

NAAST DE SPECIFIEK VERMELDE INTERNATIONALE BEPROEVINGSNORMEN STAAT EEN AANTAL BEPALINGEN WAARAAN DE HAND GEHOUDEN DIENT TE WORDEN BIJ HET TYPEONDERZOEK (TYPEGOEDKEURING) IN VOORSCHRIFTEN VAN DE RELEVANTE OVEREENKOMSTEN

1. Persoonlijke reddingsmiddelen

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS-74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen ⁽²⁾	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	Reddingsboeien	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.1,31	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
2	Zelfontbrandende lichten voor reddingsboeien	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.1,31.2	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
3	Zelfwerkende rooksignalen voor reddingsboeien	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.1,31.3	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
4	Reddingsgordel	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.2,32	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
5	Overlevingspakken	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.3,33	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
6	Overlevingspakken — Reddingsgordel	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/33.1.2	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
7	Hulpmiddelen tegen warmteverlies	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/34	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
8	Valschermsignalen (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/35	IMO Res. A 689 (17)		x		x		
9	Handstakellichten (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/36	IMO Res. A 689 (17)		x		x		

10	Drijvende rooksignalen (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/37	IMO Res. A 689 (17)			x		x	
11	Lijnwerptoestellen (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/49	IMO Res. A 689 (17)			x		x	
12	Oplaasbare reddingsvlotten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/38,39	IMO Res. A 689 (17)			x			
13	Vaste reddingsvlotten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/38,40	IMO Res. A 689 (17)			x			
14	Zelfdrijfvoorzieningen voor reddingsvlotten; hydrostatische openers	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/38.6.3	IMO Res. A 689 (17)			x	x	x	
15	Reddingsboten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/41 tot 46	IMO Res. A 689 (17)			x			x
16	Vaste hulpverleningsboten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/47.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)			x			x
17	Hulpverleningsboten in opgeblazen toestand	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/47	IMO Res. A 689 (17)			x			x
18	Tewaterlatingsmiddelen waarbij gebruik gemaakt wordt van lopers en lieren (davits)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)			x	x	x	x
19	Tewaterlatingsmiddelen door middel van vrij opdrijven	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 3	IMO Res. A 689 (17)			x	x	x	
20	Tewaterlatingsmiddelen door middel van vrije val	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 4	IMO Res. A 689 (17)						x

(1) Bij vermelding van module H in kolom 6 wordt module H + certificaat van ontwerp onderzoek bedoeld.

(2) Wanneer IMO-resoluties worden genoemd, gaat het om de normen in de betreffende delen van de bijlagen bij de resoluties en niet om de bepalingen van de resoluties zelf.

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS-74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen (1)	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules						
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H	
21	Tewaterlatings- en inschepingsmiddelen	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 5	IMO Res. A 689 (17)	x				x		
22	Inschepingsladders	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.7	IMO Res. A 689 (17)	x		x				
23	Retroflecterende materialen	Voorschrift III/4	Voorschrift III/30.2.7	IMO Res. A 658 (16)	x		x				
24	VHF-radiotelefonietoestel	Voorschrift III/4	Voorschrift III/6.2.1	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 762 (18) I-ETS 300.225 IEC 945, ontwerp IEC 1097-12	x		x		x		
25	Radartransponder SART	Voorschrift III/4	Voorschrift III/6.2.2	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628	x		x		x		
26	Radarreflector	Voorschrift III/4	Voorschrift III/38.5.1.14 Voorschrift III/41.8.30	IMO Res. A 384 (X) ISO 8729	x		x		x		

2. Voorkoming van verontreiniging van de zee

Nummer	Benaming	Voorschrift MARPOL 73/78 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van MARPOL 73/78 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules						
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H	
27	Oliefiltersysteem (voor oliegehalte van de uitsstromende vloeistof dat de 15 p.p.m. niet overschrijdt)	Bijlage I Voorschrift 16(4),(5) & (7)	Bijlage I Voorschrift 16 (1) & (2)	MEPC 60 (33)		x	x		x		

28	Detectoren van het olie/waterscheidingsvlak	Bijlage I Voorschrift 15 (3) (b)	Bijlage I Voorschrift 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)	x	x	x	x	
29	Oliegehaltemeters	Bijlage I Voorschrift 16 (5)	Bijlage I Voorschrift 16 (2)	MEPC 60 (33)	x	x	x	x	
30	Oliefiltersystemen voor koppeling aan een bestaande oliewaterscheider (voor oliegehalte van de uitstromende vloeistof dat de 15 p.p.m. niet overschrijdt)	Bijlage I Voorschrift 16 (5)	Bijlage I Voorschrift 16 (5)	IMO Res. A 444 (XI)	x	x	x	x	
31	Bewakings- en regelsystemen voor olielozingen voor een olietanker	Bijlage I Voorschrift 15 (3)	Bijlage I Voorschrift 15 (3)	IMO Res. A 586 (14)	x	x	x	x	
32	Installaties voor het behandelen van sanitair afval	Bijlage IV Voorschrift 8 (b)	Bijlage IV Voorschrift 8 (b)	MEPC 2 (VI)	x	x	x	x	

3. Brandbescherming

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien "typegoedkeuring" is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules						
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H	
33	Niet-gemakkelijk ontbrandbare materialen als onderste laag van de dekbedekking	Voorschrift II-2/34.8 Voorschrift II-2/49.3	Voorschrift II-2/34.8 Voorschrift II-2/49.3	IMO Res. A 214 (VII) IMO Res. A 687 (17) IMO MSC/Circ. 549	x						
34	Draagbare brandbluostellen	Voorschrift II-2/6.1	Voorschrift II-2/6	EN 3	x	x	x	x			

(1) Wanneer IMO-resoluties worden genoemd, gaat het om de normen in de betreffende delen van de bijlagen bij de resoluties en niet om de bepalingen van de resoluties zelf.

4. Navigatieapparatuur

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	f Overeenstemmingsbeoordelingsmodules						
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H	
35	Magnetisch kompas	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (b)	IMO Res. A 382 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316	x		x	x		x	
36	Gyrokompas	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (d)	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 424 (XI) IEC 945 ISO 8728	x		x	x		x	
37	Radarapparatuur	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (g) Voorschrift V/12 (h)	IMO Res. A 477 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 936 & 945	x		x	x		x	
38	Automatische radarplotapparatuur (ARPA)	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (j)	IMO Res. A 422 (XI) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 872		x	x	x		x	
39	Echolood	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (k)	IMO Res. A 224 (VII) IMO Res. A 694 (17) ISO 9875 IEC 945		x	x	x		x	
40	Instrument voor het aangeven van vaart en verheid	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (l)	IMO Res. A 478 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1023		x	x	x		x	
41	Bochtanwijzer	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (n)	IMO Res. A 526 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945		x	x	x		x	

42	Radioriichtingzoeker	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 665 (16) IMO Res. A 694 (17)	x	x	x	x	x
43	Omega-apparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 479 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1010	x	x	x	x	x
44	Loran-C-apparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1075	x	x	x	x	x
45	Decca-navigatieapparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1135	x	x	x	x	x
46	GPS-apparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 Ontwerp IEC 1108-1	x	x	x	x	x

5. Radiocommunicatieapparaat

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
47	VHF-radioinstallatie waarmee zenden en ontvangen door middel van DSC en radiotelefonie mogelijk zijn	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.1	IMO Res. A 524 (13) IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-7 ITU-R 493,541 ETS 300 162	x	x	x	x	x	
48	VHF-DSC-luisterwachtontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.2	IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-8 ITU-R 493,541 ETS 300 338 ETS 300.162	x	x	x	x	x	

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien "typegoedkeuring" is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules						
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H	
49	SART-radartransponder	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.3	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628	x		x	x		x	
50	NAVTEX-ontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.4	IMO Res. A 525 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-6 ITU-R 540 & 625 ETS 300 065	x		x	x		x	
51	EGC-ontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.5	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 Ontwerp IEC 1097-4 ETS 300 460	x		x	x		x	
52	HF-maritieme veiligheidsinformatie (MSI)-apparatuur (HF NBDP-ontvanger)	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.5	IMO Res. A 700 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & Ontwerp 1097-11 ITU-R 491, 492, 625, 688 ETS 300 067 ETS 300 067A1	x		x	x		x	
53	406 MHz-noodradiobaken	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.6	IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 763 (18) IMO Res. A 696 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-2 ITU-R 633 ETS 300 066	x		x	x		x	

54	L-band-noodradiobaken	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.6	IMO Res. A 661 (16) IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 Ontwerp IEC 1097-5 ITU-R 632 INMARSAT-System Definition Manual (SDM) ETS 300 372	x	x	x	x	x
55	2182 kHz-luisterwachtontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.2	IMO Res. A 383 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-15 ETS 300 441 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
56	Tweetonige alarmsignaalzender	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.3	IMO Res. A 421 (XI) IMO Res. A 571 (14) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-9 ETS 300 373 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
57	MF-radioinstallatie waarmee zenden en ontvangen door middel van DSC en radiotelegrafie mogelijk zijn	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/9.1.1 Voorschrift IV/10.1.2	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 ITU-R M 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338 UIR-R M 219	x	x	x	x	x
58	MF-radiotelefoon DSC-luisterwachtontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/9.1.1 Voorschrift IV/10.1.2	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien "typegoedkeuring" is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules						
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H	
59	INMARSAT-A-scheeps-satellietstation *	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 698 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM	x		x	x		x	
60	INMARSAT-C-scheeps-satellietstation	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 663 (16) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM Ontwerp IEC 1097-4 ETS 300 460	x		x	x		x	
61	MF-/HF-radioinstallatie waarmee zenden en ontvangen door middel van DSC, NBDP en radiotelefonie mogelijk zijn	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.2.1	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 & 1097-11 ITU-R 493, 541, 476, 492, 625 ETS 300 067 ETS 300 373 ETS 300 338	x		x	x		x	
62	Radiotelefoon MF/HF DSC-luisterwachtontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.2.2	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493 ETS 300 373 ETS 300 338	x		x	x		x	

Bijlage A.2: Uitrusting waarvoor nog geen gedetailleerde beproevingsnormen bestaan in internationale instrumenten

1. Reddingsmiddelen

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
1	Tewaterlating en inschepping met evacuatieglijbanen	Voorschrift III/48.5	
2	Tewaterlatingmiddelen voor reddingsvloten	Voorschrift III/4 & III,30	IMO Res. A 689 (17)

2. Brandbescherming

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
3	Andere materialen dan staal voor pijpen die schotten van klasse „A” of „B” doorboren	Voorschrift II-2/18.2.1	Voor plastic pijpen: IMO Res. A 753 (18)
4	Andere materialen dan staal voor leidingen waardoor olie of brandstofolie wordt gevoerd	Voorschrift II-2/18.2.2	
5	Net-draagbare en draagbare brandblustoestellen	Voorschrift II-2/6.1 Voorschrift II-2/7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
6	Ademhalingsapparatuur voor de brandweer	Voorschrift II-2/17.1.2	
7	Sprinklerinstallaties (beperkt tot de sprinklerkoppen en tot de automatische sprinkler-, brandontdekkings- en brandalarminstallaties)	Voorschrift II-2/12.3, 36.1.2 & 36.2 Voorschrift 41-2 punt 5 & 52.2	ISO 6182
8	Straalpijpen voor vast aangebrachte sproei-installaties voor water onder druk in ruimten voor machines	Voorschrift II-2/10.1	
9	Straalpijpen voor vast aangebrachte sproei-installaties voor ruimten van bijzondere aard	Voorschrift II-2/37.1.3	IMO Res. A 123 (V)
10	Het aanzetten van generator-aggregaten bij koud weer (aanzetinrichtingen)	Voorschrift II-1/44.2	
11	Brandslangen	Voorschrift II-2/4.7.1	

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
12	Voor twee doeleinden bruikbare straalpijpen	Voorschrift II-2/4.8.4 Voorschrift II-2/41-2 punt 1.5	
13	Elektrische veiligheidslamp	Voorschrift II-2/17.1.1.4	
14	Rookdetectoren	Voorschrift II-2/13.3.2	
15	Temperatuurdetectoren	Voorschrift II-2/13.3.3	
16	Onderste laag van dekbedekking die geen vergiftigings- of explosiegevaar oplevert	Voorschrift II-2/34.8 Voorschrift II-2/49.3	IMO Res. A 687 (17)
17	Brandwerendheid van schotten en dekken van klasse „A”, „B” en „F”	Voorschrift II-2/3.3.5 Voorschrift II-2/3.4.4	IMO Res. A 754 (18)
18	Inrichtingen om vlamdoorslag naar de ladingtanks in olietankers te voorkomen	Voorschrift II-2/59.1.5 Voorschrift II-2/59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC/Circ. 373/Rev. 1 IMO MSC/Circ. 450/Rev. 1
19	Niet-brandbare materialen gebruikt in afscheidingen van klasse „A”, „B” en „C”	Voorschrift II-2/3.1 Voorschrift II-2/3.3.4 Voorschrift II-2/3.4.3 Voorschrift II-2/3.5	IMO Res. A 472 (XII)

3. Radiocommunicatieapparatuur

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
20	VHF-noodradiobaken	Voorschrift IV/14	IMO Res. A 612 (15) IMO Res. A 662 IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ITU-R 693

BIJLAGE B

Modules voor beoordeling van de overeenstemming

EG-TYPEONDERZOEK (MODULE B)

1. Een aangemelde instantie stelt vast en verklaart dat een representatief exemplaar van de betrokken productie voldoet aan de bepalingen van de daarop van toepassing zijnde internationale instrumenten.
2. De aanvraag voor een EG-typeonderzoek wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde ingediend bij een aangemelde instantie van zijn keuze.

De aanvraag omvat:

- naam en adres van de fabrikant, alsmede naam en adres van de gemachtigde indien de aanvraag door laatstgenoemde wordt ingediend;
- een schriftelijke verklaring dat er geen gelijklopende aanvraag tegelijkertijd is ingediend bij een andere aangemelde instantie;
- de technische documentatie als omschreven in punt 3.

De aanvrager stelt een voor de betrokken productie representatief exemplaar, dat hierna „type” ⁽¹⁾ wordt genoemd, ter beschikking van de aangemelde instantie. De aangemelde instantie kan om meer exemplaren verzoeken indien dit nodig is voor het keuringsprogramma.

3. Op basis van de technische documentatie moet beoordeeld kunnen worden of het produkt in overeenstemming is met de eisen van de betreffende internationale instrumenten. Voor zover dat voor deze beoordeling nodig is, dient de technische documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, de constructiekwaliteit, het fabricageproces, de installatie en de werking van het produkt overeenkomstig de beschrijving van de technische documentatie in het aanhangsel van deze bijlage.
4. De aangemelde instantie:
 - 4.1. bestudeert de technische documentatie en controleert of het type in overeenstemming daarmee vervaardigd is;
 - 4.2. verricht of geeft opdracht tot het verrichten van de passende controles en de noodzakelijke proeven om na te gaan of werkelijk aan de eisen van de desbetreffende internationale instrumenten is voldaan;
 - 4.3. stelt in overleg met de aanvrager de plaats vast waar de noodzakelijke controles en proeven zullen worden uitgevoerd.
5. Indien het type voldoet aan de bepalingen van de betrokken internationale instrumenten, verstrekt de aangemelde instantie een certificaat van EG-typeonderzoek aan de aanvrager. Het certificaat bevat naam en adres van de fabrikant, de detailbeschrijving van de uitrusting, de conclusies van de controle, de voorwaarden voor de geldigheid van het certificaat en de noodzakelijke gegevens voor de identificatie van het goedgekeurde type.

Een lijst van de belangrijke onderdelen van de technische documentatie wordt als bijlage bij het certificaat gevoegd en een afschrift daarvan wordt door de aangemelde instantie bewaard.

Indien aan de fabrikant een typecertificaat wordt geweigerd, dan geeft de aangemelde instantie de gedetailleerde redenen voor een dergelijke weigering op.

Indien een fabrikant opnieuw de typegoedkeuring aanvraagt voor uitrusting waarvoor een typecertificaat is geweigerd, dient bij zijn aanvraag tot de aangemelde instantie alle nodige informatie te worden gevoegd, met inbegrip van de oorspronkelijke beproevingsverslagen, de uitvoerige motivering van de eerdere weigering en een nadere beschrijving van alle aan de uitrusting aangebrachte wijzigingen.

⁽¹⁾ Een type kan verscheidene produktvarianten omvatten voor zover de verschillen tussen de varianten geen invloed hebben op het veiligheidsniveau en de andere eisen inzake deugdelijkheid van het produkt.

6. De aangemelde instantie die in het bezit is van de technische documentatie betreffende het certificaat van EG-typeonderzoek, wordt door de aanvrager in kennis gesteld van alle in het goedgekeurde produkt aangebrachte wijzigingen; voor de betrokken wijzigingen moet aanvullende goedkeuring worden verleend indien zij van invloed kunnen zijn op de overeenstemming met de eisen of de voor het produkt voorgeschreven gebruiksomstandigheden. Deze aanvullende goedkeuring wordt gegeven in de vorm van een aanvulling op het oorspronkelijke certificaat van het EG-typeonderzoek.
7. Iedere aangemelde instantie deelt desgevraagd aan de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en aan de andere aangemelde instanties de relevante gegevens mee over de verstrekte en ingetrokken certificaten van EG-typeonderzoek en de bijbehorende aanvullingen.
8. De overige aangemelde instanties kunnen afschriften van de certificaten van EG-typeonderzoek en/of de aanvullingen krijgen. De bijlagen bij de certificaten worden ter beschikking van de overige aangemelde instanties gehouden.
9. Gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt bewaart de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde naast de technische documentatie ook een afschrift van het certificaat van EG-typeonderzoek en van de aanvullingen daarop.

OVEREENSTEMMING MET HET TYPE (MODULE C)

1. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde garandeert en verklaart dat de betrokken produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek en voldoen aan de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op.
2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces waarborgt dat de vervaardigde produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek en met de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn.
3. Gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt bewaart de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde een afschrift van de verklaring van overeenstemming.

PRODUKTIEKWALITEITSBORGING (MODULE D)

1. De fabrikant die aan de eisen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op. Het merk gaat vergezeld van het identificatienummer van de aangemelde instantie die belast is met het toezicht als omschreven in punt 4.
2. De fabrikant hanteert een goedgekeurd produktiekwaliteitssysteem, verricht een eindproduktcontrole en keuring als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. Kwaliteitssysteem
 - 3.1. De fabrikant dient voor de betrokken produkten bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

- alle relevante informatie voor de bedoelde categorie produkten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de technische documentatie betreffende het goedgekeurde type en een afschrift van het certificaat van EG-typeonderzoek.

- 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de produktkwaliteit;
- de fabricageprocessen, de kwaliteitscontrole- en kwaliteitsborgingstechnieken, alsmede de in dat verband systematisch toe te passen technieken en maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens en na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste produktkwaliteit en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.

Ten minste één lid van het beoordelingsteam dient ervaring te hebben met het beoordelen van de produkttechnologie in kwestie. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

4. Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.

- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor controledoelinden toegang tot de fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name

- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.

- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.

- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een keuringsverslag.
5. De fabrikant houdt gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
 - de in punt 3.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteitssysteemgoedkeuringen.

PRODUKTKWALITEITSBORGING (MODULE E)

1. De fabrikant die aan de verplichtingen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op. Het merk gaat vergezeld van het identificatienummer van de aangemelde instantie die belast is met het toezicht als omschreven in punt 4.
2. De fabrikant maakt gebruik van een goedgekeurd kwaliteitssysteem voor eindproduktcontrole en keuring als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. Kwaliteitssysteem
 - 3.1. De fabrikant dient voor de betrokken produkten bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

 - alle relevante informatie voor de bedoelde categorie produkten;
 - de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de technische documentatie over het goedgekeurde type en een afschrift van het certificaat van EG-typeonderzoek.
 - 3.2. In het kader van het kwaliteitssysteem wordt ieder produkt onderzocht en er worden passende proeven verricht teneinde de overeenstemming met de desbetreffende eisen van de internationale instrumenten te controleren. Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van

 - de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de produktkwaliteit;
 - de onderzoeken en proeven die na de fabricage worden verricht;
 - de middelen om controle uit te oefenen op de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.

- 3.3 De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.
- Ten minste één lid van het beoordelingsteam dient, als beoordelaar, ervaring te hebben met het beoordelen van de produkttechnologie in kwestie. De beoordelingsprocedure omvat een evaluatiebezoek aan de installaties van de fabrikant.
- De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.
- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.
- De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.
- De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.
- Zij stelt de fabrikant van haar beslissingen in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.
4. EG-toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie
- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor controledoelinden toegang tot de controle-, proeuvings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de technische documentatie;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen; zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een keuringsverslag.
5. De fabrikant houdt gedurende een periode van ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede alinea, derde streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteitssysteemgoedkeuringen.

PRODUKTKEURING (MODULE F)

1. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde garandeert en verklaart dat de aan de bepalingen van punt 3 onderworpen produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek.
2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces waarborgt dat de produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek. Hij brengt op elk produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op.
3. De aangemelde instantie verricht passende onderzoeken en proeven teneinde na te gaan of het produkt in overeenstemming is met de eisen van de internationale instrumenten; dit geschiedt naar keuze van de fabrikant via onderzoek en beproeving van ieder afzonderlijk produkt zoals aangegeven in punt 4, dan wel via onderzoek en beproeving op statistische basis zoals aangegeven in punt 5.
- 3 bis. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde bewaart gedurende een periode van ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt een afschrift van het certificaat van overeenstemming.
4. Keuring door onderzoek en beproeving van ieder afzonderlijk produkt
 - 4.1. Alle produkten worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven verricht, teneinde na te gaan of zij in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek.
 - 4.2. De aangemelde instantie brengt op ieder goedgekeurd produkt haar identificatienummer aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een verklaring van overeenstemming op.
 - 4.3. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde moet in staat zijn het certificaat van overeenstemming van de aangemelde instantie aan de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is over te leggen indien daarom wordt verzocht.
5. Statistische keuring
 - 5.1. De fabrikant biedt zijn produkten aan in homogene partijen en neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces de homogeniteit van iedere geproduceerde partij waarborgt.
 - 5.2. Alle produkten moeten voor keuring in homogene partijen beschikbaar zijn. Van iedere partij wordt een willekeurig monster genomen. De produkten in een monster worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven uitgevoerd, teneinde de overeenstemming met de eisen van de internationale instrumenten die daarop van toepassing zijn te controleren en te bepalen of de partij wordt goed- dan wel afgekeurd.
 - 5.3. Indien een partij wordt goedgekeurd, brengt de aangemelde instantie op ieder produkt haar identificatienummer aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een certificaat van overeenstemming op. Alle produkten van de partij mogen in de handel worden gebracht, behalve de produkten van het monster die niet in overeenstemming werden bevonden.

Indien een partij wordt afgekeurd, neemt de aangemelde instantie of de bevoegde instantie passende maatregelen om te voorkomen dat die partij in de handel wordt gebracht. Ingeval het vaak voorkomt dat partijen worden afgekeurd, kan de aangemelde instantie de statistische keuring staken.

De fabrikant mag onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie tijdens het fabricageproces het identificatienummer van die instantie aanbrenge(n).
 - 5.4. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde moet in staat zijn het certificaat van overeenstemming van de aangemelde instantie aan de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is over te leggen indien daarom wordt verzocht.

EENHEIDSKEURING (MODULE G)

1. In deze module wordt de procedure beschreven in het kader waarvan de fabrikant garandeert en verklaart dat het betrokken produkt waarvoor het in punt 2 bedoelde certificaat is afgegeven, in overeenstemming is met de eisen van de internationale instrumenten die daarop van toepassing zijn. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op het produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op.
2. De aangemelde instantie onderzoekt het produkt en voert passende proeven uit teneinde overeenstemming van het produkt met de desbetreffende eisen van de internationale instrumenten te controleren.

De aangemelde instantie brengt haar identificatienummer op het goedgekeurde produkt aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een certificaat van overeenstemming op.
3. Op basis van de technische documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het produkt in overeenstemming is met de eisen van de internationale instrumenten en moet inzicht kunnen worden verkregen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het produkt.

VOLLEDIGE KWALITEITSBORGING (MODULE H)

1. De fabrikant de aan de eisen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken produkten voldoen aan de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op. Het merk gaat vergezeld van het identificatienummer van de aangemelde instantie die belast is met het toezicht als omschreven in punt 4.
2. De fabrikant hanteert een goedgekeurd kwaliteitssysteem voor ontwerp, fabricage, eindproductcontrole en keuring als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. Kwaliteitssysteem
 - 3.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:
 - alle relevante informatie voor de bedoelde categorie produkten;
 - de documentatie over het kwaliteitssysteem.
 - 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de produkten in overeenstemming zijn met de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsbepalende beleidsmaatregelen en procedures, zoals kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten, door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

De documentatie bevat met name een behoorlijke beschrijving van:
 - de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot produktkwaliteit;
 - de technische ontwerp-specificaties, met inbegrip van de normen die worden toegepast en de middelen die zullen worden aangewend om te waarborgen dat wordt voldaan aan de essentiële eisen van de internationale instrumenten die op de produkten van toepassing zijn;

- de controle- en keuringstechnieken voor het ontwerp, de processen en systematische maatregelen die zullen worden toegepast bij het ontwerpen van de produkten die onder de bedoelde produktcategorie vallen;
 - de daarbij gebruikte fabricage-, kwaliteitscontrole- en kwaliteitsborgingstechnieken en -procédés en de in dat verband systematisch toe te passen maatregelen;
 - de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens of na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.;
 - de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste ontwerp- en produktkwaliteit en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.
- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.
- Ten minste één lid van het beoordelingsteam dient, als assessor, ervaring te hebben in het beoordelen van de produkttechnologie in kwestie. De beoordelingsprocedure omvat een evaluatiebezoek aan de installaties van de fabrikant.
- De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.
- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.
- De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.
- De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.
- Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.
4. EG-toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie
- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor controledoelinden toegang tot de ontwerp-, fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de kwaliteitsrapporten die in het kader van het ontwerp-gedeelte van het kwaliteitssysteem moeten worden opgemaakt, zoals resultaten van analyses, berekeningen, keuringen, enz.;
 - de kwaliteitsrapporten die in het kader van het fabricagegedeelte van het kwaliteitssysteem moeten worden opgemaakt, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een keuringsverslag.
5. De fabrikant houdt gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatst produkt de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede alinea, tweede streepje, bedoelde documentatie;

- de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteitssysteemgoedkeuringen.
7. Onderzoek van het ontwerp
- 7.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie een aanvraag voor onderzoek van het ontwerp in.
- 7.2. De aanvraag moet inzicht verschaffen in ontwerp, fabricageproces en werking van het produkt en beoordeling van de overeenstemming met de eisen van internationale instrumenten mogelijk maken.
- De aanvraag omvat:
- de technische ontwerp-specificaties, met inbegrip van de normen die zijn toegepast;
 - het nodige bewijsmateriaal tot staving van de adequaatheid daarvan, met name wanneer de in artikel 5 bedoelde normen niet volledig zijn toegepast. Dit bewijsmateriaal moet de resultaten omvatten van proeven die door het bevoegde laboratorium van de fabrikant of te zijnen behoeve zijn uitgevoerd.
- 7.3. De aangemelde instantie onderzoekt de aanvraag en indien het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de richtlijn die daarop van toepassing zijn, verstrekt zij de aanvrager een certificaat van EG-ontwerponderzoek. Het certificaat bevat de conclusies van het onderzoek, de voorwaarden voor de geldigheid daarvan, de noodzakelijke gegevens voor identificatie van het goedgekeurde ontwerp en, voor zover van toepassing, een beschrijving van de werking van het produkt.
- 7.4. De aanvrager houdt de aangemelde instantie die het certificaat van EG-ontwerponderzoek heeft verstrekt, op de hoogte van elke wijziging in het goedgekeurde ontwerp. Voor wijzigingen in het goedgekeurde ontwerp moet aanvullende goedkeuring worden verleend door de aangemelde instantie die het certificaat van EG-ontwerponderzoek heeft afgegeven, indien dergelijke wijzigingen van invloed kunnen zijn op de overeenstemming met de relevante eisen van de internationale instrumenten of de voor het produkt voorgeschreven gebruiksomstandigheden. Deze aanvullende goedkeuring wordt gegeven in de vorm van een aanvulling op het oorspronkelijke certificaat van EG-ontwerponderzoek.
- 7.5. De aangemelde instanties stellen desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties op de hoogte van ter zake dienende informatie over:
- de afgegeven certificaten van EG-ontwerponderzoek en bijbehorende aanvullingen,
 - de ingetrokken certificaten van EG-ontwerponderzoek en bijbehorende aanvullingen.
-

*Aanhangsel van bijlage B***Door de fabrikant aan de aangemelde instantie te verstrekken technische documentatie**

De voorschriften van dit aanhangsel zijn van toepassing op alle modules van bijlage B.

De in bijlage B bedoelde technische documentatie omvat alle relevante gegevens of middelen die door de fabrikant zijn gebruikt om te garanderen dat de uitrusting voldoet aan de desbetreffende essentiële eisen.

De technische documentatie dient inzicht te verschaffen in het ontwerp, de fabricage en de werking van het produkt en de beoordeling mogelijk te maken van de overeenstemming met de eisen van de relevante internationale instrumenten.

De documentatie omvat, voor zover dat voor de beoordeling noodzakelijk is:

- een algemene beschrijving van het type;
- ontwerp- en fabricagetekeningen, constructiekwaliteit alsmede schema's van onderdelen, eenheden, leidingen, enz.;
- beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van genoemde tekeningen en schema's en van de werking van het produkt;
- de resultaten van de verrichte ontwerp-berekeningen, onpartijdige onderzoeken enz.;
- onpartijdige keuringsrapporten;
- handleidingen voor installatie, gebruik en onderhoud.

Indien van toepassing moet de ontwerp-documentatie de volgende stukken omvatten:

- verklaringen betreffende de in de uitrusting ingebouwde apparatuur;
- verklaringen en certificaten met betrekking tot de methoden voor fabricage en/of inspectie en/of controle van de uitrusting;
- alle andere documenten die een betere beoordeling door de aangemelde instantie mogelijk maken.

BIJLAGE C

Minimumcriteria die door de Lid-Staten bij het aanmelden van instanties moeten worden gehanteerd

1. Aangemelde instanties moeten voldoen aan de relevante eisen van de EN 45000-reeks.
2. De aangemelde instantie moet onafhankelijk zijn; de fabrikanten of de leveranciers mogen er geen zeggenschap over hebben.
3. De aangemelde instantie moet op het grondgebied van de Gemeenschap zijn gevestigd.
4. Wanneer een aangemelde instantie namens een Lid-Staat typegoedkeuringen aflevert, moet de Lid-Staat garanderen dat de kwalificaties, de technische ervaring en het personeel van de aangemelde instantie voldoende zijn om typegoedkeuringen af te leveren die voldoen aan de eisen van deze richtlijn en om een hoog veiligheidsniveau te garanderen.
5. De aangemelde instantie moet over deskundigen op scheepvaartgebied beschikken.

Een aangemelde instantie is gerechtigd overeenstemmingsbeoordelingsprocedures uit te voeren voor ieder in of buiten de Gemeenschap gevestigd bedrijf.

Een aangemelde instantie mag bij de uitvoering van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure in een Lid-Staat of een Staat buiten de Gemeenschap de middelen van haar thuisbasis gebruiken of het personeel van haar filiaal in het buitenland.

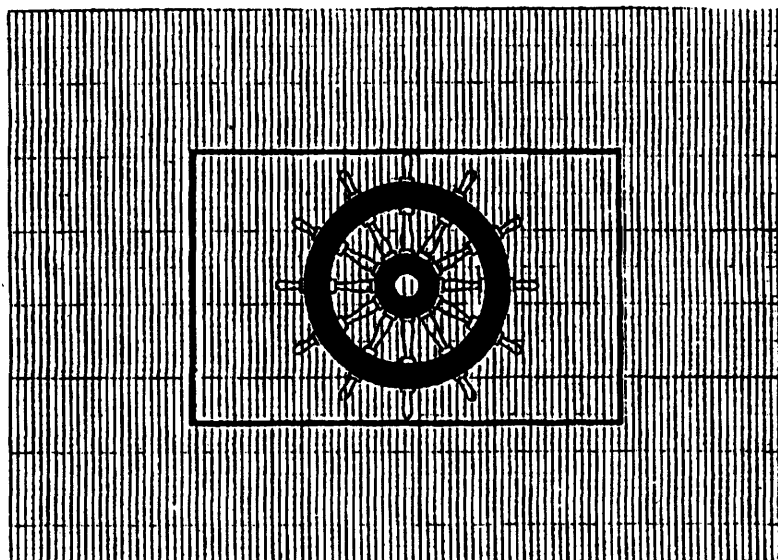
Indien een filiaal van de aangemelde instantie de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures uitvoert, worden alle documenten met betrekking tot die overeenstemmingsbeoordelingsprocedures afgegeven door en namens de aangemelde instantie en niet namens het filiaal.

Een filiaal van een aangemelde instantie dat in een andere Lid-Staat is gevestigd mag documenten afgeven met betrekking tot de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures, indien het door die Lid-Staat is aangemeld.

BIJLAGE D

Merk van overeenstemming

Het merk van overeenstemming ziet er als volgt uit:

Bij verkleining of vergroting van het merk moeten de verhoudingen van de bovenstaande gegradeerde afbeelding in acht worden genomen.

De onderscheiden onderdelen van het merk moeten nagenoeg dezelfde hoogte hebben, die minstens vijf millimeter bedraagt.

Bij kleine apparaten hoeft men zich niet aan de minimumafmeting te houden.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft op 22 juni 1995 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn van de Raad inzake uitrusting van zeeschepen, gebaseerd op artikel 84, lid 2, van het Verdrag ⁽¹⁾.

Het Europees Parlement heeft op 29 november 1995 in eerste lezing advies uitgebracht ⁽²⁾. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 31 januari 1996 advies uitgebracht ⁽³⁾.

De Commissie heeft haar voorstel naar aanleiding van die adviezen gewijzigd en dit gewijzigde voorstel op 13 februari 1996 bij de Raad ingediend ⁽⁴⁾.

De Raad heeft zijn gemeenschappelijk standpunt overeenkomstig artikel 189 C van het Verdrag op 18 juni 1996 vastgesteld.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Het voorstel is bedoeld om de veiligheid op zee te verbeteren door te voorzien in uniforme toepassing aan boord van communautaire schepen van de bepalingen van de IMO-Verdragen betreffende de veiligheid van de uitrusting van zeeschepen, en door te zorgen voor een hoge kwaliteit van de certificatie-instanties die bevoegd zijn om die uitrusting te beproeven.

Deze richtlijn zal tevens zorgen voor een vrij verkeer in de Gemeenschap van de uitrusting van zeeschepen, omdat de Lid-Staten niet mogen weigeren dat uitrusting die aan de eisen van deze richtlijn voldoet op de interne markt wordt gebracht of aan boord van communautaire schepen wordt geplaatst. Dit zal leiden tot minder formaliteiten en lagere kosten voor het in de handel brengen van uitrusting omdat dubbele goedkeuringsprocedures niet langer nodig zijn.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad komt grotendeels met het Commissievoorstel overeen.

Bij de ontwerp-richtlijn worden normen vastgesteld voor alle uitrusting die vrijwillig of om te voldoen aan de LL66-, COLREG-, MARPOL- en SOLAS-Verdragen (artikel 2, onder b)) geplaatst is aan boord van een schip waarvoor veiligheidscertificaten zijn afgegeven door of namens een Lid-Staat van de Europese Unie, behalve wanneer die Lid-Staat ingaat op een verzoek van een instantie van een derde land (artikel 2, onder k)).

Uitrusting die na de toepassingsdatum van de nationale uitvoeringsbepalingen (1 januari 1999) aan boord van een schip wordt geplaatst, moet voldoen aan de voorschriften van bovengenoemde verdragen (derde en vierde kolom van bijlage A.1) en aan de internationale beproevingsnormen voor de tenuitvoerlegging van die voorschriften die door de in de vijfde kolom van de in die bijlage genoemde normalisatie-instanties zijn aangenomen (artikel 5, lid 1). Uitrusting die vóór 1 januari 1999 is vervaardigd en waarvoor een typegoedkeuring is verleend krachtens de vóór die datum vigerende procedures, mag echter tot en met 31 december 2000 aan boord van een schip geplaatst worden (artikel 5, lid 3).

Door de Lid-Staten aangemelde instanties (artikel 9) zullen overeenkomstig de in de zesde kolom van bijlage A.1 bedoelde overeenstemmingsbeoordelingsprocedures nagaan of de

⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 23. 8. 1995, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 339 van 18. 12. 1995, blz. 21.

⁽³⁾ PB nr. C 97 van 1. 4. 1996, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB nr. C 101 van 3. 4. 1996, blz. 13.

uitrusting van zeeschepen aan bovengenoemde voorschriften en beproevingsnormen voldoet (artikel 10). Als de uitrusting een typegoedkeuring heeft gekregen, mag de fabrikant of zijn gemachtigde het in bijlage D beschreven merk op de uitrusting aanbrengen (artikel 11). Gemerkte uitrusting mag op de interne markt in het vrije verkeer zijn en aan boord van communautaire schepen geplaatst worden (artikel 6).

De ontwerp-richtlijn voorziet echter in enkele extra waarborgen:

- Een nieuw schip dat van het scheepsregister van een derde land naar het register van een Lid-Staat wordt overgeschreven, moet door de ontvangende Lid-Staat worden geïnspecteerd om te controleren of de uitrusting aan de richtlijn voldoet of gelijkwaardig is met uitrusting waarvoor een typegoedkeuring is verleend (artikel 8);
- Gemerkte uitrusting die in de handel is gebracht, kan, wanneer zij reeds aan boord is geplaatst, aan steekproeven of aan prestatieproeven tijdens bedrijf aan boord onderworpen worden (artikel 12);
- Wanneer gemerkte uitrusting gevaarlijk blijkt te zijn, moeten er maatregelen genomen worden om die uitrusting uit de handel te nemen of het gebruik ervan te voorkomen (artikel 13);
- Radiocommunicatieapparatuur moet zowel aan de voorschriften te land als ter zee voldoen (zie de bepalingen onder hoofdstuk V).

Het ontwerp bevat ook enkele uitzonderingen op de algemene regel:

- In uitzonderlijke gevallen van technische innovatie mag uitrusting waarvoor geen typegoedkeuring is verleend aan boord worden geplaatst als zij minstens even doeltreffend is als uitrusting waarvoor wel een typegoedkeuring is verleend (artikel 14);
- Uitrusting zonder typegoedkeuring mag met het oog op beproeving of beoordeling aan boord worden geplaatst als er niet op vertrouwd wordt als op uitrusting met een typegoedkeuring (artikel 15);
- Indien een onderdeel van de uitrusting moet worden vervangen in een haven buiten de Gemeenschap, mag er uitrusting zonder typegoedkeuring aan boord worden geplaatst indien er geen goedgekeurde uitrusting beschikbaar is en de uitrusting naar behoren gecertificeerd is door een Staat die lid is van de IMO en verdragspartij (artikel 16).

Mede in samenhang met artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 613/91 van de Raad van 4 maart 1991 betreffende overdracht van schepen tussen nationale registers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾, worden in de richtlijn de voorwaarden vastgesteld waaronder de Lid-Staten gehouden zijn tot aanvaarding van uitrusting die geplaatst is aan boord van een schip dat van een bepaald register naar een ander register binnen de Gemeenschap wordt overgedragen.

Er zij tevens op gewezen dat Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties ⁽²⁾, krachtens artikel 3, lid 3, niet van toepassing is op de certificatie van afzonderlijke onderdelen van de scheepsuitrusting.

IV. AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

De Raad volgde het gewijzigde Commissievoorstel op alle punten:

1. Amendementen van het Parlement die door de Raad en de Commissie overgenomen zijn

- Amendement nr. 3 betreffende de definitie van „nieuw schip” in artikel 2, onder l), werd overgenomen omdat het een technische en juridische verbetering is.

⁽¹⁾ PB nr. L 68 van 15. 3. 1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 319 van 12. 12. 1994, blz. 20.

- In verband met amendement nr. 12 betreffende de definitie van „beproeving-normen” in artikel 2, onder n), heeft de Raad CEN en Cenelec aan de lijst toegevoegd. De Raad kon geen andere onduidelijk aangegeven normalisatie-organisaties aanvaarden, maar voorzag door toevoeging van een vierde streepje in artikel 17 in de mogelijkheid om volgens de comitologieprocedure andere organisaties toe te voegen. De Raad handhaafde ook het idee van de Commissie dat internationale normen van kracht moeten zijn voordat zij in de lijst van bijlage A.1 opgenomen kunnen worden.
- De amendementen nrs. 6, 7, 8 en 9 op artikel 9 over aangemelde instanties werden inhoudelijk, maar in een andere vorm overgenomen: amendement nr. 6 is verwerkt in het nieuwe artikel 9, lid 2, dat is overgenomen uit artikel 6, lid 2, twee streepje, van Richtlijn 94/57/EG; amendement nr. 7 is terug te vinden in bijlage C, nieuw punt 2. Er was geen reden om amendement nr. 8 over te nemen, omdat het onafhankelijkheidsbeginsel niet in artikel 9, maar in bijlage C is vastgelegd.
- Amendement nr. 9 op artikel 14, lid 2, over niet-discrimineren werd inhoudelijk overgenomen, maar de Raad koos voor de iets afwijkende redactie die de Commissie in haar gewijzigd voorstel heeft gesuggereerd.

2. Amendementen van het Parlement die noch door de Raad, noch door de Commissie overgenomen zijn

- Amendement nr. 1 op de eerste overweging werd overbodig geacht, omdat de aanvullende doelstellingen van harmonisatie, veiligheid en voorkoming van verontreiniging al in de eerste zeven overwegingen zijn opgenomen.
- Door amendement nr. 2 op artikel 2, onder k), betreffende de definitie van „EU-schip” wordt het toepassingsgebied van de richtlijn te veel ingeperkt; anderzijds vond de Raad de definitie van de Commissie te ruim. De Raad stelde een nieuwe tekst op die alle schepen bestrijkt die onder de vlag van een Lid-Staat varen (standpunt Europees Parlement) én de onder de vlag van een derde land varende schepen, waarvoor een Lid-Staat certificaten afgeeft (toevoeging van de Commissie), behalve wanneer dat geschiedt op verzoek van een instantie van een niet-Lid-Staat (beperking van de Raad). De Raad gebruikt liever de term „communautaire schip” dan „EU-schip”, omdat de richtlijn uitsluitend wordt aangenomen in de context van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en niet raakt aan aangelegenheden die onder de titels V en VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie vallen.
- Amendement nr. 4 op artikel 5, lid 3, over de begindatum van de tweejarige periode waarin bestaande uitrusting waarvoor geen typegoedkeuring krachtens de voorschriften van de richtlijn is verleend, nog aan boord van schepen mag worden geplaatst (d. w. z. de datum van inwerkingtreding van de richtlijn) werd niet overgenomen. De Raad handhaafde 1 januari 1999 als begindatum, omdat de overgangperiode waarin fabrikanten de uitrusting die zij in voorraad hebben mogen verkopen, pas kan beginnen na de inwerkingtreding van de nationale uitvoeringsbepalingen waarbij voor de nieuwe uitrusting nieuwe communautaire normen opgelegd worden.
- Amendement nr. 5 op artikel 6, lid 1, voor een geharmoniseerde toepassing van de in de Lid-Staten geldende beproevingsnormen is niet overgenomen, omdat de in bijlage A genoemde internationale beproevingsnormen op zich de harmonisatie inhouden en in de plaats komen van de nationale normen. Bovendien zorgen andere communautaire instrumenten voor toezicht op de beproevingen.
- Amendement nr. 14 betreffende bijlage B, module B, punt 2, dat voorziet in de mogelijkheid om gelijktijdig bij twee of meer aangemelde instanties een aanvraag voor een EG-type-onderzoek in te dienen, is niet overgenomen om dubbel werk en het „winkelen” bij verschillende instanties te voorkomen. Anderzijds heeft de Raad in het tweede streepje van punt 2 van module B het woord „gelijktijdig” toegevoegd, zodat aanvragen na elkaar bij verschillende aangemelde instanties kunnen worden ingediend.

- Amendement nr. 10 op bijlage C, punt 1, aangaande eisen voor aangemelde instanties is niet overgenomen, omdat punt 4 van die bijlage dat beginsel reeds bevat.

V. ANDERE WIJZIGINGEN DIE DE RAAD IN HET VOORSTEL HEEFT AANGEBRACHT

Preambule

De Raad heeft de preambule volledig herschreven en drastisch ingekort, zodat die als motivering van en toelichting op de richtlijn dient en geen herhaling van de artikelen is. De Raad heeft ook herhalingen geschrapt en overwegingen betreffende dezelfde ideeën gegroepeerd. Tenslotte heeft de Raad enkele overwegingen toegevoegd ter weerspiegeling van de bepalingen die aan de tekst zijn toegevoegd.

Algemeen: vlaggen die onder de richtlijn vallen

Ingevolge de wijziging van de definitie van „communautair schip” in artikel 2, onder k) (zie hierboven hoofdstuk IV, punt 2, tweede streepje), heeft de Raad de volgende wijzigingen aangebracht:

- in artikel 4: „ de schepen die onder hun vlag varen” wordt vervangen door „communautaire schepen waarvoor zij veiligheidscertificaten afgeven”;
- in artikel 5, lid 3: invoeging van „communautair” vóór „schip”;
- in artikel 13, lid 1, einde van de eerste zin, zevende en achtste regel: invoeging van de woorden „waarvoor hij de veiligheidscertificaten afgeeft”.

Algemeen: radiocommunicatie

Aangezien radiocommunicatie ter zee niet los kan worden gezien van die te land of in de lucht, heeft de Raad een aantal bepalingen toegevoegd luidens welke de in het nieuwe artikel 2, onder c), gedefinieerde radiocommunicatieapparatuur gelijktijdig onder deze richtlijn valt en onder andere richtlijnen betreffende het vrije verkeer, met name Richtlijn 89/336/EEG inzake elektromagnetische compatibiliteit (nieuwe laatste zin van artikel 3, lid 3), en onder het Internationaal Radioreglement dat is aangenomen door de Administratieve Wereldconferentie voor de Mobiele Dienst (nieuw artikel 6, lid 2). Die apparatuur moet zo min mogelijk inbreuk maken op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties (nieuwe artikelen 8, lid 4, 14, lid 1, tweede alinea, 15, lid 2 en 16, lid 4).

Artikel 1 (doel)

De Raad heeft de woorden „of namens” toegevoegd, omdat het Gemeenschapsrecht en het internationaal recht (SOLAS-Voorschrift I/13) toestaan dat Lid-Staten door andere Lid-Staten afgegeven certificaten erkennen.

Artikel 2 (definities)

Aan het begin van punt b) („uitrusting”) heeft de Raad de term „uitrusting” vervangen door „middelen”, omdat de bijlagen producten omvatten die niet als uitrusting beschouwd kunnen worden, zoals in bijlage A.1 nummer 33 en in bijlage A.2, nummers 3, 4 en 19.

In punt h) („aan boord geplaatst”) heeft de Raad het woord „uitrusting” geschrapt na „geïnstalleerd of geplaatst”.

Om consequent te zijn heeft de Raad in punt j) („schip”), liever gebruik gemaakt van de definitie van „schip” in artikel 2, onder a), van Richtlijn 94/57/EG waarin met name de door de Commissie voorgestelde term „zeeschip” ontbreekt. Er moest echter worden

aangegeven dat oorlogsschepen niet onder deze richtlijn vallen, omdat hierin wordt verwezen naar COLREG 1972 dat ook voor oorlogsschepen geldt.

Artikel 3 (toepassingsgebied van de richtlijn)

In lid 1, onder b), tweede streepje, heeft de Raad de woorden „behoudens wanneer de internationale verdragen anders bepalen” toegevoegd, met name omdat SOLAS-Voorschrift III/1.4.3 de vervanging van oude reddingsmiddelen door niet goedgekeurde reddingsmiddelen toestaat, als de tewaterlatingsmiddelen niet gelijktijdig vervangen worden.

In lid 2 is het woord „vaststelling” om voor de hand liggende juridische redenen vervangen door „inwerkingtreding”.

In lid 3 is toegevoegd dat deze richtlijn met name toepassing van Richtlijn 89/686/EG inzake persoonlijke beschermingsmiddelen uitsluit, omdat de maritieme normen op dit gebied strenger zijn dan de gewone normen.

Artikel 5, leden 1 en 3 (datum van toepassing van bijlage A.1)

De Raad heeft de overbodige specificaties van artikel 20, lid 1, tweede alinea, geschrapt.

Artikel 5, lid 3 (aantonen van overeenstemming)

De Raad heeft de laatste zin toegevoegd om het probleem op te lossen dat er naast elkaar IEC-normen en normen van het Europees Normalisatie-instituut voor Telecommunicatie voor radiocommunicatieapparatuur bestaan.

Artikel 6, lid 1 (aanvaarding van uitrusting die aan de richtlijn voldoet)

De Raad voegde een verwijzing naar het merk toe, omdat op uitrusting die aan de richtlijn voldoet meestal het merk zal zijn aangebracht.

Artikel 7 (verzoek tot vaststelling van normen voor de in bijlage A.2 vermelde uitrusting)

Bij de herschrijving van dit artikel heeft de Raad rekening gehouden met de algemene praktijk dat beproevingsnormen door Europese normalisatie instanties worden opgesteld, vervolgens voor wereldwijde erkenning aan internationale normalisatie instanties en tenslotte voor aanneming aan de IMO worden voorgelegd. De Raad heeft tevens rekening gehouden met de normale procedures voor indiening bij de IMO en de Europese en internationale normalisatie instellingen. Tenslotte heeft de Raad in lid 5 een uitwijkmogelijkheid toegevoegd.

Artikel 8 (registratie van buitenlandse schepen)

De Raad heeft artikel 14, lid 3, hier in een nieuw lid 3 herhaald: er wordt een certificaat geëist voor uitrusting die gelijkwaardig wordt geacht, om moeilijkheden bij de controles door de havenstaat te voorkomen.

Artikel 9 (aangemelde instanties)

De Raad heeft een paar kleine wijzigingen aangebracht in het gebruik van het woord „instantie” om duidelijk te maken dat „een lichaam” via aanwijzing door een Lid-Staat „een instantie” wordt en na aanmelding bij de Commissie „een aangemelde instantie”. Ook de titel van bijlage C is op die manier gewijzigd.

Artikel 10 (overeenstemmingsbeoordelingsprocedures)

De Raad heeft lid 3 gewijzigd ter verduidelijking van de begrippen „kleine hoeveelheden” en „uniek exemplaar”.

Met het nieuwe lid 4 kunnen de belanghebbenden zich op de hoogte houden van de goedgekeurde uitrustingen en de aanvragen voor typegoedkeuring.

Artikel 11 (het merk)

In lid 1 heeft de Raad „die is vervaardigd overeenkomstig de desbetreffende internationale instrumenten” vervangen door „die voldoet aan de desbetreffende internationale instrumenten”, omdat die instrumenten betrekking hebben op het beproeven van de uitrusting en niet op de vervaardiging. In lid 2 is „agent” vervangen door „authorized representative”, een exactere term die reeds in lid 1 voorkomt (de Nederlandse versie had in beide gevallen al „gemachtigde”).

Artikel 12 (steekproeven op goedgekeurde uitrusting)

Met de tweede zin van lid 1 heeft de Raad de Lid-Staten vrijgesteld van de betaling van steekproeven die reeds voorzien zijn in de overeenstemmingsbeoordelingsmodules.

Om de steekproeven te vergemakkelijken heeft de Raad de laatste zin in lid 2 toegevoegd.

Artikel 13 (uit de handel nemen van gevaarlijke uitrusting)

In de eerste alinea van lid 1 heeft de Raad het woord „adversely” toegevoegd (in de Nederlandse versie niet nodig).

Artikel 14 (technische innovatie)

De Raad heeft een lid 6 toegevoegd dat bepaalt dat de ontvangende Lid-Staat die vlaggestaat is, een hernieuwd onderzoek mag instellen naar nieuwe uitrusting zonder typegoedkeuring die aan boord geplaatst is van een schip dat door een andere Lid-Staat gecertificeerd is en vandaar is overgebracht.

Artikel 15 (beproefde uitrusting)

De Raad heeft in lid 1 een punt b) ingevoegd dat een beperking inhoudt van de periode waarin de beproefde uitrusting gebruikt mag worden. In punt c), voorheen punt b), heeft de Raad de term „aan een EG-typeonderzoek onderworpen” vervangen door „die voldoet aan de eisen van deze richtlijn”. Voorts is „klaar voor onmiddellijk gebruik” toegevoegd om aan een SOLAS-voorschrift te voldoen.

Artikel 16 (vervangende uitrusting zonder typegoedkeuring)

Wat lid 1, onder b), betreft ging de Raad niet mee met het voorstel van de Commissie op grond waarvan niet erkende organisaties vervangende uitrusting zouden kunnen goedkeuren; in plaats daarvan wordt een certificaat geëist van een Staat die lid is van de IMO en partij bij de relevante verdragen. Aan lid 3 zijn de woorden „en van deze richtlijn” toegevoegd.

Artikel 17 van het Commissievoorstel (comitologie)

Dit artikel is overgebracht naar artikel 18, lid 1.

Artikel 17 (oud artikel 18 van het Commissievoorstel — gebruik van de comitologieprocedure)

In het tweede streepje zijn „A.1” en „A.2” omgedraaid, omdat een overschrijving van A.2 naar A.1 meer voor de hand ligt dan andersom.

De Raad heeft een derde en een vierde streepje toegevoegd. Het derde streepje is nodig omdat de modules B + C en H momenteel onverenigbaar zijn met SOLAS, waarbij goedkeuring door de instanties is voorgeschreven.

Artikel 18 (oude artikelen 17 en 19 — comitologie)

De Raad gaf de voorkeur aan procedure III, variant a), van Besluit 87/373/EEG boven de door de Commissie voorgestelde procedure I.

Bijlage A.1 (gedetailleerde beproevingsnormen)

De Raad heeft een inleidende zin ingevoegd.

De lijst van toepasselijke SOLAS-voorschriften en internationale beproevingsnormen is grondig bijgewerkt.

Alle kruisjes in de kolommen B + C en H zijn geschrapt (zie boven ad artikel 17).

Nummer 5 van het Commissievoorstel (lichten voor redding gordels) is geschrapt.

Nummer 23 van het Commissievoorstel is overgebracht naar A.2, nummer 2.

Nummer 44 (2182 kHz „homing”-apparatuur) is geschrapt.

De benamingen van de nummers 50 (thans 47), 51 (48), 53 (50), 54 (51), 61 (57), 62 (58), 65 (61) en 66 (62) zijn aangevuld.

Nummer 60 (VHF-noodradiobaken) is overgebracht naar bijlage A.2, nummer 20.

Bijlage B (modules voor overeenstemmingsbeoordeling)

Module B

Punt 3 is aangevuld om technische documentatie te verkrijgen over de constructiekwaliteit en de installatie van de uitrusting.

In de eerste alinea van punt 5 zijn de woorden „de detailbeschrijving van het toestel” ingevoegd.

Aan punt 5 is een nieuwe alinea toegevoegd.

Om rekening te houden met de nieuwe zin aan het eind van artikel 12, lid 2, zijn in punt 7 de woorden „desgevraagd” en „de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is” ingevoegd. In punt 9 is de tweede alinea geschrapt omdat die onverenigbaar is met artikel 10, lid 1, onder i), en artikel 11, lid 1, waarin geëist wordt dat fabrikanten een vestiging of een gemachtigde in de Gemeenschap hebben.

Module C

De tweede alinea van punt 3 is geschrapt om dezelfde redenen als in punt 9 van module B.

Modules D, E, F en H

In punt 6 van de modules D, E, F en H zijn de woorden „desgevraagd de instanties van de Lid-Staat die vlaggestaat is” ingevoegd.

In de punten 4.3 en 5.4 van module F zijn de woorden „aan de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is” ingevoegd.

Aan module H is een punt 7 toegevoegd met de facultatieve aanvullende bepalingen van Besluit 93/465/EEG ⁽¹⁾.

Aanhangsel

Er is een inleidende zin ingevoegd die duidelijk maakt dat het aanhangsel op alle modules van toepassing is.

In het tweede streepje is het woord „constructiekwaliteit” ingevoegd en in het vierde en het vijfde streepje het woord „onpartijdige”.

Bijlage C (aangemelde instanties)

In punt 1 heeft de Raad het woord „relevante” ingevoegd. De punten 2 en 3 zijn nieuw.

⁽¹⁾ PB nr. L 220 van 30. 8. 1993, blz. 23.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 38/96

door de Raad vastgesteld op 18 juni 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van de Raad van ... betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens

(96/C 248/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat Richtlijn 77/143/EEG van de Raad van 29 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens ⁽⁴⁾ bij verschillende gelegenheden aanzienlijk werd gewijzigd; dat, nu deze richtlijn opnieuw wordt gewijzigd, duidelijkheidshalve die richtlijnen in één tekst herzien moeten worden;
- (2) Overwegende dat in het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid het verkeer van bepaalde voertuigen in de Gemeenschap onder zo gunstig mogelijke omstandigheden dient plaats te vinden, zowel met betrekking tot de veiligheid als met betrekking tot de concurrentievoorwaarden voor de vervoerders in de verschillende Lid-Staten;
- (3) Overwegende dat de steeds grotere verkeersdichtheid en de toenemende gevaren en overlast die daaruit voortvloeien alle Lid-Staten voor veiligheidsproblemen van gelijke aard en omvang stellen;
- (4) Overwegende dat de huidige controlenormen en -methoden van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen;

dat daardoor de gelijkwaardigheid van de prestatieniveaus op veiligheids- en milieugebied van de gecontroleerde voertuigen die in de Lid-Staten worden gebruikt, in het gedrang komt; dat deze situatie voorts van invloed kan zijn op de mededingingsvoorwaarden voor vervoerders uit de verschillende Lid-Staten;

- (5) Overwegende dat hieruit de noodzaak voortvloeit om de frequentie van deze controles en de verplicht te controleren punten zoveel mogelijk te harmoniseren;
- (6) Overwegende dat de controle na ingebruikneming van het voertuig betrekkelijk eenvoudig, snel en goedkoop moet zijn;
- (7) Overwegende dat er dus minimale communautaire normen en methoden voor de technische controle van de in bijlage II opgesomde punten dienen te worden omschreven in bijzondere richtlijnen;
- (8) Overwegende dat als overgangsmaatregel de nationale normen van toepassing blijven op de punten die niet vallen onder de bijzondere richtlijnen;
- (9) Overwegende dat de in bijzondere richtlijnen vastgestelde normen en methoden snel moeten worden aangepast aan de technische vooruitgang en dat, teneinde de tenuitvoerlegging van de daartoe vereiste maatregelen te vergemakkelijken, een procedure moet worden ingesteld voor nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in een comité voor de aanpassing van de technische controle aan de technische vooruitgang;
- (10) Overwegende dat, voor wat betreft remsystemen, het vaststellen van waarden voor de regeling en opbouw van de luchtdruk in die systemen, in het huidige stadium als onhaalbaar moet worden beschouwd, gezien de verscheidenheid van de testapparatuur en -methoden die in de Gemeenschap worden gebruikt;
- (11) Overwegende dat het voornemen bestaat om deze richtlijn verder te wijzigen teneinde hierin geharmoniseerde en verbeterde methoden voor het uitvoeren van de controle op te nemen;

⁽¹⁾ PB nr. C 193 van 4. 7. 1996, blz. 1 en 5.⁽²⁾ PB nr. C 39 van 12. 2. 1996, blz. 24.⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 29 februari 1996 (PB nr. C 78 van 18. 3. 1996, blz. 27), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).⁽⁴⁾ PB nr. L 47 van 18. 2. 1977, blz. 47. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/23/EG (PB nr. L 147 van 14. 6. 1994, blz. 6).

- (12) Overwegende dat, in afwachting van geharmoniseerde controleprocedures en -praktijken, de Lid-Staten naar eigen inzicht een controleprocedure kunnen toepassen om vast te stellen of het voertuig in kwestie aan de remeisen voldoet;
- (13) Overwegende dat alle Lid-Staten in hun rechtsgebied ervoor moeten zorgen dat systematisch technische controle van hoog niveau plaatsvindt;
- (14) Overwegende dat de Commissie toeziet op de praktische toepassing van deze richtlijn en geregeld aan het Europees Parlement en aan de Raad verslag uitbrengt over de bereikte resultaten;
- (15) Overwegende dat allen die zich met de technische controle van voertuigen bezighouden ervan doordrongen zijn dat de controlemethode, en met name de laadtoestand van het voertuig op het moment van de controle, van invloed zijn op het oordeel van degenen die de controle uitvoeren ten aanzien van de bedrijfszekerheid van het remsysteem;
- (16) Overwegende dat het voor elk voertuigmodel voorschrijven van referentiewaarden voor de remkracht in verschillende laadtoestanden zou helpen dat oordeel te staven en dat deze richtlijn deze testmethode mogelijk maakt als alternatief voor het testen aan de hand van minimumremkrachtwwaarden voor elke voertuigcategorie;
- (17) Overwegende dat, wat remsystemen betreft, het toepassingsgebied van deze richtlijn voornamelijk betrekking heeft op voertuigen die zijn goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 71/320/EEG⁽¹⁾; dat bepaalde types voertuigen evenwel zijn goedgekeurd overeenkomstig nationale normen die van de voorschriften van deze richtlijn kunnen afwijken;
- (18) Overwegende dat de Lid-Staten de controle betreffende de reminstallatie tot niet in deze richtlijn genoemde voertuigen of punten mogen uitbreiden;
- (19) Overwegende dat de Lid-Staten met betrekking tot de reminstallatie strengere of frequentere controles mogen toepassen;
- (20) Overwegende dat deze richtlijn tot doel heeft de uitlaatemissies tijdens de nuttige levensduur van voertuigen aan de hand van periodieke controles laag te houden en voertuigen die de oorzaak zijn van aanzienlijke vervuiling uit het verkeer te bannen zolang zij niet goed worden onderhouden;
- (21) Overwegende dat een slechte afstelling van de motor en onvoldoende onderhoud nadelig zijn voor de motor en voor het milieu, omdat zij de verontreiniging en het energiegebruik doen toenemen; dat het belangrijk is milieuvriendelijk vervoer tot ontwikkeling te brengen;
- (22) Overwegende dat voor dieselmotoren (motoren met compressieontsteking) het meten van de opaciteit van de uitlaatemissies wordt geacht te volstaan om de onderhoudstoestand van het voertuig wat betreft de emissies vast te stellen;
- (23) Overwegende dat voor conventionele benzinemotoren (motoren met elektrische ontsteking) het meten van de koolmonoxide-emissies van de uitlaatpijp van het voertuig bij stationair draaien van de motor wordt geacht te volstaan om de onderhoudstoestand van het voertuig wat betreft de emissies vast te stellen;
- (24) Overwegende dat zonder periodiek onderhoud het percentage van bovengenoemde voertuigen dat niet aan de normen inzake uitlaatemissies voldoet, naar verwachting groot zou kunnen zijn;
- (25) Overwegende dat voor voertuigen met een benzine-motor die op grond van de goedkeuringsvoorschriften met geavanceerde emissiebestrijdingssystemen zoals een gesloten driewegkatalysator met lambdasonde uitgerust moeten zijn, de normen voor het controleren van de emissies bij gebruik strenger zullen moeten zijn dan voor conventionele voertuigen;
- (26) Overwegende dat de Lid-Staten in voorkomend geval bepaalde categorieën voertuigen met historische waarde buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn kunnen laten; dat zij tevens hun eigen keuringsnormen kunnen vaststellen voor zulke voertuigen; dat de Lid-Staten weliswaar het recht hebben om hun eigen normen voor historische voertuigen vast te stellen, maar dat deze normen niet strenger mogen zijn dan de eisen waaraan het voertuig oorspronkelijk moest voldoen;
- (27) Overwegende dat deze richtlijn moet kunnen worden aangepast naar aanleiding van toekomstige ontwikkelingen betreffende voorschriften voor de constructie van voertuigen die controles tijdens het gebruik vergemakkelijken, en verfijningen van de methoden die het mogelijk maken de werkelijke prestaties van de voertuigen in het verkeer beter te controleren;
- (28) Overwegende dat Richtlijn 92/6/EEG⁽²⁾ voorziet in de installatie en het gebruik van snelheidsbegrenzers op bepaalde wegvoertuigen;

⁽¹⁾ Richtlijn 71/320/EEG van de Raad van 26 juli 1971 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de reminrichtingen van bepaalde categorieën motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (PB nr. L 202 van 6. 9. 1971, blz. 37). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/422/EEG (PB nr. L 233 van 22. 8. 1991, blz. 21).

⁽²⁾ Richtlijn 92/6/EEG van de Raad van 10 februari 1992 betreffende de installatie en het gebruik, in de Gemeenschap, van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 27).

- (29) Overwegende dat, in afwachting dat de technologie van snelheidsbegrenzers zo evolueert dat de controle ervan gemakkelijker wordt, deze inrichtingen bij de technische controle toch reeds op een aantal punten aan een reeks verificaties kunnen worden onderworpen, indien zulks mogelijk is;
- (30) Overwegende dat het vaststellen van de goede werking van de snelheidsbegrenzer thans aan de Lid-Staten wordt overgelaten, waarbij zij alle mogelijke methoden kunnen toepassen die zij passend achten; dat het voornemen bestaat de testprocedures en normen te zijner tijd te harmoniseren;
- (31) Overwegende dat de Commissie de controle op de correcte werking van de snelheidsbegrenzer in bedrijf zal beoordelen en hierover verslag zal uitbrengen aan de Raad; dat de conclusies van dit verslag de basis zullen vormen voor alle eventuele verdere voorstellen inzake de ontwikkeling van de regelgeving inzake snelheidsbegrenzers, voor zover zulks nodig blijkt;
- (32) Overwegende dat de technische voorschriften voor taxi's en ziekenwagens overeenkomen met die voor personenwagens; dat de te controleren punten vergelijkbaar kunnen zijn, zij het dat de controles met een verschillende frequentie worden uitgevoerd;
- (33) Overwegende dat, gezien de effecten van de onderhavige richtlijn voor de betrokken sector, de in de onderhavige richtlijn bedoelde communautaire maatregelen in het licht van het subsidiariteitsbeginsel nodig zijn ter realisering van de beoogde doelstellingen, namelijk harmonisatie van de voorschriften met betrekking tot de technische controle om vervalsing van de concurrentie tussen transportondernemingen te voorkomen, en waarborging dat de voertuigen op een behoorlijke manier worden afgesteld en onderhouden; dat deze doelstellingen niet volledig door de individuele Lid-Staten kunnen worden verwezenlijkt;
- (34) Overwegende dat de verplichtingen van de Lid-Staten ten aanzien van de in de gecodificeerde richtlijnen vermelde termijnen voor omzetting in nationaal recht respectievelijk toepassing van de desbetreffende richtlijnen onverlet moeten blijven,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In elke Lid-Staat moeten de in die Staat geregistreerde motorvoertuigen, alsmede hun aanhangwagens en opleg-

gers, een periodieke technische controle ondergaan, overeenkomstig deze richtlijn en met name de bijlagen I en II.

2. De categorieën voertuigen die moeten worden gecontroleerd, de frequentie van de controle en de verplicht te controleren punten staan in de bijlagen I en II.

Artikel 2

De technische controle in de zin van deze richtlijn moet worden uitgevoerd door de Staat, door met deze taak belaste publieke organisaties of door organen of instellingen die door de Staat zijn aangewezen en die onder rechtstreeks toezicht van de Staat staan, met inbegrip van naar behoren geautoriseerde particuliere organen. Wanneer als controlecentra aangewezen instellingen ook fungeren als voertuigreparatiewerkplaatsen, zien de Lid-Staten met name toe op de objectiviteit en de hoge kwaliteit van de technische controle.

Artikel 3

1. De Lid-Staten nemen de maatregelen die zij nodig achten voor het leveren van het bewijs dat het voertuig met goed gevolg een technische controle heeft ondergaan die minstens voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn.

Deze maatregelen worden aan de overige Lid-Staten en de Commissie meegedeeld.

2. Iedere Lid-Staat erkent het in een andere Lid-Staat afgegeven bewijs dat een motorvoertuig dat op het grondgebied van deze laatste Lid-Staat is ingeschreven, alsmede de aanhangwagens of oplegger daarvan met goed gevolg een technische controle hebben ondergaan die minstens voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn, alsof hij dit bewijs zelf had afgegeven.

3. De Lid-Staten maken gebruik van passende procedures om, voor zover dit uitvoerbaar is, ervoor te zorgen dat de remkracht van de op hun grondgebied ingeschreven voertuigen voldoet aan de in deze richtlijn vastgestelde eisen.

HOOFDSTUK II

Uitzonderingen en afwijkingen

Artikel 4

1. De Lid-Staten kunnen voertuigen van de strijdkrachten, ter handhaving van de openbare orde en van de brandweer uitsluiten van de werkingssfeer van deze richtlijn.

2. De Lid-Staten kunnen na raadpleging van de Commissie bepaalde voertuigen die worden geëxploiteerd of

gebruikt onder bijzondere voorwaarden, alsmede voertuigen die weinig of geen gebruik maken van de openbare weg, met inbegrip van vóór 1 januari 1960 gebouwde voertuigen met een historische waarde, of die tijdelijk uit het verkeer zijn genomen, uitsluiten van de werkingssfeer van deze richtlijn of onderwerpen aan speciale bepalingen.

3. De Lid-Staten mogen, na raadpleging van de Commissie, hun eigen keuringsnormen vaststellen voor voertuigen met een historische waarde.

Artikel 5

Niettenstaande het bepaalde in de bijlagen I en II kunnen de Lid-Staten:

- de datum van de eerste verplichte technische controle vervroegen en het voertuig in voorkomend geval aan een controle onderwerpen alvorens het wordt geregistreerd;
- de periode tussen twee opeenvolgende verplichte technische controles bekorten;
- de technische controle van de facultatieve uitrusting verplicht stellen;
- het aantal te controleren punten uitbreiden;
- de verplichte periodieke technische controle uitbreiden tot andere categorieën voertuigen;
- aanvullende speciale controles voorschrijven;
- voor de op hun grondgebied ingeschreven voertuigen hogere minima voor de bedrijfszekerheid van de remsystemen eisen dan de in bijlage II vermelde en daarbij de keuring in zwaarder belaste toestand laten verrichten, mits hiermee de eisen van de oorspronkelijke typegoedkeuring niet worden overschreden.

Artikel 6

1. In afwijking van het bepaalde in de bijlagen I en II kunnen de Lid-Staten uiterlijk tot 1 januari 1993:

- de datum van de eerste verplichte technische controle uitstellen;
- de tijdsperiode tussen twee opeenvolgende verplichte technische controles verlengen;
- het aantal te controleren punten beperken;
- de categorieën voertuigen die aan de verplichte technische controle onderworpen zijn, wijzigen,

op voorwaarde dat voor alle in punt 5 van bijlage I bedoelde lichte bedrijfsvoertuigen vóór genoemde datum overeenkomstig deze richtlijn een technische controle verplicht wordt gesteld.

In de Lid-Staten waar per 28 juli 1988 geen periodieke technische controle voor deze categorie van voertuigen

bestond die vergelijkbaar is met de in deze richtlijn bedoelde controle, is lid 1 echter van toepassing tot 1 januari 1995.

2. Met betrekking tot de in bijlage I, punt 6, bedoelde personenauto's is lid 1 tot 1 januari 1994 van toepassing.

In de Lid-Staten waar per 31 december 1991 geen stelsel van periodieke technische controle voor deze categorie motorvoertuigen bestond dat vergelijkbaar is met het stelsel van deze richtlijn, is lid 1 echter van toepassing tot 1 januari 1998.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 7

1. De Raad neemt op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de bijzondere richtlijnen aan die nodig zijn voor het omschrijven van de minimumnormen en -methoden met betrekking tot de controle van de in bijlage II opgesomde punten.

2. De wijzigingen die nodig zijn voor de aanpassing van de normen en methoden van de bijzondere richtlijnen aan de technische vooruitgang worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 8.

Artikel 8

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijn betreffende de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens, hierna „Comité” te noemen, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de aangelegenheid kan vaststellen. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

4. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na de indiening van het voorstel geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9

1. De Commissie legt aan het Europees parlement en aan de Raad uiterlijk op 31 december 1998 een verslag voor over de uitvoering van de technische controle voor personenauto's, vergezeld van alle nodige voorstellen, met name ten aanzien van de frequentie en de inhoud van de controles.

2. De Commissie gaat, uiterlijk drie jaar na invoering van de periodieke controle van snelheidsbegrenzers, na of, op basis van de ervaring op dat moment, de voorgescreven controles volstaan om slecht functionerende snelheidsbegrenzers of snelheidsbegrenzers waarmee gemanipuleerd is, op te sporen, en of de geldende voorschriften eventueel dienen te worden gewijzigd.

Artikel 10

De in bijlage III, deel A, genoemde richtlijnen worden op de in artikel 11 genoemde datum ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de Lid-Staten betreffende de in bijlage III, deel B, vastgestelde termijnen voor de omzetting en toepassing.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen worden geacht betrekking te hebben op de onderhavige richtlijn en dienen te worden gelezen met behulp van de in bijlage IV opgenomen concordantietabel.

Artikel 11

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór [...] (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen voor de toepassing van het bij deze richtlijn vastgestelde controlestelsel.

De getroffen maatregelen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 12

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te . . .

Voor de Raad

De Voorzitter

(*) Eén jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn.

BIJLAGE I

CATEGORIEËN VAN AAN DE TECHNISCHE CONTROLE ONDERWORPEN VOERTUIGEN EN DE FREQUENTIE VAN DEZE CONTROLES

Categorieën voertuigen	Frequentie van de controles
1. Motorvoertuigen voor personenvervoer waarvan het aantal zitplaatsen — die van de bestuurder niet meegerekend — meer dan acht bedraagt	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
2. Motorvoertuigen voor goederenvervoer met een toegestane maximummassa van meer dan 3 500 kg	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
3. Aanhangwagens en opleggers met een toegestane maximummassa van meer dan 3 500 kg	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
4. Taxi's, ziekenwagens	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
5. Motorvoertuigen op ten minste vier wielen die normaal dienen voor het vervoer van voorwerpen over de weg en waarvan de toegestane maximummassa niet meer dan 3 500 kg bedraagt, met uitzondering van landbouwtractoren en landbouwmachines	Vier jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens om de twee jaar
6. Motorvoertuigen op ten minste vier wielen die dienen voor personenvervoer waarvan het aantal zitplaatsen — die van de bestuurder niet meegerekend — niet meer dan acht bedraagt	Vier jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens om de twee jaar

BIJLAGE II

VERPLICHTE CONTROLEPUNTEN

De controle moet op zijn minst betrekking hebben op de onderstaande punten, mits deze de verplichte uitrusting betreffen van het voertuig dat in de betrokken Lid-Staat wordt goedgekeurd.

De in deze bijlage bedoelde controles mogen worden uitgevoerd zonder demontage van de onderdelen van het voertuig.

Indien het voertuig gebreken vertoont op onderstaande controlepunten, stellen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten in een procedure de voorwaarden vast waaronder het voertuig aan het verkeer mag deelnemen totdat het voldoet aan een nieuwe technische keuring.

De Lid-Staten dienen er echter zorg voor te dragen dat voertuigen die niet aan de minimumeisen inzake remsystemen en emissies voldoen, niet tot het wegverkeer worden toegelaten.

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2, 3, 4, 5 EN 6

1. Reminstallatie

De controle van de reminstallatie heeft betrekking op de volgende punten. De tijdens de controle verkregen waarden moeten, voor zover dat doenlijk is, voldoen aan de technische normen van Richtlijn 71/320/EEG ⁽¹⁾.

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.1. Mechanische toestand en werking	
1.1.1. Draaipunten van het voetrempeedaal	<ul style="list-style-type: none"> — Zit te strak — Heeft versleten lagering — Vertoont te veel slijtage/speling
1.1.2. Staat en slag van het bedieningspedaal	<ul style="list-style-type: none"> — De vrije slag is te groot of te klein — De remschakeling komt moeilijk terug in de rustpositie — Het anti-sliprubber op het rempeedaal ontbreekt, zit los of is door slijtage glad geworden
1.1.3. Vacuümpomp of compressor en reservoirs	<ul style="list-style-type: none"> — De voor het efficiënt functioneren van de remmen benodigde lucht- en/of vacuümdruk komt te traag tot stand — Er is te weinig lucht- en/of vacuümdruk voor het ten minste tweemaal aantrekken van de rem nadat het waarschuwingssignaal heeft gewerkt (of een meetinstrument gevaar signaleert) — Er is duidelijk drukverlies ten gevolge van een luchtlek of er zijn waarneembare luchtlekken
1.1.4. Lage-drukverklikker of -manometer	<ul style="list-style-type: none"> — De lage-drukindicator/manometer werkt slecht of is defect

⁽¹⁾ Richtlijn 71/320/EEG van de Raad van 26 juli 1971 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de reminrichtingen van bepaalde categorieën motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (PB nr. L 202 van 6. 9. 1971, blz. 37). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/422/EEG (PB nr. L 233 van 22. 8. 1991, blz. 21).

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.1.5. Handremventiel	<ul style="list-style-type: none"> — Vertoont barsten of beschadiging, te grote slijtage — De regelklep werkt slecht — De bedieningsschakelaar is niet goed op de klepstang bevestigd of het afsluiterhuis zit los — De koppelingen zitten los of het systeem lekt — Functioneert niet behoorlijk
1.1.6. Parkeerrem, bedieningshandel, parkeerremvergrendeling	<ul style="list-style-type: none"> — De vergrendeling blijft niet goed vastzitten — De scharnierpin van de hefboom of de vergrendeling vertonen te veel slijtage — Te grote beweeglijkheid van de handel wijst op een verkeerde afstelling
1.1.7. Remkleppen (voetkleppen, ontluchtingsventielen, regelkleppen, enz.)	<ul style="list-style-type: none"> — Er is beschadiging, te grote luchtlekkage — Het olieverlies uit de compressor is te groot — Zitten los/zijn slecht gemonteerd — Er is verlies van remvloeistof
1.1.8. Koppelingskoppen voor remmen voor aanhangwagens	<ul style="list-style-type: none"> — Afsluitkranen of zelfsluitende kleppen defect — Zitten los/zijn slecht gemonteerd — Lekken
1.1.9. Energie- of drukreservoir	<ul style="list-style-type: none"> — Is beschadigd, gecorrodeerd, lekt — Het ontwateringsventiel werkt niet — Zit los/is slecht gemonteerd
1.1.10. Rembekrachtiging, hoofdcilinder (hydraulische systemen)	<ul style="list-style-type: none"> — De rembekrachtiging is defect of ineffectief — De hoofdcilinder is defect of lekt — De hoofdcilinder zit los — Er is te weinig remvloeistof — De kap van het reservoir van de hoofdcilinder ontbreekt — Het controlelampje voor de remvloeistof licht op of is defect — Het waarschuwingssignaal met betrekking tot de remvloeistof werkt slecht
1.1.11. Niet-flexibele remleidingen	<ul style="list-style-type: none"> — Er is gevaar voor defecten of breuken — Er zijn lekken in leidingen of koppelingen — Er is beschadiging of te veel corrosie — De leidingen zijn verkeerd gemonteerd
1.1.12. Remslangen	<ul style="list-style-type: none"> — Er is gevaar voor defecten of scheuren — De remslangen zijn beschadigd, doorgeschuurd, te kort, getordeerd — De slangen of koppelingen vertonen lekken — De slangen vertonen door de druk veroorzaakte verwijdingen — De slangen vertonen porositeit
1.1.13. Remvoeringen/remblokken	<ul style="list-style-type: none"> — Vertonen te veel slijtage — Zijn vervuild (olie, vet, enz.)

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.1.14. Remtrommels, remschijven	<ul style="list-style-type: none"> — Vertonen te veel slijtage, kerven, scheuren, zitten los of zijn gebroken — Zijn vuil (olie, vet, enz.) — De ankerplaat zit los
1.1.15. Remkabels, stangen, handels, overbrenging	<ul style="list-style-type: none"> — De kabels zijn beschadigd, geknikt — Er is te veel slijtage of corrosie — De bevestiging van de kabels of stangen zijn niet geborgd — De kabelgeleiding is defect — De werking van het remsysteem wordt belemmerd — Abnormale beweeglijkheid van de handels/stangen/overbrenging wijst op slechte afstelling of te veel slijtage
1.1.16. Remcilinders (veerremcilinders en hydraulische remcilinders inbegrepen)	<ul style="list-style-type: none"> — Vertonen barsten of beschadiging — Lekken — Zitten los/zijn niet goed gemonteerd — Vertonen te veel corrosie — De slag van de zuiger of van het diafragma mechanisme is te groot — De stofkap ontbreekt of vertoont te veel beschadiging
1.1.17. Automatische lastafhankelijke remkrachtregelaar	<ul style="list-style-type: none"> — De overbrenging is defect — Is niet juist afgesteld — Is geblokkeerd, werkt niet — Ontbreekt
1.1.18. Zelfafstellende remhefbomen (indien aanwezig)	<ul style="list-style-type: none"> — Is geblokkeerd of vertoont abnormale beweeglijkheid die wijst op te veel slijtage of verkeerde afstelling — Is defect
1.1.19. Retarder (indien gemonteerd of voorgeschreven)	<ul style="list-style-type: none"> — De koppelstukken of bevestigingen zijn slecht — Is defect
1.2. Remkracht en bedrijfszekerheid van de bedrijfsrem	
1.2.1. Remkracht (geleidelijk tot maximum opgevoerde kracht)	<ul style="list-style-type: none"> — Onvoldoende remkracht op een meerdere wielen — De remkracht is voor een of meer wielen kleiner dan 70 % van de hoogste geregistreerde remkracht voor een ander wiel op dezelfde as. In geval van een remtest op de weg wijkt het voertuig te veel af van de rechte weg — De remkracht loopt niet geleidelijk op (blokkering) — Abnormaal hoge reactietijd voor een of meer wielen — De remkracht vertoont te grote schommelingen doordat de remschijven vervormd of de remtrommels ovaal zijn

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.2.2. Bedrijfszekerheid	<ul style="list-style-type: none"> — Een rempercentage dat bij de maximaal toegestane massa of, in het geval van opleggers, bij de som van de toegestane belasting op de assen, indien uitvoerbaar, minder bedraagt dan: Minimumbedrijfszekerheid remsystemen categorie 1: 50 % ⁽¹⁾ categorie 2: 43 % ⁽²⁾ categorie 3: 40 % ⁽³⁾ categorie 4: 50 % categorie 5: 45 % ⁽⁴⁾ categorie 6: 50 % Of de remkracht is kleiner dan de referentiewaarden, indien deze door de fabrikant van het voertuig voor de as van het voertuig ⁽⁵⁾ zijn opgegeven
1.3. Remkracht en bedrijfszekerheid van de hulprem (indien afzonderlijk werkend systeem)	
1.3.1. Remkracht	<ul style="list-style-type: none"> — Rem werkt aan een kant niet — De remkracht is voor een of meer wielen kleiner dan 70 % van de hoogste geregistreerde remkracht voor een ander wiel op dezelfde as — De remkracht loopt niet geleidelijk op (blokkering) — Het automatisch remsysteem voor de aanhanger werkt niet
1.3.2. Bedrijfszekerheid	<ul style="list-style-type: none"> — Voor alle categorieën voertuigen een rempercentage kleiner dan 50 % ⁽⁶⁾ van de in punt 1.2.2 beschreven remkracht van de bedrijfsrem bij de maximaal toegestane massa of, in het geval van opleggers, bij de som van de toegestane belasting op de assen
1.4. Remkracht en bedrijfszekerheid van de parkeerrem	
1.4.1. Remkracht	<ul style="list-style-type: none"> — De rem werkt aan één kant niet
1.4.2. Bedrijfszekerheid	<ul style="list-style-type: none"> — Voor alle categorieën voertuigen een rempercentage kleiner dan 16 % bij de maximaal toegestane massa, of, voor motorvoertuigen, kleiner dan 12 % bij de maximummassa van de voertuigcombinatie, waarbij moet worden uitgegaan van de grootste waarde
1.5. Remkracht van de retarder of motorrem	<ul style="list-style-type: none"> — Niet regelbaar (retarder) — Er is een defect
1.6. Anti-blokkeersysteem	<ul style="list-style-type: none"> — Het waarschuwingssignaal van het anti-blokkeersysteem is defect — Het systeem is defect

⁽¹⁾ 48 % voor voertuigen van categorie 1 die niet zijn uitgerust met ABS of die vóór 1 oktober 1991 zijn goedgekeurd (datum met ingang waarvan het voor de eerste maal in het verkeer brengen zonder Europese typegoedkeuring voor onderdelen verboden is) (Richtlijn 71/320/EEG betreffende de typegoedkeuring, zoals gewijzigd bij Richtlijn 88/194/EEG van de Commissie (PB nr. L 92 van 9. 4. 1988, blz. 47)).

⁽²⁾ 45 % voor de na 1988 ingeschreven voertuigen of vanaf de datum van toepassing van Richtlijn 71/320/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie (PB nr. L 380 van 31. 12. 1985, blz. 1), in de nationale wetgeving van de Lid-Staten, afhankelijk van de vraag welke van deze data het laatste valt.

⁽³⁾ 43 % voor opleggers en aanhangwagens met trekstang die zijn ingeschreven na 1988 of vanaf de datum van toepassing van Richtlijn 71/320/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie, in de nationale wetgeving van de Lid-Staten.

⁽⁴⁾ 50 % voor voertuigen van categorie 5 die zijn ingeschreven na 1988 of vanaf de datum van toepassing van Richtlijn 71/320/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie, in de nationale wetgeving van de Lid-Staten, afhankelijk van de vraag welke van deze data het laatste valt.

⁽⁵⁾ De referentiewaarde voor de as van het voertuig is de in Newton uitgedrukte remkracht die nodig is om deze voorgeschreven minimumremkracht bij het gewicht dat het voertuig bij zijn presentatie heeft, te verkrijgen.

⁽⁶⁾ Voor voertuigen van de categorieën 2 en 5 zal de minimale remkracht van de hulprem (die niet viel onder Richtlijn 71/320/EEG betreffende de typegoedkeuring, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie) 2:2 m/s² zijn.

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3	VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6
2. Stuurinrichting en stuurwiel	2. Stuurinrichting
2.1. Mechanische toestand 2.2. Stuurwiel 2.3. Speling in de stuurinrichting	2.1. Mechanische toestand 2.2. Speling in de stuurinrichting 2.3. Bevestiging van de stuurinrichting 2.4. Wiellagers
3. Zicht	3. Zicht
3.1. Gezichtsveld 3.2. Toestand van de ruiten 3.3. Achteruitkijkspiegels 3.4. Ruitewisser 3.5. Ruitesproeier	3.1. Gezichtsveld 3.2. Toestand van de ruiten 3.3. Achteruitkijkspiegels 3.4. Ruitewisser 3.5. Ruitesproeier
4. Lichten, reflecterende inrichtingen en elektrische installaties	4 Verlichtingsinstallatie
4.1. Groot licht en dimlicht 4.1.1. Toestand en werking 4.1.2. Richting 4.1.3. Schakelaars 4.1.4. Zichtbaarheid	4.1. Groot licht en dimlicht 4.1.1. Toestand en werking 4.1.2. Richting 4.1.3. Schakelaars
4.2. Breedtelichten, achterlichten en markeringslichten 4.2.1. Toestand en werking 4.2.2. Kleur en zichtbaarheid	4.2. Toestand en werking, gaafheid van de lenzen, kleur en zichtbaarheid van: 4.2.1. Breedte- en achterlichten 4.2.2. Stoplichten 4.2.3. Richtingaanwijzers 4.2.4. Achteruitrijlichten 4.2.5. Mistlampen 4.2.6. Achterkentekenplaatverlichting 4.2.7. Retroreflectoren 4.2.8. Waarschuwingsknipperlichten
4.3. Stoplichten 4.3.1. Toestand en werking 4.3.2. Kleur en zichtbaarheid	
4.4. Richtingsaanwijzers 4.4.1. Toestand en werking 4.4.2. Kleur en zichtbaarheid 4.4.3. Schakelaars 4.4.4. Knippersnelheid	
4.5. Mistlichten voor en achter 4.5.1. Plaatsing 4.5.2. Toestand en werking 4.5.3. Kleur en zichtbaarheid	

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3	VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6
4.6. Achteruitrijlichten 4.6.1. Toestand en werking 4.6.2. Kleur en zichtbaarheid	
4.7. Achterkentekenplaatverlichting	
4.8. Retroreflectoren — Toestand en kleur	
4.9. Verkliekersignalen	
4.10. Elektrische verbindingen tussen trekkend voertuig en aanhangwagen of oplegger	
4.11. Elektrische bedrading	
5. Assen, wielen, banden, vering	5. Assen, wielen, banden, vering
5.1. Assen	5.1. Assen
5.2. Wielen en banden	5.2. Wielen en banden
5.3. Vering (wielophanging)	5.3. Vering (wielophanging)
6. Chassis en met het chassis verbonden delen	6. Chassis en met het chassis verbonden delen
6.1. Chassis of frame en bevestigingen 6.1.1. Algemene toestand 6.1.2. Uitlaatpijpen en dempers 6.1.3. Tanks en brandstofleidingen 6.1.4. Geometrische kenmerken en staat van de bescherming aan de achterzijde van bedrijfsvoertuigen 6.1.5. Bevestiging van het reservewiel 6.1.6. Koppelingsinrichting van trekkende voertuigen, aanhangwagens en opleggers	6.1. Chassis of frame en bevestigingen 6.1.1. Algemene toestand 6.1.2. Uitlaatpijpen en dempers 6.1.3. Tanks en brandstofleidingen 6.1.4. Bevestiging van het reservewiel 6.1.5. Veiligheid van de koppelingsinrichting (indien aanwezig)
6.2. Cabine en koetswerk 6.2.1. Algemene toestand 6.2.2. Bevestiging 6.2.3. Portieren en sloten 6.2.4. Bodem 6.2.5. Bestuurderszitplaats 6.2.6. Treeplanken	6.2. Koetswerk 6.2.1. Toestand van de structuur 6.2.2. Portieren en sloten
7. Diverse uitrustingen	7. Diverse uitrustingen
7.1. Veiligheidsgordels	7.1. Bevestiging van de bestuurderszitplaats

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3	VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6
7.2. Brandblusser	7.2. Bevestiging van de accu
7.3. Sloten en beveiligingen tegen diefstal	7.3. Claxon
7.4. Gevarendriehoek	7.4. Gevarendriehoek
7.5. Verbandtrommel	7.5. Veiligheidsgordels 7.5.1. Veiligheid van de bevestigingen 7.5.2. Toestand van de gordels 7.5.3. Werking
7.6. Wielblok(ken)	
7.7. Claxon	
7.8. Snelheidsmeter	
7.9. Tachograaf (aanwezigheid en verzegeling) — controleer de geldigheid van de tachograafplaat indien deze is voorgeschreven krachtens Verordening (EEG) nr. 3821/85 ⁽¹⁾ — controleer bij twijfel of de omtrek van de banden of de afmeting ervan overeenkomt met de gegevens op de tachograafplaat — waar mogelijk, controleer of de zegels van de tachograaf, en van alle andere eventuele voorzieningen ter bescherming van de verbindingen tegen bedrog, intact zijn	
7.10. Snelheidsbegrenzer — waar mogelijk, controleer of de snelheidsbegrenzer is geïnstalleerd, indien deze is voorgeschreven krachtens Richtlijn 92/6/EEG ⁽²⁾ — controleer de geldigheid van de snelheidsbegrenzerplaat — waar mogelijk, controleer of de zegels van de snelheidsbegrenzer, en van alle andere eventuele voorzieningen ter bescherming van de verbindingen tegen bedrog, intact zijn	
8. Overlastfactoren	8 Overlastfactoren
8.1. Geluid	8.1. Geluid

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad van 20 december 1985 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer (PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 8). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2479/95 van de Commissie (PB nr. L 256 van 26. 10. 1995, blz. 8).

⁽²⁾ Richtlijn 92/6/EEG van de Raad van 10 februari 1992 betreffende de installatie en het gebruik, in de Gemeenschap, van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 27).

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2, 3, 4, 5 EN 6

8.2 Uitlaatemissies

8.2.1 Motorvoertuigen uitgerust met een motor met elektrische ontsteking (benzine)

a) De uitlaatemissies worden niet geregeld door middel van een geavanceerd emissiebestrijdingssysteem zoals een gesloten driewegkatalysator met lambdasonde

1. Visuele inspectie van het uitlaatsysteem, teneinde na te gaan of er geen lekken zijn.
2. Visuele inspectie van het emissiebestrijdingssysteem, indien aanwezig, teneinde na te gaan of de noodzakelijke apparatuur aanwezig is.

Na een redelijke termijn voor het conditioneren van de motor, rekening houdend met de aanbevelingen van de voertuigconstructeur, dient het koolmonoxide (CO)-gehalte van de uitlaatgassen te worden gemeten bij stationair (onbelast) draaien van de motor.

Het maximal toelaatbare CO-gehalte van de uitlaatgassen is het door de voertuigconstructeur opgegeven gehalte. Indien bedoeld gegeven niet beschikbaar is of de met de controle belaste instanties van de Lid-Staten besluiten het niet als een referentiewaarde te gebruiken, mag het CO-gehalte van de uitlaatgassen niet groter zijn dan:

— voor voertuigen die voor de eerste keer ingeschreven of in het verkeer gebracht zijn tussen de door de Lid-Staten vastgestelde datum waarop deze voertuigen voldaan moeten hebben aan Richtlijn 70/220/EEG ⁽¹⁾ en 1 oktober 1986:

CO: 4,5 vol. %,

— voor voertuigen die na 1 oktober 1986 voor de eerste keer ingeschreven of in het verkeer gebracht zijn: CO: 3,5 vol. %.

b) De uitlaatemissies worden geregeld door middel van een geavanceerd emissiebestrijdingssysteem zoals een gesloten driewegkatalysator met lambdasonde

1. Visuele inspectie van het uitlaatsysteem, teneinde na te gaan of er geen lekken zijn en of het systeem in al zijn onderdelen compleet is.
2. Visuele inspectie van het emissiebestrijdingssysteem, teneinde te verifiëren dat de noodzakelijke apparatuur aanwezig is.
3. Vaststelling van de doeltreffendheid van het emissiebestrijdingssysteem door meting van de lambdawaarde en van het CO-gehalte van de uitlaatgassen overeenkomstig punt 4 of overeenkomstig de door de constructeur aangegeven methode zoals opgetekend bij de typegoedkeuring. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de door de voertuigconstructeur ten aanzien van iedere test aanbevolen periode voor het conditioneren van de motor.
4. Emissies ter hoogte van de uitlaatpijp — grenswaarden

— Meting bij stationair draaien:

Met maximaal toelaatbare CO-gehalte van de uitlaatgassen is het door de voertuigconstructeur opgegeven gehalte. Indien bedoeld gegeven niet beschikbaar is, mag de CO-grenswaarde van 0,5 vol. % niet worden overschreden.

— Meting bij opgevoerd toerental van ten minste 2 000 min⁻¹, met onbelaste motor:

CO-gehalte: niet groter dan 0,3 vol. %

Lambda: $1 \pm 0,03$ of in overeenstemming met de specificaties van de constructeur.

8.2.2 Motorvoertuigen uitgerust met een motor met compressieontsteking (dieselmotor)

Meting van de opaciteit van de uitlaatgassen geschiedt door middel van de vrije acceleratieproef (bij niet-belaste motor wordt het toerental opgevoerd van het stationair toerental tot het toerental waarbij de regelaar van de brandstofvoeder in werking treedt). De opaciteit mag niet groter zijn dan die welke overeenkomstig Richtlijn 72/306/EEG ⁽²⁾ op de plaat is geregistreerd. Indien bedoeld gegeven niet beschikbaar is of de met de controle belaste instanties van de Lid-Staten besluiten het niet als een referentiewaarde te gebruiken, mogen met betrekking tot de absorptiecoëfficiënt de volgende grenswaarden niet worden overschreden:

— 2,5 m⁻¹ voor dieselmotoren met natuurlijke aanzuiging,

— 3,0 m⁻¹ voor dieselmotoren met drukvulling,

of gelijkwaardige waarde bij gebruik van een ander type apparaat dan voor de EG-goedkeuring wordt gebruikt.

Voertuigen die vóór 1 januari 1980 voor de eerste keer zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht behoeven aan deze voorwaarden niet te voldoen.

8.2.3 Controleapparatuur

Voor het controleren van de emissies van de voertuigen wordt gebruik gemaakt van apparatuur waarmee nauwkeuring kan worden nagegaan of aan de door de constructeur voorgeschreven of opgegeven grenswaarden wordt voldaan.

8.2.4 Mocht een voertuigtype bij de EG-goedkeuring niet kunnen voldoen aan de bij deze richtlijn vastgestelde grenswaarden, dan kunnen de Lid-Staten voor dit voertuigtype hogere grenswaarden vaststellen op basis van door de constructeur verstrekt bewijsmateriaal. Zij delen dit onmiddellijk mede aan de Commissie, die op haar beurt de andere Lid-Staten daarvan in kennis stelt.

⁽¹⁾ Richtlijn 70/220/EEG van de Raad van 20 maart 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen (PB nr. L 76 van 9. 3. 1970, blz. 1) en rectificatie (PB nr. L 81 van 11. 4. 1970, blz. 15). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/12/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB nr. L 100 van 19. 4. 1994, blz. 42).

⁽²⁾ Richtlijn 72/306/EEG van de Raad van 2 augustus 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen de verontreinigingen door dieselmotoren, bestemd voor het aandrijven van voertuigen (PB nr. L 190 van 20. 8. 1972, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/491/EEG van de Commissie (PB nr. L 238 van 15. 8. 1989, blz. 43).

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3	VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6
8.3. Radio-ontstoring	
9. Aanvullende controles voor voertuigen voor het openbaar vervoer van personen	
9.1. Nooduitgang(en) (met inbegrip van hamers om ruiten in te slaan), borden met opschrift „nooduitgang”	
9.2. Verwarming	
9.3. Luchtcirculatie	
9.4. Zitplaatsindeling	
9.5. Binnenverlichting	
10. Identificatie van het voertuig	10. Identificatie van het voertuig
10.1. Kentekenplaat	10.1. Kentekenplaat
10.2. Chassisnummer	10.2. Chassisnummer

BIJLAGE III

DEEL A

Ingetrokken richtlijnen

(zoals bedoeld in artikel 10)

Richtlijn 77/143/EEG van de Raad van 29 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens, en de opeenvolgende wijzigingen:

- Richtlijn 88/449/EEG van de Raad
- Richtlijn 91/225/EEG van de Raad
- Richtlijn 91/328/EEG van de Raad
- Richtlijn 92/54/EEG van de Raad
- Richtlijn 92/55/EEG van de Raad
- Richtlijn 94/23/EG van de Commissie.

DEEL B

Richtlijn	Termijn	
	voor omzetting	voor toepassing
77/143/EEG (PB nr. L 47 van 18. 2. 1977, blz. 47)	31 december 1977	31 december 1977
88/449/EEG (PB nr. L 222 van 12. 8. 1988, blz. 10)	28 juli 1990	28 juli 1990
91/225/EEG (PB nr. L 103 van 23. 4. 1991, blz. 3)	1 januari 1992	1 januari 1992
91/328/EEG (PB nr. L 178 van 6. 7. 1991, blz. 29)	1 juli 1993	1 juli 1993
92/54/EEG (PB nr. L 225 van 10. 8. 1992, blz. 63)	22 juni 1993	22 juni 1993
92/55/EEG (PB nr. L 225 van 10. 8. 1992, blz. 68) voor de voertuigen bedoeld in punt 8.2.1a) van bijlage II: voor de voertuigen bedoeld in punt 8.2.2 van bijlage II: voor de voertuigen bedoeld in punt 8.2.1b) van bijlage II:	22 juni 1993	1 januari 1994 1 januari 1996 1 januari 1997
94/23/EG (PB nr. L 147 van 14. 6. 1994, blz. 6)	1 januari 1997	1 januari 1997

BIJLAGE IV
CONCORDANTIETABEL Nr. 1
(dispositief)

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EEG
Artikel 1, lid 1	Artikel 1						
Artikel 1, lid 2	Artikel 2, lid 1						
Artikel 2	Artikel 4						
Artikel 3, lid 1, eerste alinea	Artikel 5, lid 1						
Artikel 3, lid 1, tweede alinea	Artikel 5, lid 2						
Artikel 3, lid 2	Artikel 5, lid 3						Artikel 2
Artikel 3, lid 3							
Artikel 4, lid 1	Artikel 2, lid 2						
Artikel 4, lid 2	Artikel 2, lid 3						
Artikel 4, lid 3							Artikel 4
Artikel 5 (eerste t/m zesde streepje)	Artikel 3						
Artikel 5 (zevende streepje)							Artikel 3
Artikel 6, lid 1	Artikel 7, lid 1	Artikel 1, lid 1					
Artikel 6, lid 2				Artikel 1, lid 1			
Artikel 7, leden 1 en 2			Artikel 1				

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Artikel 8, leden 1 t/m 4			Artikel 1	Artikel 3			
Artikel 9, lid 1			Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1	Artikel 2, leden 1 t/m 3	Artikel 5, lid 1
Artikel 9, lid 2			Artikel 2, lid 2	Artikel 2, lid 2	Artikel 2, lid 2		Artikel 5, lid 2
Artikel 10							
Artikel 11, lid 1	Artikel 6						
Artikel 11, lid 2							
Artikel 11, lid 3							
Artikel 12						Artikel 2, lid 4	
Artikel 13							

CONCORDANTIETABEL Nr. 2

(Categorie van aan de technische controle onderworpen voertuigen)

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Bijlage I							
Categorie 1	Bijlage I						
Categorie 2	Categorie 1						
Categorie 3	Categorie 2						
Categorie 4	Categorie 3						
Categorie 5	Categorie 4						
Categorie 6		Artikel 1, lid 2		Artikel 1, lid 2			

CONCORDANTIETABEL Nr. 3

(Categorie van aan de technische controle onderworpen voertuigen)

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Bijlage II (*)	Bijlage II						
Inleiding, eerste alinea	Inleiding, eerste alinea						
Inleiding, tweede alinea					Artikel 1, lid 1		
Inleiding, derde alinea					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.2							
Punt 1.2.1							Artikel 1
Punt 1.2.2							
Punt 1.3					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.3.1							
Punt 1.3.2							Artikel 1
Punt 1.4					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.4.1							
Punt 1.4.2							Artikel 1
Punt 1.5					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.6							
Punt 2		Artikel 1, lid 3					
Punt 7.8							
Punt 7.9 (eerste t/m derde streepje)	Artikel 1, lid 3						
Punt 7.10 (eerste t/m derde streepje)							
Punt 8		Artikel 1, lid 3					
Punt 8.1							
Punt 8.2						Artikel 1, lid 1	
Punt 8.2.4							
Punt 8.3		Artikel 1, lid 3					
Punt 10.2							

(*) NB: Categorie 4 (taxi's en ziekenwagens) wordt verplaatst van de linker- naar de rechterkolom (bij de categorieën 5 en 6) in bijlage II.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Op 8 september 1995 heeft de Commissie bij de Raad een op artikel 75 van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens ⁽¹⁾.

Het Europees Parlement heeft op 29 februari 1996 advies uitgebracht ⁽²⁾; het advies van het Economisch en Sociaal Comité dateert van 22 november 1995 ⁽³⁾.

In het licht van deze adviezen heeft de Commissie de Raad op 18 april 1996 een gewijzigd voorstel voorgelegd ⁽⁴⁾.

Op 18 juni 1996 heeft de Raad overeenkomstig artikel 189 C van het EG-Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Het gewijzigde voorstel van de Commissie heeft tot doel het toepassingsgebied van Richtlijn 77/143/EEG ⁽⁵⁾ uit te breiden, om te garanderen dat het verkeer van voertuigen in de Gemeenschap zowel veiligheidstechnisch als uit het oogpunt van de concurrentie tussen vervoerders van de verschillende Lid-Staten optimaal is geregeld. Verder heeft het voorstel tot doel Richtlijn 77/143/EEG en de bijbehorende wijzigingsrichtlijnen in één tekst samen te voegen.

De door de Commissie voorgestelde wijzigingen zijn de volgende:

- i) de Commissie stelt voor de snelheidsbegrenzer op te nemen in het kader van de technische controle volgens Gemeenschapsvoorschriften om concurrentievervalsingen tussen vervoerders ten gevolge van verschillen tussen de technische controles van de afzonderlijke Lid-Staten te voorkomen. Omdat er geen gemeenschappelijke normen bestaan, worden snelheidsbegrenzers namelijk niet of aan de hand van nationale, per Lid-Staat verschillende normen gecontroleerd.

Meer speciaal houdt het voorstel in dat snelheidsbegrenzers worden toegevoegd aan de lijst van verplichte controleonderdelen van bijlage II in een nieuw punt 7.10;

- ii) omdat snelheidsbegrenzers in het algemeen aangesloten zijn op de chronotachograaf die in de momenteel door beroepschauffeurs gebruikte voertuigen geïnstalleerd is, bevat het voorstel een wijziging van punt 7.9 van bijlage II, dat nu als volgt luidt: „7.9 Tachograaf (aanwezigheid en verzegeling)”. Met die wijziging wordt beoogd de controle op de aanwezigheid van de tachograaf op het voertuig aan te vullen met controles op de geldigheid van de tachograafplaat, de overeenstemming van de omtrek van de banden met de op de tachograaf vermelde gegevens, indien nodig, en waar mogelijk, de intacte staat van de zegels;
- iii) in artikel 4, lid 3, van het voorstel is bepaald dat de Lid-Staten eigen normen kunnen vaststellen voor voertuigen die van historisch belang worden geacht, hetgeen een wijziging is ten opzichte van artikel 4 van Richtlijn 94/23/EG van de Commissie, dat die mogelijkheid alleen biedt voor het vaststellen van normen betreffende de controle op de goede werking van de remmen;

⁽¹⁾ PB nr. C 193 van 4. 7. 1996, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 78 van 18. 3. 1996, blz. 26.

⁽³⁾ PB nr. C 39 van 12. 2. 1996, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB nr. C 193 van 4. 7. 1996, blz. 1.

⁽⁵⁾ Richtlijn 77/143/EEG van de Raad van 29 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens (PB nr. L 47 van 18. 2. 1977, blz. 47). Richtlijn laatstelijk, voor de zesde maal, gewijzigd bij Richtlijn 94/23/EG van de Commissie (PB nr. L 147 van 14. 6. 1994, blz. 6).

- iv) in bijlage II wordt voertuigcategorie 4 — taxi's en ziekenwagens — van de linkerkolom verplaatst naar de rechterkolom, bij de voertuigcategorieën 5 en 6, zodat bij taxi's en ziekenwagens dezelfde punten moeten worden gecontroleerd als bij personenauto's, ook al verschilt de frequentie van de technische controle, en niet meer dezelfde punten als bij bussen en vrachtauto's;
- v) in bijlage II van het voorstel wordt aan de inleidende opmerking een vierde alinea toegevoegd met het doel dat de Lid-Staten de deelneming aan het wegverkeer onmiddellijk verbieden voor voertuigen die niet aan de minimumeisen inzake remsystemen en emissies voldoen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT VAN DE RAAD

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad komt in hoofdlijnen overeen met het Commissievoorstel. Wel behelst het een aantal wijzigingen op dat voorstel.

Deze wijzigingen zijn:

- opneming in artikel 4, lid 1, van de mogelijkheid voor de Lid-Staten om brandweer-voertuigen buiten de werkingssfeer van deze richtlijn te laten;
- opneming in artikel 4, lid 2, van de mogelijkheid voor de Lid-Staten om, na raadpleging van de Commissie, vóór 1 januari 1960 gebouwde voertuigen met historische waarde buiten de werkingssfeer van deze richtlijn te laten;
- vaststelling in artikel 11, lid 1, van de datum van toepassing van de richtlijn één jaar na de inwerkingtreding ervan;
- opneming in artikel 11 van de ontwerp-richtlijn van een nieuw lid 3, ter vervanging van de vierde alinea die de Commissie had voorgesteld in te voegen in de inleidende opmerking van bijlage II. In dit lid staat dat de Lid-Staten de maatregelen moeten nemen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het controlesysteem van de richtlijn en dat deze maatregelen doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn;
- wijziging in bijlage II van de ontwerp-richtlijn, van het tweede streepje van punt 7.9 betreffende de tachograaf, waarvan de nieuwe tekst als volgt komt te luiden:
„— controleer bij twijfel of de omtrek van de banden of de afmeting ervan overeenkomt met de gegevens op de tachograafplaat;”.

IV. AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

1. Door de Commissie overgenomen en door de Raad aanvaarde amendementen van het Europees Parlement

De Raad heeft het voorstel van de Commissie gevolgd door de inhoud of de formulering te aanvaarden van de volgende amendementen van het Europees Parlement:

- in de 13e overweging, amendement nr. 2, dat ten doel heeft aan de richtlijn een nieuwe overweging toe te voegen die met name betrekking heeft op artikel 2 betreffende de kwaliteit en de systematische uitvoering van de technische controle;
- in de 14e overweging, amendement nr. 3, dat ten doel heeft aan de richtlijn een nieuwe overweging toe te voegen die ook betrekking heeft op de doeltreffendheid van de controles en volgens welke de Commissie zelf moet toezien op de praktische toepassing van de richtlijn en geregeld aan het Europees Parlement en aan de Raad verslag moet uitbrengen over de bereikte resultaten;
- in artikel 2, amendement nr. 8, dat bepaalt dat de Lid-Staten zorgen voor de objectiviteit en de hoge kwaliteit van de technische controles, zowel in openbare als in particuliere controlecentra.

2. Niet door de Commissie overgenomen en niet door de Raad aanvaarde amendementen van het Europees Parlement

De Raad heeft de volgende amendementen niet aanvaard:

- amendement nr. 1, dat ten doel heeft aan de richtlijn een overweging toe te voegen waarin verwezen wordt naar de resolutie van het Europees Parlement over de officiële codificatie. Het gemeenschappelijke standpunt van de Raad bevat namelijk belangrijke nieuwe elementen en komt neer op totale omwerking van Richtlijn 77/143/EEG, waarbij alle bepalingen samengevoegd worden in één tekst;
 - amendement nr. 10, dat ten doel heeft aan de richtlijn een overweging toe te voegen volgens welke de Commissie in 1996 aan het Europees Parlement en de Raad verslag moet uitbrengen over de haalbaarheid van uitbreiding van de technische controle tot twee- en driewielige voertuigen. De Raad is van mening dat het nog te vroeg is om het toepassingsgebied van de richtlijn uit te breiden;
 - amendement nr. 6, dat voorziet in een hogere minimumfrequentie van de controle voor lichte bedrijfsvoertuigen. De Raad is namelijk van mening dat de Lid-Staten nog niet allemaal in staat zijn deze maatregel toe te passen, gezien de infrastructuur die daarvoor nodig is;
 - amendement nr. 7, dat ten doel heeft de manier waarop het koolmonoxyde(CO)gehalte van voertuigen met een benzinemotor gecontroleerd wordt, te wijzigen door de controle te laten beginnen met een koude start. Volgens de Raad valt dat in het nadeel uit van voertuigen zonder katalysator, omdat die werkwijze geen onderdeel vormt van de oorspronkelijke goedkeuring van deze voertuigen.
-

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 39/96

door de Raad vastgesteld op 18 juni 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 93/16/EEG ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels

(96/C 248/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 49, op artikel 57, lid 1 en lid 2, eerste en derde zin, en op artikel 66,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende dat het noodzakelijk is passende procedures in te voeren voor de bijwerking van artikel 5, lid 3, artikel 7, lid 2, en de artikelen 26 en 27 van Richtlijn 93/16/EEG ⁽⁴⁾ in het licht van de veelvuldige wijzigingen in de opleiding voor en de benamingen van medische specialisaties in de Lid-Staten;

Overwegende dat de procedures van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁵⁾ de doeltreffendheid van de communautaire besluitvorming zouden verbeteren, met het oog op de vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en van vrije dienstverrichting voor medische specialisten wier rechten afhankelijk zijn van de bijwerking van de genoemde artikelen van Richtlijn 93/16/EEG;

Overwegende dat de procedures van Besluit 87/373/EEG zullen worden toegepast overeenkomstig de tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie overeen-

gekomen *modus vivendi* ⁽⁶⁾ inzake comitologie, totdat de Verdragen krachtens artikel N, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn herzien;

Overwegende dat het noodzakelijk is artikel 5, lid 3, en artikel 7, lid 2, bij te werken wanneer bepaalde medische specialisaties door twee of meer Lid-Staten zijn erkend en deze Lid-Staten toe te voegen aan de betrokken lijsten van benamingen van specialisaties indien de opleiding in deze Lid-Staten strookt met de minimumvereisten van de richtlijn;

Overwegende dat het noodzakelijk is in de artikelen 26 en 27 de minimumduur van de opleidingen vast te stellen voor de nieuwe specialisaties die in de richtlijn worden ingevoegd en de minimumduur van de andere opleidingen, zo nodig, te herzien;

Overwegende dat de Commissie, bijgestaan door het Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid ⁽⁷⁾ in een raadgevende hoedanigheid, in staat is de nodige wijzigingen aan te brengen in artikel 5, lid 3, en artikel 7, lid 2;

Overwegende dat het dienstig is dat dit Comité bij zijn bijstand aan de Commissie ten behoeve van het aanbren- gen van deze wijzigingen in de artikelen 26 en 27, optreedt als een reglementeringscomité,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 93/16/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. aan artikel 5 wordt het volgende lid toegevoegd:

„4. De lijst van benamingen in lid 3 wordt gewijzigd volgens de procedure van artikel 44 bis, lid 2.”;

2. aan artikel 7 wordt het volgende lid toegevoegd:

⁽⁶⁾ PB nr. C 102 van 4. 4. 1966, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 19. Besluit laatstelijk gewijzigd bij Besluit 80/157/EEG (PB nr. L 33 van 11. 2. 1980, blz. 15).

⁽¹⁾ PB nr. C 389 van 31. 12. 1994, blz. 19, en PB nr. C 28 van 1. 2. 1996, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 133 van 31. 5. 1995, blz. 10.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 29 juni 1995 (PB nr. C 183 van 17. 7. 1995, blz. 24), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 165 van 7. 7. 1993, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Toetredingsakte van 1994.

⁽⁵⁾ PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

- „3. De lijst van benamingen in lid 2 wordt gewijzigd volgens de procedure van artikel 44 bis, lid 2.”;
3. aan het einde van de artikelen 26 en 27 wordt de volgende alinea toegevoegd:
- „De lijst van de minimumduur van de diverse in dit artikel genoemde specialistenopleidingen wordt gewijzigd volgens de procedure van artikel 44 bis, lid 3.”;
4. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 44 bis

1. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, wordt de Commissie bijgestaan door het Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid, dat is ingesteld bij Besluit 75/365/EEG(*).

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van besluiten die

de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van een termijn van twee maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

(*) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 19. Besluit laatstelijk gewijzigd bij Besluit 80/157/EEG (PB nr. L 33 van 11. 2. 1980, blz. 15.”.

Artikel 2

Deze richtlijn treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

Voor de Raad

De Voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 19 december 1994 heeft de Commissie een op artikel 49, artikel 57, lid 1 en lid 2, eerste en derde zin, en artikel 66 van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel ingediend tot wijziging van Richtlijn 93/16/EEG ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels.

Het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben hun advies uitgebracht op 29 juni 1995, respectievelijk 29 maart 1995.

Naar aanleiding van deze adviezen heeft de Commissie bij brief van 27 november 1995 een gewijzigd voorstel ingediend.

2. Op 18 juni 1996 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag.

II. DOEL

Doel van de richtlijn is de toepassing van Richtlijn 93/16/EEG te verbeteren door het vergemakkelijken van een doeltreffende bijwerking, ten eerste, van de lijsten van de benamingen van de in de Lid-Staten verstrekte specialistenopleidingen (artikel 5, lid 3, en artikel 7, lid 2, van Richtlijn 93/16/EEG) en, ten tweede, van de lijsten van de minimumduur van de betrokken opleidingen (artikelen 26 en 27 van Richtlijn 93/16/EEG).

Met het oog daarop zou in de basisrichtlijn een nieuw artikel 44 bis worden opgenomen, waarin wordt bepaald dat de betrokken lijsten worden bijgewerkt volgens comitologieprocedures⁽¹⁾.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad volgt in grote lijnen het gewijzigd voorstel van de Commissie; de door de Commissie in hoofdzaak aanvaarde vijf amendementen van het Europees Parlement zijn erin overgenomen.
2. De Raad achtte het evenwel dienstig om in artikel 44 bis (nieuw), lid 3, de comitologieprocedure van type II b) (beheerscomité) zoals voorgesteld door de Commissie, te vervangen door een procedure van het type III a) (regelgevend Comité). De laatste overweging is dienovereenkomstig gewijzigd.

Deze wijziging is door de Raad aangebracht, gezien het feit dat een wijziging van de minimumduur van een van de in de artikelen 26 en 27 van de basisrichtlijn genoemde opleidingen zowel een verkorting als een verlenging van die duur zou kunnen inhouden, hetgeen in bepaalde gevallen het beschermingsniveau van het publiek zou kunnen verminderen. Anderzijds zou een verlenging van de opleidingsduur aanzienlijke kosten met zich kunnen brengen, die weer voor rekening van de overheid kunnen komen.

3. Naast de zuiver redactionele bijwerkingen is de opneming, met betrekking tot de eerste overweging, van een verwijzing naar de wijziging van Richtlijn 93/16/EEG door de Akte van Toetreding van 1994, de enige andere wijziging die in de tekst is aangebracht.

⁽¹⁾ Zie Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33).

IV. CONCLUSIE

De Raad is derhalve van mening dat de tekst van het gemeenschappelijk standpunt volledig beantwoordt aan het met Commissievoorstel beoogde doel, namelijk een snelle en doeltreffende bijwerking van Richtlijn 93/16/EEG mogelijk maken, wanneer dat noodzakelijk is gezien de voortdurende ontwikkeling van de specialismen, en van de desbetreffende opleidingen, op medisch gebied.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 40/96

door de Raad vastgesteld op 25 juni 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van de ... tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten

(96/C 248/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 S, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽⁴⁾,

(1) Overwegende dat met Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽⁵⁾ wordt beoogd de bevoegde instanties passende informatie te verschaffen aan de hand waarvan zij over een bepaald project een besluit kunnen nemen met volledige kennis van zaken wat betreft de daarvan te verwachten aanzienlijke milieu-effecten; dat deze procedure een fundamenteel instrument is van het milieubeleid, zoals in artikel 130 R van het Verdrag omschreven, en van het vijfde beleidsplan/actieprogramma van de Gemeenschap inzake het milieu en duurzame ontwikkeling;

(2) Overwegende dat de hoofdbeginselen van de milieu-effectbeoordeling geharmoniseerd moeten worden en dat de Lid-Staten ter bescherming van het milieu strengere voorschriften kunnen vaststellen;

(3) Overwegende dat uit de ervaringen met de milieu-effectbeoordeling, neergelegd in het verslag over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 85/337/EEG dat op

⁽¹⁾ PB nr. C 130 van 12. 5. 1994, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 393 van 31. 12. 1994, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 210 van 14. 8. 1995, blz. 78.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 11 oktober 1995 (PB nr. C 287 van 30. 10. 1995, blz. 83), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁵⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

2 april 1993 door de Commissie is goedgekeurd, de noodzaak blijkt van voorschriften ter verduidelijking, aanvulling en verbetering van de regelgeving inzake de beoordelingsprocedure, teneinde ervoor te zorgen dat de richtlijn op een meer en meer geharmoniseerde en doeltreffende wijze wordt toegepast;

(4) Overwegende dat een vergunning moet worden geëist voor projecten waarvoor een beoordeling vereist is; dat de beoordeling dient te worden uitgevoerd voordat die vergunning wordt verleend;

(5) Overwegende dat het dienstig is de lijst aan te vullen van projecten die aanzienlijke milieu-effecten hebben en derhalve in regel aan een systematische beoordeling moeten worden onderworpen;

(6) Overwegende dat andere soorten projecten niet in alle gevallen aanzienlijke milieu-effecten behoeven te hebben; dat die projecten beoordeeld moeten worden wanneer de Lid-Staten van mening zijn dat zij aanzienlijke milieu-effecten kunnen hebben;

(7) Overwegende dat de Lid-Staten drempels of criteria kunnen vaststellen om te bepalen welke van die projecten op grond van de omvang van hun milieu-effecten moeten worden beoordeeld en dat van de Lid-Staten niet zal worden geëist dat zij projecten die onder die drempels blijven of buiten die criteria vallen, stuk voor stuk bestuderen;

(8) Overwegende dat de Lid-Staten bij de vaststelling van deze drempels of criteria en bij het stuk voor stuk bestuderen van projecten om te bepalen, welke van die projecten op grond van de omvang van hun milieu-effecten moeten worden beoordeeld, rekening dienen te houden met de relevante selectiecriteria in deze richtlijn; dat de Lid-Staten volgens het subsidiariteitsbeginsel het meest in aanmerking komen om deze criteria in de praktijk toe te passen;

(9) Overwegende dat het bestaan van een lokatiecriterium in verband met bijzondere beschermingsgebieden die door de Lid-Staten zijn aangewezen volgens

Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾ en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽²⁾, niet noodzakelijk inhoudt dat projecten in die gebieden automatisch een beoordeling volgens deze richtlijn moeten ondergaan;

- (10) Overwegende dat het dienstig is een procedure in te voeren via welke de ontwikkelaar van de bevoegde overheidsinstanties kan vernemen waarover en in welke mate er informatie met het oog op de beoordeling dient te worden uitgewerkt en verstrekt; dat de Lid-Staten de ontwikkelaar in het kader van die procedure kunnen voorschrijven onder andere alternatieven te geven voor de projecten waarvoor hij van plan is een aanvraag in te dienen;
- (11) Overwegende dat het gewenst is de voorschriften betreffende milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband te versterken teneinde rekening te houden met de ontwikkelingen op internationaal niveau;
- (12) Overwegende dat de Gemeenschap op 25 februari 1991 het Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband heeft ondertekend,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 85/337/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2, lid 1, wordt vervangen door:
- „1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en een beoordeling van hun effecten moet plaatsvinden alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4.”;
2. in artikel 2 wordt een nieuw lid ingevoegd, dat als volgt luidt:
- „2.a) De Lid-Staten kunnen voorzien in een eenvoudige procedure om te voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn en die van Richtlijn 96/. . . /EEG van de Raad van . . . , inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging(*).

(*) PB nr. L”;

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

3. de eerste alinea van artikel 2, lid 3, wordt als volgt gelezen:

„3. Onverminderd de bepalingen van artikel 7, kunnen de Lid-Staten in uitzonderlijke gevallen voor een welbepaald project gehele of gedeeltelijke vrijstelling verlenen van de bepalingen van deze richtlijn.”;

4. in artikel 2, lid 3, onder c), worden de woorden „in voorkomend geval” vervangen door „waar dat van toepassing is”;

5. artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

Bij de milieu-effectbeoordeling worden de directe en indirecte effecten van een project overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 11 per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren:

- mens, dier en plant;
- bodem, water, lucht, klimaat en landschap;
- materiële goederen en het culturele erfgoed;
- de samenhang tussen de in het eerste, tweede en derde streepje genoemde factoren.”;

6. artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

1. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, worden de in bijlage I genoemde projecten onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

2. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, bepalen de Lid-Staten voor de in bijlage II genoemde projecten:

- a) door middel van een onderzoek per geval,
- of
- b) aan de hand van door de Lid-Staten vastgestelde drempelwaarden of criteria,

of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

De Lid-Staten kunnen besluiten om beide onder a) en b) genoemde procedures toe te passen.

3. Bij het onderzoek per geval of bij de vaststelling van drempelwaarden of criteria bij de toepassing van lid 2 moet met de relevante selectiecriteria van bijlage III rekening worden gehouden.

4. De Lid-Staten zorgen ervoor dat de overeenkomstig lid 2 door de bevoegde instanties verrichte bepalingen ter beschikking van het publiek worden gesteld.”;

7. artikel 5 wordt vervangen door:

„Artikel 5

1. Bij projecten die krachtens artikel 4 moeten worden onderworpen aan een milieu-effect-beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10, treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de opdrachtgever in passende vorm de in bijlage IV bedoelde informatie verstrekt, voor zover:

- a) de Lid-Staten deze informatie van belang achten in een bepaald stadium van de vergunningsprocedure en voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en van de milieu-aspecten die hierdoor kunnen worden beïnvloed;
- b) de Lid-Staten, onder meer op grond van de bestaande kennis en beoordelingsmethoden, menen dat redelijkerwijs van een opdrachtgever mag worden verlangd dat hij die informatie verzamelt.

2. De Lid-Staten nemen die nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat, indien de opdrachtgever daarom verzoekt voordat hij een aanvraag om een vergunning indient, de bevoegde instantie advies uitbrengt over de door de opdrachtgever overeenkomstig lid 1 te verstrekken informatie. De bevoegde instantie raadpleegt de opdrachtgever en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties voordat zij haar advies uitbrengt.

Het feit dat de instantie overeenkomstig dit lid een advies heeft uitgebracht, belet haar niet vervolgens meer informatie van de opdrachtgever te verlangen.

De Lid-Staten kunnen de bevoegde instanties verplichten om een dergelijk advies te verstrekken, ongeacht of de opdrachtgever daarom verzoekt of niet.

3. De informatie die de opdrachtgever overeenkomstig lid 1 moet verstrekken, moet ten minste het volgende bevatten:

- een beschrijving van het project met informatie over vestigingsplaats, ontwerp en omvang van het project;
- een beschrijving van de beoogde maatregelen om aanzienlijke nadelige effecten te vermijden, te beperken en zo mogelijk te verhelpen;
- de nodige gegevens om de voornaamste milieu-effecten die het project vermoedelijk zal hebben, te kunnen bepalen en beoordelen;
- een schets van de voornaamste alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht, met opgave van de voornaamste motieven voor zijn keuze, met inachtneming van de milieu-effecten;

— een niet-technische samenvatting van de in de vorige streepjes bedoelde gegevens.

4. Zo nodig zorgen de Lid-Staten ervoor dat instanties die over relevante informatie beschikken, in het bijzonder gelet op artikel 3, deze informatie ter beschikking stellen van de opdrachtgever.”;

8. in artikel 6 wordt lid 1 vervangen door:

„1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat de instanties die op grond van hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied met het project te maken kunnen krijgen, die gelegenheid krijgen advies uit te brengen over de door de opdrachtgever verstrekte informatie en over de aanvraag om een vergunning. Te dien einde wijzen de Lid-Staten in het algemeen of per geval de te raadplegen instanties aan. Deze worden in kennis gesteld van de krachtens artikel 5 verzamelde informatie. De gedetailleerde regeling van deze raadpleging wordt door de Lid-Staten vastgesteld.”.

In artikel 6, lid 2, worden de woorden „een aanvang wordt gemaakt met het project” vervangen door „een vergunning wordt verleend.”;

9. artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

1. Wanneer een Lid-Staat constateert dat een project vermoedelijk aanzienlijke milieu-effecten zal hebben in een andere Lid-Staat, of wanneer een Lid-Staat waarvan het milieu vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, doet de Lid-Staat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, de andere Lid-Staat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk wanneer hij zijn eigen publiek informeert, onder meer toekomen:

- a) een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan,
- b) informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen,

en geeft hij de andere Lid-Staat een redelijke termijn om kenbaar te maken of hij wenst deel te nemen aan de milieu-effect-beoordelingsprocedure; tevens kan hij de in lid 2 bedoelde informatie verstrekken.

2. Indien een Lid-Staat die overeenkomstig lid 1 informatie ontvangt, kenbaar maakt dat hij wil deelnemen aan de milieu-effect-beoordelingsprocedure, zendt de Lid-Staat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, indien hij dat niet reeds heeft gedaan, aan de betrokken Lid-Staat de overeenkomstig artikel 5 verzamelde informatie alsmede relevante informatie betreffende de genoemde procedure, waaronder de vergunningsaanvraag.

3. Ieder van de betrokken Lid-Staten zorgt er tevens voor, voor zover het hem betreft, dat:

a) de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie binnen een redelijke termijn ter beschikking wordt gesteld van de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en van het betrokken publiek op het grondgebied van de Lid-Staat die vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden;

en

b) die instanties en het betrokken publiek voordat een vergunning voor het project wordt verleend, de gelegenheid krijgen binnen een redelijke termijn advies over de verstrekte informatie uit te brengen aan de bevoegde instantie van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren.

4. De betrokken Lid-Staten plegen overleg over onder andere de potentiële grensoverschrijdende effecten van het project en de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen.

5. De gedetailleerde regelingen ter uitvoering van dit artikel kunnen door de betrokken Lid-Staten worden vastgesteld.”;

10. artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

De resultaten van de raadplegingen en de krachtens de artikelen 5, 6 en 7 ingewonnen informatie worden in het kader van de vergunningsprocedure in aanmerking genomen.”;

11. artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

1. Wanneer een beslissing over het verlenen of weigeren van een vergunning is genomen, brengen de bevoegde instanties het publiek daarvan overeenkomstig de toepasselijke procedures op de hoogte en stellen zij de volgende informatie ter beschikking van het publiek:

- de inhoud van de beslissing en de eventuele voorwaarden die daaraan zijn verbonden;
- de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd;
- indien nodig, een beschrijving van de voornaamste maatregelen om aanzienlijke schadelijke effecten te voorkomen, te beperken en zo mogelijk te verhelpen.

2. De bevoegde instantie of instanties brengen elke Lid-Staat die overeenkomstig artikel 7 is geraadpleegd, op de hoogte en doen hem de in lid 1 vermelde informatie toekomen.”;

12. artikel 10 wordt vervangen door:

„Artikel 10

De bepalingen van deze richtlijn doen niet af aan de verplichting van de bevoegde instanties tot inachtneming van de door de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de geldende rechtspraak opgelegde beperkingen ter bescherming van het industrieel en het handelsgeheim, met inbegrip van de intellectuele eigendom, en van het openbaar belang.

Wanneer artikel 7 van toepassing is, zijn de toezending van informatie aan een andere Lid-Staat en de ontvangst van informatie door een andere Lid-Staat onderworpen aan de beperkingen die gelden in de Lid-Staat waar het project wordt voorgesteld.”;

13. artikel 11, lid 2, wordt als volgt gelezen:

„2. In het bijzonder stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van alle criteria en/of de drempelwaarden die in voorkomend geval overeenkomstig artikel 4, lid 2, voor de selectie van de betrokken projecten zijn vastgesteld.”;

14. artikel 13 vervalt;

15. de bijlagen I en II worden vervangen door de bijlagen I, II, III en IV, zoals opgenomen in de bijlage.

Artikel 2

Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing en de doeltreffendheid van Richtlijn 85/337/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn. Het verslag is gebaseerd op de uitwisseling van inlichtingen als bedoeld in artikel 11, leden 1 en 2.

Op basis van dat verslag legt de Commissie in voorkomend geval aan de Raad aanvullende voorstellen voor die moeten zorgen voor een verdere coördinatie van de toepassing van deze richtlijn.

Artikel 3

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. Indien een vergunningsaanvraag vóór 1 januari 1998 bij een bevoegde instantie is ingediend, blijven de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG van vóór deze wijziging van kracht.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te . . .

Voor de Raad

De Voorzitter

BIJLAGE

„BIJLAGE I

IN ARTIKEL 4, LID 1, BEDOELDE PROJECTEN

1. Raffinaderijen van ruwe aardolie (met uitzondering van de bedrijven die uitsluitend smeermiddelen uit ruwe olie vervaardigen), alsmede installaties voor de vergassing en vloeibaarmaking van ten minste 500 ton steenkool of bitumineuze schisten per dag.
2. — Thermische centrales en andere verbrandingsinstallaties met een warmtevermogen van ten minste 300 megawatt, alsmede
— kerncentrales en andere kernreactoren, met inbegrip van de ontmanteling of sluiting van dergelijke centrales of reactoren ⁽¹⁾ (met uitzondering van onderzoekinstallaties voor de productie en verwerking van splijt- en kweekstoffen, met een constant vermogen van ten hoogste 1 thermische kW).
3. a) Installaties voor de opwerking van bestraalde splijtstoffen.
b) Installaties die ontworpen zijn:
— voor de productie of de verrijking van splijtstoffen,
— voor de behandeling van bestraalde splijtstoffen of hoog radioactief afval,
— voor de definitieve verwijdering van bestraalde splijtstoffen,
— uitsluitend voor de definitieve verwijdering van radioactief afval,
— uitsluitend voor de (voor meer dan tien jaar geplande) opslag van bestraalde splijtstoffen of radioactief afval op een andere plaats dan het produktieterrain.
4. — Geïntegreerde hoogovenbedrijven voor de productie van ruwijzer en staal.
— Installaties voor de winning van ruwe non-ferrometalen uit erts, concentraat of secundaire grondstoffen met metallurgische, chemische of elektrolytische procédés.
5. Installaties voor de winning van asbest, alsmede voor de behandeling en de verwerking van asbest en asbesthoudende producten: voor producten van asbestcement, met een jaarproductie van meer dan 20 000 ton eindproducten, voor remvoeringen, met een jaarproductie van meer dan 50 ton eindproducten, alsmede — voor andere toepassingsmogelijkheden van asbest — met een gebruik van meer dan 200 ton per jaar.
6. Geïntegreerde chemische installaties, dat wil zeggen installaties voor de fabricage op industriële schaal van stoffen door chemische omzetting, waarin verscheidene eenheden naast elkaar bestaan en functioneel met elkaar verbonden zijn, bestemd voor de fabricage van:
 - i) organische basischemicaliën;
 - ii) anorganische basischemicaliën;
 - iii) fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen);
 - iv) basisproducten voor gewasbescherming en van biociden;
 - v) farmaceutische basisproducten met een chemisch of biologisch procédé;
 - vi) explosieven.
7. a) Aanleg van spoorlijnen voor spoorverkeer over lange afstand en aanleg van vliegvelden ⁽²⁾ met een start- en landingsbaan van ten minste 2 100 meter.
b) Aanleg van autosnelwegen en autowegen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kerncentrales en andere kernreactoren houden op zulke installaties te zijn wanneer alle splijtstoffen en ander radioactief besmette elementen permanent van de plaats van installatie zijn verwijderd.

⁽²⁾ In deze richtlijn verstaat men onder „vliegvelden” die vliegvelden die beantwoorden aan de definitie van het Verdrag van Chicago van 1944 tot oprichting van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (bijlage 14).

⁽³⁾ In deze richtlijn verstaat men onder „autowegen” die wegen die beantwoorden aan de definities van „de Europese Overeenkomst inzake internationale hoofdverkeerswegen” van 15 november 1975.

- c) Aanleg van nieuwe wegen met vier of meer rijstroken, of verlegging en/of verbreding van bestaande wegen van twee rijstroken of minder tot wegen met vier of meer rijstroken, indien de nieuwe weg, of het verlegde en/of verbrede weggedeelte een ononderbroken lengte van 10 km of meer heeft.
8. a) Waterwegen en havens voor de binnenscheepvaart voor schepen van meer dan 1 350 ton.
b) Zeehandelshavens, met het land verbonden en buiten havens gelegen pieren voor lossen en laden (met uitzondering van pieren voor veerboten) die schepen van meer dan 1 350 ton kunnen ontvangen.
9. Afvalverwijderingsinstallaties voor de verbranding, de chemische behandeling zoals gedefinieerd in bijlage II A, punt D 9, bij Richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾ of het storten van gevaarlijke afvalstoffen (dat wil zeggen afvalstoffen waarop Richtlijn 91/689/EEG ⁽²⁾ van toepassing is).
10. Afvalverwijderingsinstallaties voor de verbranding of chemische behandeling zoals gedefinieerd in bijlage II A, punt D 9, bij Richtlijn 75/442/EEG van ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 100 ton per dag.
11. Werkzaamheden voor het onttrekken of kunstmatig aanvullen van grondwater wanneer het jaarlijkse volume onttrokken of aangevuld water 10 miljoen m³ of meer bedraagt.
12. a) Projecten voor de overbrenging van water tussen stroomgebieden wanneer deze overbrenging ten doel heeft eventuele waterschaarste te voorkomen en de hoeveelheid overgebracht water meer bedraagt dan 100 miljoen m³ per jaar.
b) In alle andere gevallen, projecten voor de overbrenging van water tussen stroomgebieden wanneer het meerjarig gemiddelde jaardebiet van het bekken waaraan het water wordt onttrokken meer bedraagt dan 2 000 miljoen m³ en de hoeveelheid overgebracht water 5 % van dit debiet overschrijdt.
- In beide gevallen is overbrenging van via leidingen aangevoerd drinkwater uitgesloten.
13. Rioolwaterzuiveringsinstallaties met een capaciteit van meer dan 150 000 inwonerequivalenten zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 6, van Richtlijn 91/271/EEG ⁽³⁾.
14. Commerciële winning van aardolie en aardgas wanneer de gewonnen hoeveelheid meer dan 500 ton aardolie per dag of meer dan 500 000 m³ aardgas per dag bedraagt.
15. Stuwdammen en andere installaties voor het stuwen of permanent opslaan van water, wanneer een nieuwe of extra hoeveelheid water van meer dan 10 miljoen m³ wordt gestuwd of opgeslagen.
16. Pijpleidingen voor gas, olie of chemicaliën met een diameter van meer dan 800 mm en een lengte van meer dan 40 km.
17. Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan:
a) 85 000 plaatsen voor mesthoenders, 60 000 plaatsen voor hennen,
b) 3 000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg), of
c) 900 plaatsen voor zeugen.
18. Industriële installaties voor:
a) de fabricage van papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen;
b) de fabricage van papier en karton met een productiecapaciteit van meer dan 200 ton per dag.
19. Groeven en dagbouwminen met een terreinoppervlakte van meer dan 25 hectare, of turfwinning met een terreinoppervlakte van meer dan 150 hectare.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1995, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 94/3/EG van de Commissie (PB nr. L 5 van 7. 1. 1994, blz. 15).

⁽²⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/31/EG (PB nr. 168 van 2. 7. 1994, blz. 28).

⁽³⁾ PB nr. L 135 van 30. 5. 1991, blz. 40. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

20. Aanleg van bovengrondse hoogspanningsleidingen van 225 kV of meer en langer dan 15 km.
21. Installaties voor de opslag van aardolie, petrochemische of chemische producten met een capaciteit van 200 000 ton of meer.

BIJLAGE II

IN ARTIKEL 4, LID 2, BEDOELDE PROJECTEN

1. **Landbouw, bosbouw en aquacultuur**
 - a) Ruilverkavelingsprojecten.
 - b) Projecten voor het gebruik van niet in cultuur gebrachte gronden of semi-natuurlijke gebieden voor intensieve landbouw.
 - c) Waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoeleinden, met inbegrip van irrigatie- en droogleggingsprojecten.
 - d) Eerste bebossing en ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik.
 - e) Intensieve veeteeltbedrijven (voor zover niet in bijlage I opgenomen).
 - f) Intensieve aquacultuur van vis.
 - g) Landwinning uit zee.
2. **Extractieve bedrijven**
 - a) Groeven, dagbouw mijnen en turfwinning (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - b) Ondergrondse mijnbouw.
 - c) Winning van mineralen door afbaggering van de zee- of rivierbodem.
 - d) Diepboringen, met name:
 - geothermische boringen,
 - boringen in verband met de opslag van kernafval,
 - boringen voor watervoorziening,met uitzondering van boringen voor het onderzoek naar de stabiliteit van de grond.
 - e) Oppervlakte-installaties van bedrijven voor de winning van steenkool, aardolie, aardgas, erts en bitumineuze schisten.
3. **Energiebedrijven**
 - a) Industriële installaties voor de produktie van elektriciteit, stoom en warm water (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - b) Industriële installaties voor het transport van gas, stoom en warm water; transport van elektrische energie via bovengrondse leidingen (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - c) Bovengrondse opslag van aardgas.
 - d) Ondergrondse opslag van gasvormige brandstoffen.
 - e) Bovengrondse opslag van fossiele brandstoffen.
 - f) Industrieel briketteren van steenkool en bruinkool.
 - g) Installaties voor de behandeling en de opslag van radioactief afval (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - h) Installaties voor de produktie van hydro-elektrische energie.
 - i) Installaties voor de winning van windenergie voor de energieproduktie (windturbineparken).

4. Productie en verwerking van metalen

- a) Installaties voor de productie van ruwijzer of staal (primaire of secundaire smelting), met inbegrip van continugieten.
- b) Installaties voor verwerking van ferrometalen door:
 - i) warmwalsen;
 - ii) smeden met hamers;
 - iii) het aanbrenen van deklagen van gesmolten metaal.
- c) Smelterijen van ferrometalen.
- d) Installaties voor het smelten, met inbegrip van het legeren, van non-ferrometalen, met uitzondering van edele metalen, inclusief terugwinningsprodukten (affineren, vormgieten, enz.).
- e) Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen en plastic materiaal door middel van een elektrolytisch of chemisch procédé.
- f) Automobielfabrieken en -assemblagebedrijven en fabrieken van automobielmotoren.
- g) Scheepswerven.
- h) Installaties voor de bouw en reparatie van luchtvaartuigen.
- i) Spoorwegmaterieelfabrieken.
- j) Uitstampen door middel van springstoffen.
- k) Installaties voor het roosten en sinteren van ertsen.

5. Minerale industrie

- a) Cokesovenbedrijven (droge distillatie van steenkool).
- b) Installaties voor de vervaardiging van cement.
- c) Installaties voor de winning van asbest en de fabricage van asbestprodukten (niet onder bijlage I vallende projecten).
- d) Installaties voor de fabricage van glas, met inbegrip van glasvezels.
- e) Installaties voor het smelten van minerale stoffen, met inbegrip van installaties voor de fabricage van mineraalvezels.
- f) Fabricage van keramische produkten door middel van bakken, met name dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein.

6. Chemische industrie (niet onder bijlage I vallende projecten)

- a) Behandeling van tussenprodukten en vervaardiging van chemicaliën.
- b) Productie van bestrijdingsmiddelen en farmaceutische produkten, verven en vernissen, elastomeren en peroxiden.
- c) Opslagruimten voor aardolie, petrochemische en chemische produkten.

7. Voedings- en genotmiddelenindustrie

- a) Vervaardiging van plantaardige en dierlijke oliën en vetten.
- b) Conservenfabrieken voor dierlijke en plantaardige produkten.
- c) Zuivelfabrieken.
- d) Bierbrouwerijen en mouterijen.
- e) Suikerwaren- en siroopfabrieken.
- f) Installaties voor het slachten van dieren.
- g) Zetmeelfabrieken.
- h) Vismeel- en visoliefabrieken.
- i) Suikerfabrieken.

8. **Textiel-, leder-, hout- en papierindustrie**
 - a) Industriële installaties voor de fabricage van papier en karton (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - b) Installaties voor de voorbehandeling (zoals wassen, bleken, merceriseren) of het verven van vezels of textiel.
 - c) Installaties voor het looien van huiden.
 - d) Installaties voor het produceren en bewerken van celstof.
9. **Rubberverwerkende industrie**

Vervaardiging en behandeling van produkten op basis van elastomeren.
10. **Infrastructuurprojecten**
 - a) Industrierreinontwikkeling.
 - b) Stadsontwikkelingsprojecten, met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen.
 - c) Aanleg van spoorwegen en faciliteiten voor de overlading tussen vervoerswijzen en van overladingsstations (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - d) Aanleg van vliegvelden (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - e) Aanleg van wegen, havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - f) Aanleg van waterwegen (projecten die niet zijn opgenomen in bijlage I, werken inzake kanalisering en ter beperking van overstromingen (= floodrelief werken)).
 - g) Stuwdammen en andere installaties voor het stuwen of voor de lange termijn opslaan van water (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - h) Trams, boven- en ondergrondse spoorwegen, zweefspoor en dergelijke bijzondere constructies, welke uitsluitend of overwegend voor personenvervoer zijn bestemd.
 - i) Aanleg van olie- en gaspijpleidingsinstallaties (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - j) Aanleg van aquaducten over lange afstand.
 - k) Kustwerken om erosie te bestrijden en maritieme werken die de kust kunnen wijzigen door de aanleg van onder meer dijken, pieren, havenhoofden, en andere kustverdedigingswerken, met uitzondering van het onderhoud en herstel van deze werken.
 - l) Niet in bijlage I opgenomen werken voor het onttrekken of kunstmatig aanvullen van grondwater.
 - m) Niet in bijlage I opgenomen projecten voor de overbrenging van water tussen stroomgebieden.
11. **Andere projecten**
 - a) Permanente race- en testbanen voor gemotoriseerde voertuigen.
 - b) Installaties voor de verwijdering van afval (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - c) Rioolwaterzuiveringsinstallaties (niet onder bijlage I vallende projecten).
 - d) Slibstortplaatsen.
 - e) Opslag van schroot, met inbegrip van autowrakken.
 - f) Testbanken voor motoren, turbines of reactoren.
 - g) Installaties voor de vervaardiging van kunstmatige minerale vezels.
 - h) Installaties voor de terugwinning of vernietiging van explosieve stoffen.
 - i) Vilderijen.
12. **Toerisme en recreatie**
 - a) Skihellingen, skiliften, kabelspoorwegen en bijbehorende voorzieningen.
 - b) Jachthavens.

- c) Vakantiedorpen en hotelcomplexen buiten stedelijke zones met bijbehorende voorzieningen.
 - d) Permanente kampeer- en caravanterreinen.
 - e) Themaparken.
13. — Wijziging of uitbreiding van projecten van bijlage I of II waarvoor reeds een vergunning is afgegeven, die zijn of worden uitgevoerd en die aanzienlijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben.
- Projecten van bijlage I die uitsluitend of hoofdzakelijk dienen voor het ontwikkelen en beproeven van nieuwe methoden of producten en die niet langer dan twee jaar worden gebruikt.

BIJLAGE III

IN ARTIKEL 4, LID 3, BEDOELDE SELECTIECRITERIA

1. Kenmerken van de projecten

Bij de kenmerken van de projecten moet in het bijzonder in overweging worden genomen:

- de omvang van het project;
- de cumulatie met andere projecten;
- het gebruik van natuurlijke hulpbronnen;
- de productie van afvalstoffen;
- verontreiniging en hinder;
- risico van ongevallen, met name gelet op de gebruikte stoffen of technologieën.

2. Plaats van de projecten

Bij de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop de projecten van invloed kunnen zijn moet in het bijzonder in overweging worden genomen:

- het bestaande grondgebruik;
- de relatieve rijkdom aan en de kwaliteit en het regeneratievermogen van de natuurlijke hulpbronnen van het gebied;
- het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder aandacht voor de volgende typen gebieden:
 - a) wetlands,
 - b) kustgebieden,
 - c) berg- en bosgebieden,
 - d) reservaten en natuurparken,
 - e) gebieden die in de wetgeving van de Lid-Staten zijn aangeduid of door die wetgeving worden beschermd, speciale beschermingszones, door de Lid-Staten aangewezen krachtens Richtlijn 79/409/EEG en Richtlijn 92/43/EEG,
 - f) gebieden waarin de bij communautaire wetgeving vastgestelde normen inzake milieukwaliteit reeds worden overschreden,
 - g) gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid,
 - h) landschappen van historisch, cultureel of archeologisch belang.

3. Kenmerken van het potentiële effect

Bij de potentiële aanzienlijke effecten van het project moeten in samenhang met de criteria van de punten 1 en 2 in het bijzonder in overweging worden genomen:

- het bereik van het effect (geografische zone en grootte van de getroffen bevolking);

- het grensoverschrijdende karakter van het effect;
- de orde van grootte en de complexiteit van het effect;
- de waarschijnlijkheid van het effect;
- de duur, de frequentie en de omkeerbaarheid van het effect.

BIJLAGE IV

INFORMATIE OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 5, LID 1

1. Beschrijving van het project, met in het bijzonder:
 - een beschrijving van de fysieke kenmerken van het gehele project en de eisen met betrekking tot het gebruik van grond en terrein tijdens de constructie- en bedrijfsfasen;
 - een beschrijving van de voornaamste kenmerken van de productieprocessen, bij voorbeeld aard en hoeveelheden van de gebruikte materialen;
 - een prognose van de aard en hoeveelheid van de verwachte residuen en emissies (water-, lucht- en bodemverontreiniging, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling, enz.) ten gevolge van het functioneren van het voorgenomen project.
2. In voorkomend geval een schets van de voornaamste alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht, met opgave van de voornaamste motieven voor zijn keuze, in het licht van de milieu-effecten.
3. Een beschrijving van de waarschijnlijk belangrijke milieu-effecten van het voorgenomen project op met name: de bevolking, fauna en flora, bodem, water, lucht, de klimatologische factoren, materiële goederen, met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap en de interrelatie tussen genoemde factoren.
4. Een beschrijving ⁽¹⁾ van de waarschijnlijk aanzienlijke milieu-effecten van het voorgestelde project ten gevolge van:
 - het bestaan van het project,
 - het gebruik van de natuurlijke hulpbronnen,
 - de lozing van verontreinigende stoffen, het ontstaan van milieuhinder en de eliminering van afvalstoffen,en beschrijving van de methode die de opdrachtgever heeft gebruikt voor de milieu-effectbeoordeling.
5. Een beschrijving van de beoogde maatregelen om belangrijke nadelige milieu-effecten van het project te vermijden, te beperken en zo mogelijk te verhelpen.
6. Een niet-technische samenvatting van de overeenkomstig bovengenoemde punten verstrekte informatie.
7. Een opgave van de moeilijkheden (technische leemten of ontbrekende kennis) die de opdrachtgever eventueel ondervonden bij het verzamelen van de vereiste informatie.

⁽¹⁾ Deze beschrijving zou betrekking moeten hebben op de directe, en in voorkomend geval op de indirecte, secundaire en cumulatieve effecten op korte, middellange en lange termijn, permanent en tijdelijk, positief en negatief van het project."

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 21 april 1994 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel voor een richtlijn⁽¹⁾ ingediend op de grondslag van artikel 130 S, lid 1, van het EG-Verdrag, tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.
2. Het Europees Parlement heeft in eerste lezing advies uitgebracht op 11 oktober 1995⁽²⁾.
In het licht van dat advies heeft de Commissie op 18 januari 1996 een gewijzigd voorstel ingediend⁽³⁾.
Het Economisch en Sociaal Comité heeft zijn advies op 14 september 1994 uitgebracht⁽⁴⁾.
3. Op 25 juni 1996 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 189 C van het Verdrag.

II. DOEL

4. De opzet van dit voorstel is om in het licht van de opgedane ervaring te komen tot een beter gecoördineerde en doeltreffendere implementatie van Richtlijn 85/337/EEG, overeenkomstig artikel 11 daarvan. Tevens zijn in het voorstel de internationale ontwikkelingen op dit gebied verwerkt, met name het Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

5. Algemeen

De Raad heeft ernaar gestreefd de gecoördineerde implementatie van de richtlijn te verbeteren door de scala van projecten waarvoor effectbeoordeling verplicht is, aanzienlijk uit te breiden (lijst van projecten in bijlage I), door duidelijkere criteria vast te leggen om uit te maken of in bijlage II opgenomen projecten aan een effectbeoordeling moeten worden onderworpen en door de te volgen procedures aan te scherpen en toch enige mate van flexibiliteit te behouden. Daarnaast heeft de Raad rekening gehouden met recente parallele ontwikkelingen in de communautaire wetgeving, onder meer door, waar nodig, overeenstemming in te bouwen met de eisen van het voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC), waarom ook het Europees Parlement had verzocht.

De Raad heeft vele van de amendementen die het Europees Parlement heeft voorgesteld en die de Commissie in haar gewijzigd voorstel heeft overgenomen, woordelijk, inhoudelijk of gedeeltelijk aanvaard.

6. Specifieke opmerkingen

De volgende wijzigingen zijn door de Raad in het gewijzigd Commissievoorstel aangebracht en door de Commissie aanvaard:

i) *Preambule*

Het lag in de bedoeling van de Raad om de tekst van de preambule te stroomlijnen, omdat het hier een wijzigingsvoorstel betreft en de algemene doelstellingen reeds in de preambule van Richtlijn 85/337/EEG zijn geformuleerd. Hij heeft het dan ook niet nodig gevonden overwegingen betreffende algemene beginselen op te nemen, behalve wanneer zulks nuttig was voor een beter begrip van de beweegredenen voor de wijzigingsbepalingen. In dezelfde gedachtengang heeft de Raad een aantal nieuwe overwegingen opgenomen ter verduidelijking van die bepalingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 130 van 12. 5. 1994, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 287 van 30. 10. 1995, blz. 83.

⁽³⁾ PB nr. C 81 van 19. 3. 1996, blz. 14.

⁽⁴⁾ PB nr. C 393 van 31. 12. 1994, blz. 1.

ii) *Artikel 1*— *Wijzigingen in artikel 2*

Conform zijn streven om de tekst te laten sporen met het voorstel voor een IPPC-richtlijn heeft de Raad voorzien in de mogelijkheid om in voorkomend geval één procedure vast te stellen ten aanzien van door beide richtlijnen bestreken projecten. Bovendien is in artikel 2, lid 3, een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat de vrijstelling waarin dat lid voorziet, niets afdoet aan de aangescherpte eisen inzake grensoverschrijdend overleg in artikel 7.

— *Wijzigingen in artikel 4*

Het leek de Raad passend dit artikel te herformuleren en de algemene beginselen te verduidelijken op basis waarvan de screening-procedure moet verlopen voor projecten van bijlage II (geval per geval dan wel door vaststelling van drempelwaarden of criteria).

— *Wijzigingen in artikel 5*

De Raad wenste enige flexibiliteit in te bouwen in de door de Commissie voorgestelde „scoping”-procedure, door te voorzien in „scoping” op verzoek van de opdrachtgever, maar tegelijk de Lid-Staten ook uitdrukkelijk de mogelijkheid te geven om tot „scoping” te verplichten. Tevens zijn de eisen inzake de door de opdrachtgever te verstrekken informatie aangescherpt via de verplichting om opgave te doen van door de opdrachtgever onderzochte alternatieven.

— *Wijzigingen in artikel 7*

De Raad heeft dit artikel opnieuw geformuleerd en er de voornaamste relevante verplichtingen in opgenomen die voortvloeien uit het Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband, dat de Gemeenschap in 1991 heeft ondertekend.

In dit verband zij erop gewezen dat de Raad bij de aanscherping van bijlage I (aan verplichte milieu-effectbeoordeling onderworpen projecten) inzonderheid rekening heeft gehouden met de lijst van projecten in genoemd Verdrag.

— *Wijzigingen in de artikelen 8, 9, 10 en 11*

De Raad heeft de redactie van deze artikelen aangepast om de interne samenhang van de richtlijn en de samenhang met andere communautaire wetgeving op dit gebied te verbeteren en om een effectieve toepassing in alle Lid-Staten te garanderen.

— *Wijzigingen in de bijlagen I en II*

Zoals gezegd heeft de Raad bijlage I verruimd en zodoende automatisch gezorgd voor een uniformere toepassing van de richtlijn. Daarbij heeft de Raad vooral rekening gehouden met het Verdrag inzake grensoverschrijdende milieueffecten en het voorstel voor een IPPC-richtlijn, met inbegrip van bepaalde door het Europees Parlement voorgestelde soorten projecten die niet in het gewijzigde Commissievoorstel stonden (zoals installaties voor de fabricage van papier en pulp, voor de opslag van petrochemische produkten, pijpleidingen, elektriciteitsleidingen, ...). In verscheidene gevallen heeft de Raad ook drempelwaarden opgenomen, waarbeneden dezelfde projecten onder bijlage II vallen, hetgeen dus ook op een versterking van bijlage II neerkomt. Tenslotte is een aantal punten in beide bijlagen omwille van de samenhang en de duidelijkheid geherformuleerd.

— *Wijzigingen in bijlage III*

Deze bijlage is herschreven en ten dele aangescherpt overeenkomstig de nieuwe formulering van artikel 4.

iii) *Artikel 2*

De Raad achtte het juist een bepaling op te nemen op grond waarvan de Commissie na vijf jaar verslag moet uitbrengen over de met de toepassing van de richtlijn opgedane ervaring, teneinde te voorzien in de mogelijkheid om de gecoördineerde toepassing waar nodig nog verder te verbeteren.